

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE ONTWIKKELING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 9 januari 2020

1. Opening en mededelingen door voorzitter Dilia Leitner

De voorzitter: Dames en heren, welkom bij de vergadering van de commissie Ontwikkeling van 9 januari. Ik wens u allemaal, en ook de mensen die eventueel thuis deze vergadering volgen, nog de beste wensen voor dit nieuwe jaar. Wij hebben één bericht van verhindering, mijnheer Wiedemeijer van de PvdA is vandaag niet aanwezig en voor cultuur schuift de heer Oomkes aan. Een tweetal mededelingen. De eerder geplande technische sessie over het Haarlems Ruimtelijk Plan Proces gaat onder voorbehoud opnieuw georganiseerd worden op maandag 20 januari bij voldoende belangstelling vanuit de commissie. Nader bericht volgt via de mail en er gaat ook een lijst rond voor deelname aan een werkbezoek aan de afdeling informatievoorziening op maandag 27 januari. Dus dan bent u in ieder geval weer twee maandagavonden van huis, mocht u dat fijn vinden. En er is ook een bezoek aan de Zijlpoort. O, die is ook voor de commissie Bestuur, ja.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan vaststellen van de agenda. Ik zie eventjes een aantal ... Dus raadsinformatiebrief over de Waarderhaven staat als kennisnamestuk 2.1 en dat wordt vervangen door een informatienota en die wordt op 21 januari in het college behandeld. En dan hebben we een ziektemelding van mevrouw Meijs, die is thuis aan het herstellen en wegens haar afwezigheid wordt agendapunt 8 over het Frans Hals waargenomen door wethouder Botter en agendapunt 10, Doelgroepenverordening, door mijnheer Roduner. En zoals u heeft kunnen lezen op de mail, is het voorstel om de agendapunten 11, Rijksbeleidskader gemeentelijk woonwageningen en standplaatsenbeleid en 15, Tijdelijke woningen, in verband met haar afwezigheid door te schuiven naar de volgende vergadering op 6 februari. Met al deze mededelingen, kan ik de agenda dan conform vaststellen? Ja, instemmend geknik.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Zijn er dan nog mededelingen vanuit de commissie of het college? Eén vanuit het college, mijnheer Berkhout.

Wethouder Berkhout: Dank u wel, voorzitter. Ja, een korte mededeling, eindigend met een vraag. Gekke stijlfiguur, maar goed, het is 2020. Wellicht weet u dat Invest-NL is of wordt opgericht deze maand. Dat is een investeringsregeling die eigenlijk een landelijke regeling. En daarbij wordt ook per regio gekeken van hoe kan je nou het beste aanspraak maken op de middelen die beschikbaar worden gesteld via zo'n regeling als Invest-NL? En daarbij heeft de Metropoolregio Amsterdam, is samen met de provincie Noord-Holland voornemens Invest-MRA daarvoor op te richten, of te onderzoeken de mogelijkheden daartoe. Nou, dat is nog best wel een stap. En ik zou eigenlijk, en daarbij wordt dan ook nu via de MRA het verzoek gedaan aan alle gemeentes om deel te nemen in het fonds wat daarvoor nodig is. En ik denk dat het wellicht handig is voor u als commissie om daar meer informatie over te krijgen, en daarom zou ik willen voorstellen, er is ook een kwartiermaker vanuit de MRA hiervoor aangesteld, om een raadsmarkt hierover te organiseren, waarbij alle voor- en nadelen en ook technische details die dat met zich meebrengt, kunnen worden toegelicht. Maar het is natuurlijk niet aan mij om een raadsmarkt op te richten, dus ik doe daarmee het verzoek aan u of u dat wenst en dan kijk ik naar de voorzitter wie daarvoor in aanmerking zouden willen komen.

De voorzitter: Ja. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Amateur. Ja, in ieder geval ja, lijkt me een goed idee en ik zou mevrouw Oosterbroek willen aanmelden daarvoor.

De voorzitter: Iemand anders nog? Andere vrijwilligers nog? Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik zit qualitate qua namens de raad in wat vroeger de ROA-raad was, dus de Metropoolregio. En ik zou graag behulpzaam willen zijn bij de voorbereiding van deze bijeenkomst.

De voorzitter: Maar is er misschien iemand vanuit de oppositie? Dat moet ik toch eventjes hardop gevraagd hebben. Mijnheer Amand. Dat is een ja? Ja. Nou ja, u kunt altijd natuurlijk nog van hand- en spandiensten voorzien. Nou, dan is dat geregeld, dank u wel. Er komt vast nog wel weer eens iets voorbij.

4. (Inventarisatie) rondvraag

De voorzitter: Inventarisatie rondvraag, agendapunt 4. Er zijn twee rondvragen aangekondigd door Hart voor Haarlem, die niet aanwezig zijn. O, die zijn later. Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Trots Haarlem. Twee vragen. Eén over het Delftplein, die is eigenlijk voor Floris Roduner als wethouder. En de tweede die gaat over de Slachthuisbuurt, het Slachthuis.

De voorzitter: Uw tweede vraag ging over?

De heer Rijbroek: Over de Slachthuisbuurt, Slachthuis.

De voorzitter: Het Slachthuis. Is dat ook voor mijnheer Roduner?

De heer Rijbroek: Nee, dat is van de heer Botter.

De voorzitter: Oké. Over het Delftplein, is het een andere vraag dan vorige keer over de parkeergarage? Het is uw goed recht hoor.

De heer Rijbroek: Nee, nee, nee, het gaat niet over de parkeergarage. Nee, nee, nee, nee, nee.

De voorzitter: Oké. Twee rondvragen van Hart voor Haarlem over de Watermeterfabriek en over de parkeergarage De Kamp. De Watermeterfabriek, is dat de wethouder vastgoed, mijnheer Botter? En de parkeergarage De Kamp? Ook vastgoed, mijnheer Botter. Oké. Verder waren dit alle rondvragen vanuit de commissie? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ik had eerlijk gezegd ook een mededeling van de heer Botter verwacht, maar als dat niet gebeurt, dan wil ik graag een rondvraag stellen over de intentie om de bibliotheek mogelijk in Hudson's Bay te gaan vestigen.

De voorzitter: Ja, hij komt later op de avond, dus dat kan zijn.

De heer Aynan: Dan vervalt hij dus.

De voorzitter: Ja. Oké.

5. Transcriptie commissie d.d. 16 oktober, 28 november, 10 december (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Dan agendapunt 5, Transcript van de commissie van 16 oktober, 28 november en 10 december. Zijn er opmerkingen naar aanleiding van? Nee, dat gaat vlot.

6. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan agendapunt 6, de agenda voor de komende commissievergadering, de jaarplanning en de actielijst. De jaarplanning en de actielijst, zijn daar nog opmerkingen, aanvullingen, vragen? Nee. Dan, de volgende vergadering is 6 februari. Daarvoor hebben we voor uw informatie ontvangen de ontwikkelvisie Orionweg/Planetenlaan, de conceptvisie op het Spaarnwoude Park 2040 van Recreatieschap Spaarnwoude en we hebben ter bespreking dus de doorgeschoven punten woonwagen- en standplaatsenbeleid en de tijdelijke woningen, uitvoering motie Tijdelijk is snel en daadkrachtig. Zitten er bij de kennisnamestukken nog stukken die de commissie zelf wil agenderen? Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, ik zou graag wat meer willen weten over de toezegging die gedaan is om een toets te doen voor de culturele bestemming in de Egelantier. Ik heb de bijlage gelezen en ik heb daar eigenlijk geen antwoord gelezen. Dus ik ben toch wel benieuwd naar de toelichting op die gedane toets. Dat is één.

De voorzitter: Is dat iets wat u wilt bespreken, of kan dat eerst technisch uitgevraagd worden? Want dat kan de bespreking namelijk kwalitatief helpen.

De heer Van Leeuwen: Nou, het kan zeker technisch, alleen ik denk niet dat het helpt dat wij vragen moeten stellen voor een toets die gedaan is. Als vanwege het slecht wordt een toets is gedaan, punt, dan willen wij graag denk ik de uitkomst van die toets weten, want daarom is er een toezegging gedaan.

De voorzitter: Ja, snap ik.

De heer Van Leeuwen: Dan gaat het meer over de kwaliteit van het aangeleverde stuk dan over een inhoudelijke bespreking van het stuk.

De voorzitter: Ja, kunt u ons even helpen met het nummer van het stuk?

De heer Van Leeuwen: 2.3.

De voorzitter: 2.3. Die had ik niet verstaan, dank u wel. Ja, ander ...

De heer Van Leeuwen: Ja, nog eentje heb ik er. Nee, laat maar zitten, dat komt later. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Graag agenderen 1.1, kostenverhaal voor bovenwijkse voorzieningen met als voornaamste reden dat het wat ons betreft nog niet ver genoeg gaat, dat er teveel gemiste kansen in zitten om in inderdaad aan verevening van plannen richting de mobiliteit te kunnen regelen.

De voorzitter: Is de commissie eens met het bespreken daarvan? Kostenontwikkeling bovenwijkse voorzieningen. Ja, de commissie mag best kritisch op elkaar zijn hoor, dat betekent niet dat u elkaar niet aardig vindt. Ik zeg maar even. Nee, oké, prima. Als de commissie dat wil, dan doen we dat. Maar het wordt wederom een volle vergadering, omdat er ook nog stukken vanuit de komende B&W-vergaderingen bij komen. Dan weet u dat alvast. Andere stukken nog? Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, niet zozeer een ingekomen stuk, maar ik denk dat de Huisvestingsverordening in lijn moet worden gebracht met de Doelgroepenverordening. Dus ik wil even heel kort in de komende commissievergadering de Huisvestingsverordening aan de orde hebben, omdat er nu een spanning zit tussen de Doelgroepenverordening voor wat betreft middenhuur en de Huisvestingsverordening.

De voorzitter: Kunt u dat niet inbrengen bij de bespreking vanavond?

De heer Garretsen: Dat ga ik zeker ook inbrengen bij de bespreking vanavond.

De voorzitter: En misschien is dat al voldoende, maar dat is aan uzelf om dan te beoordelen.

De heer Garretsen: Nou, en dat ligt ook aan de wethouder natuurlijk.

De voorzitter: Ja. Maar even eerst, zijn dit hiermee voldoende geweest voor de commissie? Prima, dan hebben we agendapunt 6 gehad. Voordat wij naar agendapunt 7 gaan, het vaststellen van het hotelbeleid, is mijnheer Botter aangeschoven die een mededeling heeft voor deze commissie.

Wethouder Botter: Ik heb begrepen dat het inmiddels ook een rondvraag is, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Maar ik had dat al aangekondigd dat ik een mededeling had over de bibliotheek. Ik werd twee dagen voor het kerstreces geconfronteerd met de mededeling van is het niet verstandig dat wij een quickscan gaan houden? Omdat er ook het een en ander natuurlijk in de stad leeft, er is een debat geweest van het Haarlems Dagblad, samen met de Pletterij, om te kijken wat er mogelijk voor invulling zou zijn. We hebben toen op dat moment ook moeten besluiten van gaan we nou het stuk wat we al helemaal gereed hadden over de bibliotheek en wat eigenlijk geagendeerd stond voor vanavond over het programma van eisen en de uitgangspunten voor de renovatie van de bibliotheek, gaan we dat nou wel behandelen of niet? Het heeft weinig zin om zoiets te gaan behandelen op het moment dat je nog bezig bent met een eventuele mogelijkheid na te gaan van een quickscan. Dus wij hebben gemeend, in overleg met de bibliotheek, dat het misschien toch goed was om het zes weken uit te stellen, de behandeling van dat andere stuk, en in de tussentijd wordt er gekeken of er muziek zit zeg maar in het realiseren van een bibliotheekvestiging in de Hudson's Bay. Dat is met alle mitsen en maren dus nog ook helemaal niet zeker, het is ook helemaal niet zeker of het überhaupt een plan wordt wat hier zal worden voorgelegd, het is alleen dat we op zo'n moment, wat zich maar één keer in de vijftig jaar misschien voordoet, willen kijken of het mogelijk is om dat op die manier te bekijken of er überhaupt het zinnig is om daar met u over van gedachten te wisselen. En dat is hetgeen wat ik u graag ook meteen de eerste vergadering na het kerstreces wilde melden.

De voorzitter: Dank u wel.

Ter advisering aan de raad

7. Vaststellen Hotelbeleid (RB)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 7, Vaststellen van het hotelbeleid. Op 6 december 2018 heeft de commissie het concepthotelbeleid vrijgegeven voor inspraak en naar aanleiding van de zienswijzen is het concept aangepast op een aantal punten, waaronder het standpunt ten aanzien van nieuwe hotelinitiatieven. Het college stelt nu aan de raad voor om per 10 december 2019 de hotelaanvraagpauze in te voeren, wat betekent dat de gemeente tot 1 januari 2022 niet aan nieuwe hotelinitiatieven meewerkt. Ten tweede, om de mogelijkheden te onderzoeken hoe een onbenutte hotel- of short staycapaciteit van de panden in het centrum kan worden geschrapt. Ten derde, het hotelbeleid 2019 vast te stellen en een reactie op de zienswijzen vast te stellen. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. Ja, we trappen af met het nieuwe Haarlemse hotelbeleid, een hotelbeleid wat eigenlijk had mogen heten: rem op groei. En ik begin even met het meest in het oog springende, en dat is een hotelaanvraagpauze voor de aankomende twee jaar. Wat D66 betreft een uitstekend idee. Alle plannen die zijn ingediend voor december, of in december, zullen in behandeling worden genomen en getoetst worden aan deze nog best wel rekbare kaders. In de stukken staat dat er nog een plancapaciteit is van 650 hotelkamers. Mocht de helft daarvan doorgaan, dan plussen we dertig procent aan kamers bij in de stad. En dat is een behoorlijk percentage. Ik wil aan de wethouder vragen of de helft van die 650 kamers, dat we die ook als inschatting kunnen lezen, of dat die misschien wel verwacht dat er veel meer of minder. Het kwam ook wel een beetje terug in de zienswijze van wijkraad De Vijfhoek. Ik mis een beetje de tastbare cijfers: waar willen we heen, of is er een bovengrens? En D66 Haarlem houdt er ook niet van om zoveel kamers moeten we nu hebben, dat is ontzettend afhankelijk van verschillende factoren, maar aan cijfers iets meer houvast, dat was prettig geweest. Want sinds 2016 is Haarlem meer dan driehonderd kamers rijker. De dekkingsgraad van onze hotelkamers ligt onder de zeventig procent en eerlijk is eerlijk, dat is een spijtig percentage. Hotelaanvraagpauze is een uitstekend idee, en wethouder, wij kijken er naar uit om over twee jaar met u te evalueren. Andere dingen die opvallen, ja, geen enkele woning in Haarlem gaat plaatsmaken voor een hotelkamer. Dat onderstrepen wij als D66 Haarlem heel graag. De woningnood is Bastion Hotel hoog, zullen we maar zeggen. Parkeernormen zijn ook genoemd, pagina 12, was ik een beetje om verbaasd. Hierin staat dat de regels de gemeente niet of nauwelijks toelaten andere parkeernormen te hanteren. Er had rustig kunnen staan dat we met enige vrolijke regelmaat andere parkeernormen hanteren. Als we dat nu voor hotelinitiatieven niet meer doen, hier afspreken, dan juichen we dat hartstochtelijk toe. Ja, wie hotelbeleid zegt, zegt al vrij snel Airbnb en andere particuliere verhuur. Het is een markt die nog veel harder groeit dan ons aantal kamers. Wij hebben op deze avond in Haarlem beschikbaar 1071 hotelkamers. De verwachting is dat in een weekend van bijvoorbeeld de Formule 1 we misschien wel meer particuliere verhuur hebben. Handhaving op deze regels is dus echt nodig, op de regels die we hier in deze commissie met zijn allen hebben bedacht. Tijdens één van de eerste commissiedebatten die ik mocht voeren, wethouder, heb ik uw voorganger ...

De voorzitter: Interruptie, mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, mijnheer Krouwels, ik hoor u zeggen dat u extra handhaving wil op Airbnb en particuliere vakantieverhuur. Gaat u dat dan ook voorstellen bij de Voorjaarsnota, de Kadernota, dat de coalitie extra handhaving wenst en daar extra middelen voor beschikbaar gaat stellen?

De heer Krouwels: Ja, de manier waarop, mijnheer Blokpoel, wil ik even zo meteen op terugkomen, want het heeft ook heel erg te maken met het nachtregister en de meldplicht en daar kom ik even zo meteen verder op terug, als u het niet erg vindt. Ik ga verder. Ik ben heel blij met de beantwoording op technische vragen als het gaat om die meldplicht en het digitaal nachtregister. Dekkingsgraad is in hele korte tijd opgeschoten van bijna niks naar zeventig procent in een jaar is goed, zit bijna op hetzelfde percentage als Amsterdam. En we gaan de middelen echt nodig hebben om, mijnheer Blokpoel, ook digitaal die handhaving voor elkaar te kunnen krijgen. Ik heb wel een aantekening op de meldplicht voor particuliere verhuur. Het staat hier nogal soft uitgedrukt in de nota. Dit beleid zegt: meldplicht voor particuliere verhuur: ja, maar niet voor elke afzonderlijke nacht, want dat zou een administratieve last met zich meebrengen. Dat klinkt wat vreemd. Want het enige wat we vragen, we vragen niet naar persoonsgegevens, gewoon per adres wordt hier een nacht verhuurd. Dat klinkt niks anders dan een kruisje zetten bij de datum en voilà. Lijkt me niet een ontzettend administratieve last. Misschien zie ik het helemaal verkeerd, graag een reactie van de wethouder, maar dit soort middelen kunnen ons ontzettend steunen in het handhaven van particuliere verhuur. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Wie nog meer? Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Ja, dank voor de bijdrage van D66, want daar sluit ik me in grote mate bij aan. Het CDA onderkent de keerzijde van de ongebreidelde groei van toerisme. Juist in deze tijd wordt dat heel goed zichtbaar. Het boek van Ilja Pfeijffer, Grand Hotel Europa staat er ook op een mooie manier bij stil. En er wordt een keuze gemaakt voor de Haarlemse maat. Nou, het zal niet verbazen dat het CDA dat een hele goede keuze vindt, want dit is een keuze voor beheerste groei, kwaliteit, leefbaarheid en het voorkomen van negatieve effecten. Haarlem wil geen Amsterdamse toestanden, zo wordt gesteld in het stuk en ja, daar zijn we het mee eens. En gezien de plannen die in de pijplijn zitten, is het goed om nu een pas op de plaats te maken. Een hotelaanvraagpauze is wat het CDA betreft een passende maatregel. Het is ook goed om de effectiviteit van deze maatregel over twee jaar te evalueren. Het tegengaan van woningonttrekking in het centrum, ook dat heeft de steun van het CDA en we kunnen dus ons goed vinden in het voorliggende hotelbeleid. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? Mevrouw Verhoeff, PvdA.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. In het verleden hebben wij als PvdA het hotelbeleid, het zoeken van meer kamers, meer toeristen, heel erg warm ondersteund vanwege de werkgelegenheidsaspecten. Op dit moment is werkgelegenheid altijd wel een zorg, maar niet onze prioritaire zorg en vinden wij de zorg voor de stad, dus de maat, heel belangrijk. En een hotelpauze vinden wij dan ook alleszins redelijk, zeker omdat u van ons gewend bent dat wij met name wonen in de binnenstad en West heel belangrijk vinden en nu in de concurrentiepositie tussen het hotelwezen, waar nog heel veel plannen in de pijplijn zitten, wij echt kiezen van kijk of er andere functies in de stad die of voor wonen, of het wonen ondersteunen, een iets hogere prioriteit. Dus prima, deze hotelpauze, natuurlijk over twee jaar weer opnieuw kijken. Er zijn al hele verstandige, slimme dingen hier gezegd door mijn voorgangers. Wat wij nog wel graag even aandacht op willen vestigen, is dat we hebben met verschillende partijen gesproken, ook met de hotelondernemers nog niet zo heel lang geleden. Die hadden er heel erg pijn aan dat wij de toeristenbelasting hier als raad omhoog hebben gegooid. Maar zij hadden ook een verzoek, en dat vind ik niet hier. En voor ons is de Hotelnota wel een integrale nota, dus wij zouden het wel op prijs stellen om van de wethouder te horen wat hij van de suggestie die zij gedaan hebben om te kijken naar niet het veranderen van parkeertarieven, maar wel de manier van berekenen hè, nu als iemand een overnachting heeft, moet hij twee keer het dagtarief betalen, blijft dat zo met name voor hotelgasten, die die overnachting ... Want we zijn blij dat mensen hier overnachten, maar soms is het tarief

van twee dagen hoger dan de prijs van een kamer. En wat zij vroegen: kunnen wij als gemeente nog eens kijken naar de afrekeningwijze? Als zij het namelijk bij de balie afrekenen, dan krijgt de hotelier de klachten over de hoogte van de prijzen, of kunnen we het op een andere manier met hen regelen dat die klanten met een kaart die zij wel betalen, niet op een andere manier in het systeem zitten. Nou, we willen graag horen van de wethouder of hij daar nog naar gaat kijken, of dat hier nog aan kan worden toegevoegd, of dat dat apart beleid is. En daar wilde ik het eigenlijk bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn blij het met hotelbeleid dat voorligt. We hebben wel echter nog een paar opmerkingen, om vooral vaart te maken met die horeca 4, omdat wij zien de horeca 4-mogelijkheid om dus kleine hotels te plaatsen, dat zal met beide handen aangegrepen worden en dat zal ook in het straatbeeld extra lastig zijn, als er opeens vier of vijf hotelkamers bij komen, dat kan disruptief werken, dus daar moeten we echt heel erg scherp op zijn, dat niet straks we alleen maar hotel 4-functies aan het uitdelen zijn, dat vinden we van groot belang. Het nachtregister, het gaat goed, dus ga vooral door, die negentig procent zouden we graag gerealiseerd zien. Dan moet ik mijn bril op zetten. De kwalitatieve toerist, daar zijn we naar op zoek. Eigenlijk lezen we dat niet, ik zal het maar roepen. Haarlem Marketing die moet dat voor een groot deel toch doen. Maar dat heeft ook te maken met de hotelruimtes, de capaciteit die er nog is, om die toe te wijzen naar de hotel, drie-, vier-, vijfsterrenhotels en niet blijven hangen op twee- of driesterrenhotels, omdat dat een ander soort toerist, een goedkopere kamer. De prijs van een kamer, bedoel ik te zeggen, bepaalt ook wat voor soort toerist naar Haarlem komt. Dus let erop, hou daar rekening mee.

De voorzitter: Interruptie mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, mijnheer Van den Doel, ik hoor u zeggen: we moeten echt opletten. Nou, dat ben ik volledig met u eens. Maar u doet net alsof we heel veel één-, tweesterrenhotels, oftewel low budget hotels in de stad hebben en dat we daarom op moeten passen. Kunt u mij die aanwijzen in de stad?

De heer Van den Doel: Dat is een conclusie die u hoort, die ik niet gezegd heb. Ik heb gezegd wel dat we erop letten met de toewijzing van de nieuwe hotels, of de capaciteit die er nog is als die aanvragen gerealiseerd gaan worden, die al gedaan zijn, om daarop te letten. En dat was het voor nu, denk ik. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel. Ja, Haarlem wil zich richten op het toevoegen van kwaliteit en ziet daarbij de zakelijke markt als een achtergebleven kindje in de hotelmarkt. Wij zien vanuit de Actiepartij eigenlijk weinig toekomst in een grote toevoer van zakelijke hotelklanten, simpelweg omdat we in Amsterdam en in Hoofddorp, daar de internationale bedrijven hebben en met name daar ook die hotelovernachtingen zien. We hebben ook niet echt congresfaciliteiten. Dus ja, wij gaan er vanuit dat Haarlem moet uitgaan vanuit het rijke culturele aanbod dat het biedt, dat daar de kracht ligt om hotelovernachtingen bij te passen. Dus ja, een pauze daarin, dat zien wij ook als een positief iets, gelet op de ontwikkelingen in die hotelmarkt momenteel. Wij hebben al eerder aandacht gevraagd voor de mobiliteit van die hotelgasten, zeker als ze straks buiten het centrum op plekken terecht komen, ja, hoe gaan zij zich vervoeren door de stad? Worden zij verleid om een fiets te pakken die in een hotel wordt aangeboden? Is er adequaat openbaar vervoer, of zitten die zakelijke hotelklanten straks vast op de Buitenrustbrug in een zakelijke leaseauto, op zoek naar een Starbucks om vervolgens weer terug te rijden naar waar ze vandaan komen? Dus we hopen dat die hotelklanten ook daadwerkelijk worden verleid om goede slimme transportmogelijkheden binnen de stad te krijgen. Nou, goed,

we zien natuurlijk ook dat het hotelbeleid met een pauze toch wel een beetje schril afsteekt tegen de ontwikkelingen die we nu wel in gang hebben gezet, de Egelantier, de Oostpoort weten we eigenlijk nog niet zoveel van, maar met name ook Nieuwe Energie zit er volgens mij bij, we zijn bang dat dat misschien toch weleens echt dan zakelijke bestemmingen gaan worden, waar het logischer zou zijn voor ons om te mikken op de toerist die echt iets bijdraagt aan de komst naar Haarlem en waar we echt profijt van hebben met elkaar. Tot zover.

De voorzitter: Interruptie, mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Stond er ook niet in het stuk dat juist de congresganger meer uitgeeft in Haarlem? Dus ten opzichte van werkgelegenheid zou dat op zich geen slechte zaak zijn. En is het niet zo dat Haarlem op zich ook een mooie stad is voor congresgangers om daar heen te gaan en daar te verblijven?

De heer Van Leeuwen: Nou ja, de congressen die ik ken en waar ik meer mensen over hoor, die bevinden zich vaak in hallen waar je 's ochtends in gaat met zo'n pasje aan zo'n kettinkje en aan het eind van de dag een kroeg in getrapt wordt om met elkaar de horeca in te gaan. Maar om nou te zeggen dat dat echt een bijdrage levert aan onze stad, ik denk het niet. Maar dat kunnen we gaan zien. Ik heb er andere ervaringen mee.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik wil alleen nog even erop zeggen dat mijn ervaring met congressen gedeeltelijk u deelt, maar ik ken veel congressen, en juist de meest succesvolle congressen, en die vinden plaats in historische binnensteden en op historische plekken, omdat de mensen daar echt graag willen komen, en dat iets toevoegt aan de ervaring die de congresganger heeft.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, dank u wel, termijn. Ja, ik herken de woorden van de heer Van Leeuwen ook niet. Ik was laatst in één van de hotels hier in Haarlem en daar zat een prachtig zakelijke groep die nogal aan het spenderen was, oftewel gek dat u denkt dat de zakelijke markt niet bijdraagt aan Haarlem. Maar goed, dan het hotelbeleid. Begrijpelijk dat gezien de huidige capaciteit en de huidige bezetting, dat daar wel kritisch naar de lopende aanvragen gekeken moet worden. Maar om op de rem te gaan trappen, dat gaat ons iets te ver. En ik had als liberaal ook wel verwacht van D66 dat zij dat ook zouden vinden, maar helaas. De bezetting, ja, die staat onder druk. En vindt de VVD dan dat die ongebreideld moet groeien? Nee, zeker niet, maar in alle voorstellen die u in het hotelbeleid doet, daarmee zegt u al: we gaan heel kritisch naar de markt en naar de uitbreiding van de markt kijken. U heeft de touwtjes daarmee in handen en u heeft dus ook in handen of u ergens een hotel toestaat of niet. Dus u heeft in feite al de mogelijkheden. En u hoeft niet daarvoor een extra stop af te kondigen. Ja, dat helpt misschien om even te zorgen dat er niet aanvragen worden ingediend en dat u daarvan langs het beleid moet zeggen: o, nee, het past niet, we doen het niet, maar de markt moet uiteindelijk toch zijn werk doen. En daarvoor heeft u de touwtjes in handen om te zorgen dat de juiste markt wordt toegevoegd in Haarlem en ook op de juiste plek in de stad. Dat hoeft u niet nu allemaal stil te leggen. Weeg de initiatieven, zorg inderdaad voor die kwalitatieve toevoeging. Maar ook daarvoor geldt: een lager segment zou best van toegevoegde waarde kunnen zijn aan Haarlem. Want ook juist een toerist in een lager segment zou een goede bijdrage kunnen leveren in Haarlem. Zeggen we daarmee dat er allemaal backpackers naar Haarlem moeten komen en laagwaardig toerisme? Nee, zeker niet. De differentiatie moet er wel zijn. Oftewel, we moeten waken dat we alleen maar voor de kwalitatieve hoogwaardige toerist gaan. Ja, die spenderen heel veel, hartstikke goed, daar zijn we het mee eens, maar we moeten wel in de breedte blijven

kijken en niet te nauw door het glaasje gaan kijken. Dan, hoe houdbaar is het als er gewoon een horecabestemming op een pand zit? U zegt van nou, ja, we gaan dat onderzoeken of we dat even eraf kunnen halen. Oké, maar welk bedrag heeft u dan geoormerkt om vervolgens planschade te gaan betalen? Want ja, mensen hebben sommige panden ook gekocht, juist vanwege die bestemming. Daarnaast moeten we niet willen dat we zomaar bestemmingen kunnen wijzigen, want op zich vind ik de woonbestemming op mijn huis best wel fijn en wil ik niet de gemeente daar opeens een detailhandelbestemming van maakt. Dus wethouder, wat gaat u doen? Wilt u daadwerkelijk bestemmingen gaan wijzigen van bestaande panden, of niet? Dan de bereikbaarheid. Ja, die wordt nu neergelegd bij de ondernemers, van toont u maar aan dat de mensen nog de stad in kunnen komen en dat u daarmee uw hotel, dan wel uw verblijfplaats bereikbaar blijft. Is dat nou daadwerkelijk aan de ondernemer om aan te tonen dat zijn gehele weg hierheen komen, dat de ondernemer aan moet tonen dat de Prinsenbrug elke dag vast staat en dat de ondernemer daar een oplossing voor moet bieden? Dat lijkt ons toch wel heel erg ver gaan.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel, interruptie.

De heer Van den Doel: Ja, Van den Doel.

De voorzitter: Ik moet er even inkomen, excuus.

De heer Van den Doel: Geeft niets. Nee, maar ik denk dat de oplossing voor uw probleem wat u net schetst, die file voor de brug, die is gewoon om in de buitengebieden van Haarlem de hotels te bouwen en niet midden in het centrum. Trouwens, over het centrum gesproken, wat is precies de binnenstad en het centrum? Dat is nog een vraag die ik wilde stellen aan de wethouder. Ja, dan speel ik nu even via de band.

De heer Blokpoel: U stelt uzelf ook nog een vraag. De voorzitter ... Nee, de vraag was duidelijk, maar inderdaad, wat is centrum, wat is de buitenwijk? Sommige mensen rijden eerst via De Bolwerken om vervolgens bij de ijsbaan uit te komen, dus ja, het is maar hoe de route loopt. Maar de essentie is dat wij niet vinden dat de ondernemer, bijvoorbeeld bij de ijsbaan, aan moet tonen hoe bereikbaar zijn hotel is, want een gast rijdt zoals hij rijdt. Sommige mensen gaan eerst naar de binnenstad en zorgen daar voor extra druk, parkeerdruk, om vervolgens naar het hotel te gaan. Het is nogal wat om dat aan een ondernemer te vragen.

De voorzitter: Toch, mijnheer Van den Doel. Gaat u nu een echte vraag stellen?

De heer Van den Doel: Ik wil het toch even. Maar ik bedoel, u schetst een probleem, dus de mobiliteit is een probleem, dus als er een hotel komt, dan vermeerdert het mobiliteitsprobleem. En dat ligt dan niet aan het hotel, maar het probleem wordt wel vermeerdert. Dus kiest u nou voor dat u zegt van we gooien die stad op slot en we zorgen dat die mobiliteit geregeld is, dan kunnen er weer hotels bij? Maar dat zegt u niet, u wilt eerst het hotel toevoegen en dan kijken hoe we die congestie gaan oplossen, die we al moeten oplossen. Dus u verergert dat daarmee en dus u haalt volgens mij een aantal problemen door de war. Er is de mobiliteit en er is het hotel, maar als u zegt: ik wil geen hotelstop, dat betekent dat er dus meer hotels bij kunnen komen, dat de congestie toeneemt. Ik snap niet helemaal precies wat u nu zegt.

De heer Blokpoel: Ja, dat was een hele lange vraag inderdaad. Maar goed, we zeggen: we willen inderdaad geen hotelstop, geen harde stop, we zeggen: de gemeente heeft de middelen al in handen als we dit beleid vaststellen en daarvoor is geen stop nodig. Willen we de bereikbaarheid daarmee extra op slot zetten? Nee. Maar denken wij dat iedere toerist met een eigen auto Haarlem in komt om richting het hotel te gaan? Nee, dat denken we ook niet. Veel mensen komen met de trein, veel mensen komen met de taxi en met de fiets,

alle vormen van vervoer zullen daaraan bijdragen. Nou, ook de fiets vanuit Velsen, dat is ook toerisme, mijnheer Drost, dus ja, mensen komen ook met de fiets.

De voorzitter: Dan, gaat u verder met uw betoog.

De heer Blokpoel: Goed, ik ga afronden, want anders hebben we geen tijd meer. Digitaal nachtreger: ja, zeker mee doorgaan, maar dan ook wel voor iedere vorm van verblijf, ook voor een Bed and breakfastbater, ook voor een particuliere vakantieverhuurder, die moet daar gewoon in meegenomen worden, want dan hebben we ook het totaalplaatje van de verblijfstoeristen in Haarlem, hebben we niet alleen maar een beperkt segment in het systeem. Dus zeker moet dat gaan gelden voor alle markten. Dan particuliere vakantieverhuur.

De voorzitter: Interruptie mijnheer Krouwels.

De heer Krouwels: Ja, sorry, mijnheer Blokpoel, ik dacht dat u klaar was met uw betoog, maar u sprak mij net aan. Ik wil toch even weten, ook in reactie op mijnheer Van den Doel, de markt heeft zijn werk gedaan nu. Wanneer vindt u een hotelstop wel verantwoord als VVD? Of moet het altijd maar lekker de markt kunnen doen, of vindt u dat de gemeente een keer moet ingrijpen in de vorm van een hotelaanvraagpauze?

De heer Blokpoel: Nee, mijnheer Krouwels, de gemeente moet niet ingrijpen. De gemeente grijpt al genoeg in door duidelijke kaders te stellen en te toetsen. Daarvoor is de gemeente en daarvoor is er al genoeg ruimte om te zorgen dat die markt enigszins beperkt wordt. Ik ga verder. Particuliere vakantieverhuur wil dat er gelijke eisen worden gesteld qua brandmaatregelen en geluidsoverlast. Dat lijkt me heel gek. Als ik mijn huis een weekje wil verhuren, dat ik vervolgens een slow whoop moet gaan installeren in mijn huis en vervolgens brandwerende deuren et cetera moet installeren, omdat ik een weekje mijn huis zou willen verhuren. Wilt u dit echt? Of heb ik het verkeerd geïnterpreteerd en wilt u dit helemaal niet? Want dan zou die zin toch wel even iets aangepast moeten worden. Tot zover. Duidelijke lijn, eens met de insteek en de maatregelen, maar zeker niet met de stop zoals hij er nu in zit.

De voorzitter: Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. De ChristenUnie is tegen een dergelijk star moratorium. We zien beide kanten. Vanuit de pijlpijn zijn er plannen, is er genoeg capaciteit die eraan komt. Dat er een moratorium zou moeten komen, dat lijkt ons een beetje vrees vanuit de onderbuik en we scharen ons grotendeels achter de punten van de VVD.

De voorzitter: Interruptie, mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u, voorzitter. Ik wilde u eigenlijk vragen, u zegt: star moratorium. Het is toch een moratorium wat over twee jaar weer geëvalueerd wordt? Vindt u dat echt star? Kunt u me dat uitleggen?

De heer Slik: Ja, want dat geeft te weinig complexiteit in die komende twee jaar. Er hoeft maar één keer een Lonely Planet-verslaggever verdwaald te zijn en je denkt: o, hadden we maar niet het moratorium afgekondigd.

Mevrouw Verhoeff: Maar heeft u dan ook wel opgemerkt dat er nog een hele rij ontwikkelingen in verschillende fases nog steeds wel mogelijk zijn? Dus op zich, die Lonely Planet-man die verdwaalt, dan nog steeds is er toch van alles mogelijk?

De heer Slik: Nou, daarom zei ik al van we begrijpen het vanuit de kant van de plannen, maar misschien zitten er nu al plannen in de pijplijn die niet aansluiten bij veranderende omstandigheden de komende jaren, de komende twee jaar.

Mevrouw Verhoeff: Maar daar zijn toch juist de marktpartijen zelf heel slim in om te zorgen dat ze aansluiten op die markt, ook als de markt verandert? Dat hoeven wij toch niet in de hoeveelheid kamers te regelen?

De voorzitter: Maar volgens mij is uw punt duidelijk. Maar mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, op dat laatste punt heb ik even verder niks toe te voegen. We begrijpen de zorgen over toerisme, maar zo hard gaat het nog niet. De ChristenUnie vindt dat elk plan gewoon op zijn eigen merites beoordeeld moet worden. We willen graag van de wethouder weten: is er inderdaad, zoals de VVD al aangaf, planschade te verwachten als er echt bestemmingsplannen moeten gewijzigd gaan worden? En is er overlap met het idee van woningonttrekking. Is het zuivere woningonttrekking als je bij een dubbele bestemming zeg maar de halve bestemming weghaalt? Maar op zich, we ondersteunen het idee om bestemmingsplannen te actualiseren als dat handig is en haalbaar. Ja, zoals gezegd, we begrijpen de achtergrond, maar wij vinden het nieuwe hotelbeleid in dit punt te star. Dank u zeer.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Wij vinden het stuk wat voorligt een prima stuk. We kunnen daarmee akkoord gaan. Goed idee, de hotelaanvraagpauze, het woord van 2020 misschien, dacht ik. We vinden het ook goed dat er een ... Vindt u niet, het woord van 2020? Nu al, ja. En we vinden het ook heel goed dat er extra aandacht is voor Airbnb en particuliere verhuur om die niet te laten groeien, dus akkoord. Hamerstuk.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, de SP sluit zich aan bij D66, die heeft verstandige woorden gesproken. Voor wat betreft de handhaving, Airbnb, daar heeft de wethouder voor de zomer 2019 een overleg over gehad met de SP-wethouder Amsterdam, die over de handhaving Airbnb gaat. Daar zijn toen afspraken gemaakt, en mijn vraag is of er nadien, de afgelopen maanden, ook nog contact is geweest met de wethouder in Amsterdam en of er nieuwe ontwikkelingen zijn? Dat is mijn vraag aan de wethouder. Verder heb ik één opmerking over het stuk. In het stuk wordt het MRA-ontwikkeld kader van hotels genoemd. Nou, wij hebben als raad en alle gemeenten die bij de MRA zijn aangesloten, hebben we uitdrukkelijk geen zeggenschap overgedragen aan de MRA. Bij mijn weten is het MRA-ontwikkeld kader van hotels niet in deze commissie aan de orde geweest. Dat is mijn tweede vraag aan de wethouder: wil hij dat ontwikkeld kader van hotels toesturen, de MRA, zodat wij daar in de commissie desgewenst vragen over kunnen stellen en opmerkingen over kunnen maken?

De voorzitter: Liberaal Haarlem, mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, de hotelaanvraagpauze begrijpt Liberaal Haarlem wel, en ondernemers begrijpen het ook wel, ik heb gesproken met een aantal ondernemers. Maar Liberaal Haarlem is toch voor marktwerking, dus zal niet mee instemmen met dit plan. Er moet wel zeer kritisch gekeken worden naar specifiek Haarlemse en niet naar MRA vragen en wensen, alvorens vergunning wordt afgegeven. En daarnaast moet er toezicht komen op naleving van de beloofde concepten, zoals de ondernemers ook vragen. Dus graag hoor ik van de wethouder hoe hij daar toezicht op gaat houden. En ik vraag ook aan de wethouder hoe hij een gelijk speelveld wil

creëren voor hotels en particulier verhuur ten aanzien van het verstrekken van maaltijden, brandpreventie en gemeentelijke lasten. Liberaal Haarlem is tegen woningonttrekking ten behoeve van logies.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ik heb even een vraag aan Liberaal Haarlem. Waarom is een pauze een ondermijning van de marktwerking?

Mevrouw Otten: Nou, u zegt het zelf al: in een pauze kan de markt geen werk doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rijbroek, Trots Haarlem.

De heer Rijbroek: Even over het hotelbeleid. Allereerst, er zitten onder andere in die stukken de zienswijzen. We hebben allemaal vanmiddag een mail gehad van wijkraad Vijfhoek, Doelen, Raaks en ik ben even gaan doorvragen met hen. Mijn vraag aan de wethouder is: is het aantal zienswijzen compleet? Volgens de wijkraad heeft men daar twijfels over. Dat allereerst. Er wordt zeg maar de suggestie gegeven, het voorstel, van 10-12-2019 tot en met 31-12-2021 een hotelpauze in te lassen. Mijn vraag is: hoeveel aanvragen voor die tijd liggen er nu? En dat in het verlengde van de capaciteit die we nu nog hebben van 650 kamers of bedden. Daarbij wil ik ook zeggen, van die 650 hotelkamers, is dat eigenlijk in die onderbezetting meegenomen van ongeveer dertig procent, want de bezettingsgraad is rond de zeventig, of is dat er bovenop? Dat is mij geheel onduidelijk. We spreken over Airbnb en short stay, wat is het verschil? En de gemeente wil daar grip op hebben, gezien wat er in Amsterdam heeft afgespeeld. Maar in hoeverre is daar van invloed, heb ik gelezen, EU-wetgeving, in hoeverre heb je daar ruimte, speelruimte als gemeente in? Daarbij wordt ook nog eens voorgesteld ...

De voorzitter: U stelt een aantal technische vragen, dus ik weet niet of de wethouder dat nu allemaal paraat heeft. Die had u van tevoren even kunnen stellen.

De heer Rijbroek: Nee, maar ik neem het wel even mee in dit verhaal. Er wordt een voorstel gedaan om de onderbenutting van short stay in de binnenstad, om die misschien van de baan te laten zijn. Ik zou zeggen: als er plek is uiteraard binnen het bestemmingsplan, waarom daar niet een locatie, weliswaar in samenspraak met klankbordgroepen, met de bewoners, uiteraard, want het kan ook overlast mogelijk tot gevolg hebben. En wat betreft, ja, we hebben het nu over een hotelbeleidsplan, is dat niet de omgekeerde volgorde, want eigenlijk hoor je eerst een visie te hebben en je bent onderdeel van de MRA, Metropoolregio Amsterdam, daar komt nog het een en ander over op tafel, waarom nu eerst een beleidsplan, terwijl je een visie nodig hebt? En men heeft het daarin over economie, toerisme en cultuur en daar zou de leefbaarheid ter discussie staan. Waarom staat in dit stuk te lezen, staat dat ter discussie, en als dat zo is: hoe borg je dat? Kijk, we willen natuurlijk geen Amsterdam Village worden. Daar wil ik het bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Heeft iedereen uit de commissie het woord gevoerd? Dan geef ik het woord aan wethouder Berkhout.

Wethouder Berkhout: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank voor uw reacties allereerst. Ik zal zo even alle vragen, voor zover mogelijk allemaal afgaan, maar ik hoor toch wel breed draagvlak, als ik dat zo even peil, voor deze richting die we opgaan. Ik kan u wel vertellen: het is eigenlijk een wezenlijk andere richting dan het hotelbeleid van 2012. We zeggen ook zelf in het stuk: het heeft zijn werk gedaan, er zijn behoorlijk wat kamers bij gekomen, maar in de tussentijd is er ook de opkomst van Airbnb geweest en helemaal eigenlijk de recente

groei, zoals we in het stuk zeggen, vanaf 2016 en de plancapaciteit zoals we die met een aantal grote projecten voor ons zien, noopt ons eigenlijk om zo'n stap nu te zetten. En het is een hotelaanvraagpauze, niet te verwarren met een hotelstop, of de beeldvorming die daar rondom ontstond in Amsterdam, want dit gaat nog wel een tijdje door. Maar we zeggen wel van hiermee biedt je wel duidelijkheid. We zoeken wel, ja, ik denk dat dit is eventjes, iemand noemt het de Haarlemse maat, we kunnen ook woorden als balans zeggen, maar dat zijn wel woorden die dan gaan spelen. En ik kan me voorstellen, om eigenlijk te beginnen misschien met de vraag van de heer Rijbroek van Trots, van had je dan niet eerst een visie moeten zeggen en dan pas beleid? Nou, ik denk dat het wel heel belangrijk is dat we nu ons hotelbeleid vaststellen. En hiermee, we hadden misschien ook kunnen wachten tot de toeristische koers die over twee maanden hier speelt, want daar gaan we ook nader in op de balans, maar als je deze orde van grootte, de plancapaciteit, de aanvragen die we ook de afgelopen maanden hebben zien binnenkomen, als je dat in ogenschouw neemt, is het niet gek om te zeggen: maar dit is nu nodig, voor de komende twee jaar, en op basis van de toeristische koers, waarbij we met elkaar ingaan van wat is nou die balans, dat kunnen we meenemen voor zo'n evaluatie over twee jaar of tussentijds zo'n aanscherping op dat vlak. Dus zo moet je het wel zien. Ik denk dat het daadwerkelijke gesprek over de toerist of toerisme in de binnenstad of in de stad, en ook de zakelijke toerist die daarbij komt kijken, dat gesprek dat zullen we waarschijnlijk in maart met elkaar gaan voeren, maar dit is een beleid dat we zeggen: deze stappen moeten we nu zetten. Nou, dit is ongeveer de context. Ik ga even in op een aantal vragen. D66 zegt van ja, die plancapaciteit is grofweg 650 kamers en wij zeggen: we hebben het over de helft die dan gerealiseerd kan worden. Kijk, dat is natuurlijk zoeken. Dit soort plannen nemen vaak meerdere jaren in beslag, plannen als de hotels in de Koepel, aan de Oostpoort of bij Haarlemmer Stroom zijn grote projecten, maar we verwachten niet dat die allemaal binnen twee jaar staan. En die plannen kunnen soms ook, in het geval van de Oostpoort, nog wijzigen, het aantal kamers of dergelijke, dus daarom is het een schatting, ook op basis van het verleden. Dus dat is ongeveer het antwoord op die vraag. En u had het ook nog over Airbnb eigenlijk en ook de meldplicht die daarbij van belang is. Dat onderschrijven we. Tegelijkertijd is er ook een bepaalde complexiteit hè, je kan een meldplicht per verhuurder, als hij zich aanmeldt dan moet hij zich melden, maar u zegt ook per nacht, hoe kan je dat registreren? Dat is nog lastig, ook op lokaal niveau. Daar hebben we ook eerder ook de commissie over geïnformeerd dat we dat vooral ook het Tweede Kamervoorstel eigenlijk afwachten wat voor de zomer op dit vlak moet komen om ons wat ... dit speelt in meerdere gemeentes, om daar richting aan te geven. En ook juridisch is het lastig dit te ondervangen. Maar daar blijven we constant mee bezig. Even kijken, ik ga het af. Nou, het CDA was eigenlijk positief met de keuze voor de Haarlemse maat, hoorde ik. PvdA zegt ook: wat ons betreft ...

De voorzitter: De heer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Ja, ik had nog een vraag over die nachtregistratie. Een klant komt binnen, of met zijn gezin, die behoort zich in te schrijven, kopie van het paspoort, of wordt tijdelijk ingenomen, neem een kopie. Waarom dan een apart nachtregister, want het is toch een hoop bureaucratie voor zo'n hotelier? Je moet toch handhaven? Dat kun je altijd.

Wethouder Berkhout: Ik weet niet precies hoe dit in elkaar ... Wat ik wel kan zeggen: we hebben dit besproken met de hoteliers en zij zijn positief hierover. Dus ik kan niet zo heel goed inschatten in hoeverre dat echt een zware administratieve lastdruk is, volgens mij ... Ze werken er allemaal mee, hoor ik, dus dat valt alleszins mee, wat dat betreft. Dus ja, we praten met de hoteliers, het is ook afgestemd met de hoteliers.

De voorzitter: Gaat u verder, wethouder.

Wethouder Berkhout: Nou, ik ga door. PvdA zegt: ja, ook in de binnenstad hebben we eigenlijk, geven we wonen een hogere prioriteit. En u had nog een vraag, eigenlijk twee vragen, naar aanleiding van de vraag die de hoteliers ook stelden. Eentje over de 24-uursparkeerkaart, zoals we dat dan noemen. Daar zijn we over in gesprek, dat heeft toch nog ... Eerlijk gezegd, persoonlijk dacht ik dat dit sneller geregeld kon worden, het blijkt complexer te zijn. Dat heeft te maken met het systeem van de parkeergarages en ook met parkeren per minuut en hoe je dan vervolgens naar zo'n dagkaart of '...'. Maar het is onderwerp van gesprek, echt waar, ik heb daar vorige maand nog met de hoteliers over gezeten, dus dat nemen we uiterst serieus, evenals hun andere vragen, bijvoorbeeld met de service aan de balie en dan de kosten in rekening brengen voor toeristenbelasting. Dus daar zijn we mee bezig, maar het staat wel even los van dit beleid als zodanig. Dat kan ik u daarop zeggen. GroenLinks en andere partijen onderschrijven eigenlijk het risico van horeca 4. Ja, dat is duidelijk aanwezig. VVD geeft eigenlijk daarop aan van ja, maar wat kan je daar nou mee, of behalve een potje gaan inboeken voor planschade. Eerlijk gezegd, dat is ook een hele lastige. Wat we wel hiermee zeggen: we creëren voorzienbaarheid, moet ik dan zeggen, en dat zou eventueel de planschade kunnen verminderen. Maar we vinden het een zorgelijke ontwikkeling en daarom gaan we nog wel kijken ... Dus als we dit vaststellen, als u dit in de raad vaststelt, dan gaan we onderzoeken in hoeverre we daar in de volle breedte iets mee kunnen. Maar ja, ik snap uw zorgen om hoe kunnen we daar nou concreet iets mee? Maar we moeten daar wel naar gaan kijken. Dan Actiepartij zegt eigenlijk: ja, die congresgangers of die zakelijke toerist, moeten we dat nou willen hè, als het om Haarlemmerstroom gaat of de Oostpoort? Nou, ik denk echt dat we dus die discussie zoals ik eerder zei, echt ook aan de hand van de toeristische koers moeten gaan voeren met elkaar. Daar zitten voor- en nadelen aan, dus ik denk dat we daar er meer dieper op in kunnen gaan. Maar ja, op dit moment zeggen we: we gaan voor de kwaliteitstoerist en ook voor de zakelijke toerist en daar passen deze locaties bij. Maar als we aan de hand van de toeristische koers anders beslissen, dan kan dat zijn consequenties hebben. En het vervoer door de stad, we hebben ook in het beleid opgenomen dat we ook echt focussen op openbaar vervoer, hè, een hotel in de buurt van een ov-halte et cetera. Dus daar houden we dan al rekening mee. De VVD zegt van nou hè, waarom moet je nou nog zo'n hotelaanvraagpauze invoeren als je al zoveel sturing hebt binnen je beleid? Ja, we kunnen het afwijzen kwalitatief, per aanvraag. Tegelijkertijd zeggen we: nee, maar de aanvragen die kwamen in dusdanige hoeveelheden binnen, dat we hiermee ook duidelijkheid willen verschaffen dat het merendeel daarvan toch afgewezen zal worden, dus dat we op basis daarvan zeggen: nee, voor deze twee jaar een aanvraagpauze voor aanvragen die na 10 december zijn ingediend. Dus dat is een verdergaande stap, maar anders dan zou het ook, het is ook een steviger instrument dan puur het beleid zelf, waarbij je steeds zou moeten onderbouwen waarom je het afwijst. Even kijken, dan ChristenUnie tegen een moratorium. Nou ja, het is dus een hotelaanvraagpauze om het beheersbaar te maken. U kunt zelf zien dat de hoeveelheid hotelkamers nog behoorlijk zal gaan toenemen de komende jaren, dus dat speelt. En het kan nog wijzigen aan de hand van de toeristische koers, dat we zeggen: dit moeten we wel of niet doen. We kunnen het evalueren over twee jaar. Wij denken dat het wel op dit moment dus nodig is. En ook u onderschrijft het plan om horeca 4 te gaan onderzoeken en te kijken wat daar mogelijk is, als ik u goed behoort. En dan eventjes de SP. Ja, had het nog over mijn contact met wethouder Ivens van de zomer. Ik heb sindsdien geen contact meer met hem gehad, maar wij zijn wel in gesprek met Airbnb als het gaat om het innen van toeristenbelasting. En dat zijn, nou, die gesprekken die vorderen gestaag en we kunnen daar vermoedelijk over niet al te lange termijn uitspraken over doen en dat heeft nu even onze prioriteit, ook om het gelijk speelveld te gaan creëren, zoals gevraagd door Liberaal Haarlem onder andere. Even kijken, ja, uw vraag over de MRA, kijk, u moet dat ontwikkelkader van de MRA zien als zo'n document wordt opgesteld als handleiding voor gemeentes, maar niet als een formeel beslissingsstuk of iets dergelijks. Dus dat kan gebruikt worden, dat doen we dus ook en dat stellen we vervolgens hier vast, doordat we het integreren in ons eigen ontwikkelkader. Maar concreet op uw vraag: ja, dat kunnen we toesturen en dan kunt u altijd besluiten dat nog separaat te willen agenderen. Maar dat heeft verder geen status, het is een handreiking eigenlijk voor

gemeentes op dat vlak. En even kijken, Liberaal Haarlem, toezicht op concepten. Ik zat even te worstelen wat u daar precies mee bedoelde, maar dat kunnen we ook in omgevings... dat kunnen we in vergunningen verder vastleggen, dat zou mijn hele korte antwoord daarop zijn. En Trots, ik stel voor dat u, u had een behoorlijk aantal vragen, dat u die schriftelijk eventjes stelt en dan worden ze nog voor de raadsvergadering beantwoord. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, mijnheer Krouwels.

De heer Krouwels: Voorzitter, ja, een korte vraag. U heeft het over een Tweede Kamervoorstel voor particuliere verhuur. Weet u ongeveer wanneer dat eraan zit te komen?

Wethouder Berkhout: Ja, waar we nog van uitgaan, maar goed, dat mag menigmaal inderdaad uitgesteld worden, is voor de zomer, maar dan moet het nog de gemeentelijke procedure in et cetera, maar we verwachten daar meer over te horen voor de zomer en dan zullen we u er ook over informeren.

De heer Krouwels: Dank u wel.

De voorzitter: Goed, mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, op basis van de antwoorden van de wethouder krijg ik een beetje, ja, dient de vraag zich bij ons wel aan van wat is nu de urgentie om dit nu vast te stellen als u in uw antwoord een aantal keren zegt: nou, die toeristische koers die komt de komende maanden eraan, die gaan we vormgeven, en daarbij opgeteld eigenlijk wat de VVD aanstipt: wat is uw analyse van de kans op planschade? De omvang, ja, kunt u naar mijn idee niet concreet maken, waarom zou u niet vier maanden wachten?

Wethouder Berkhout: Om met die tweede te beginnen, wij geven hier de start voor een onderzoek naar hoe we om moeten gaan met horeca 4 en wij geven hier, los van de hotelaanvraagpauze, waarbij we zeggen van nou, er zit nog zo'n plancapaciteit in, laten we dat niet verder opvoeren, wijzigen we wel wezenlijk het huidige vigerende beleid als het gaat om extra kaders. En we hebben een heel ontwikkelkader geschetst als het gaat om duurzaamheid, kwaliteit en ik denk dat dat niet snel genoeg kan worden vastgesteld.

De voorzitter: Goed. Hoe mag dit punt naar de volgende raadsvergadering? Hamerstuk. Ja, stemverklaring. Oké, hamerstuk met stemverklaring. Het is iets eerder dan gepland. De cateraar is nog niet klaar. We kunnen even kijken. Kan iemand even heel snel kijken of de cateraar klaar is? Of zullen wij verder gaan met het Frans Hals Museum? Maar mijnheer Botter is er ook nog niet. Nou ja, dan moeten we ... Ja, nee, dat is dan niet handig. Mijnheer Roduner is er nog niet voor de Doelgroepenverordening. Die discussie loopt hier ... Mevrouw Demeester wordt verwacht op de tribune, die is nog niet aanwezig. Mijnheer Rijbroek, wat is uw oordeel? Vijf minuten. Ja, dan moet u dus nog vijf minuten wachten op het eten. Ja, mijnheer Roduner is er ook niet, dus er is ook geen ander onderwerp. En mijnheer Botter is er ook niet. Oké, dus dan hebben we nu pauze, vijf voor half zeven hier terug.

Ter advisering aan de raad

8. Uitkomsten onderzoek Frans Hals Museum, aanvullende subsidie en vervolg (MTM/IB)

De voorzitter: Dames en heren, ik heet u welkom bij het vervolg van de vergadering van de commissie Ontwikkeling. Het is 9 januari en wij zijn toegekomen aan agendapunt 8, iets vervroegd, de Uitkomsten

onderzoek Frans Hals Museum, aanvullende subsidie en vervolg. Wethouder Botter neemt hier vanavond mevrouw Meijs waar, die afwezig is vanwege ziekte. Het college stelt aan de raad voor, ten eerste een budget beschikbaar te stellen voor de eenmalige aanvullende subsidie van 350.000 euro voor het Frans Hals Museum. Ten tweede, de eenmalige verhoging van de subsidie ten laste van de algemene middelen in 2020 te brengen ... die mevrouw ken ik ... en te verwerken als preprioriteit in de financiële voortgangsrapportage 2020. En ten derde, met de komende Kadernota op basis van drie scenario's een besluit te nemen over de structurele maatregelen voor een duurzame exploitatie van het Frans Hals Museum. Wie mag ik daarover als eerste het woord geven? Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik was net heel positief over het hotelbeleid, ik ga nu wat kritischer worden over de stukken die nu voorliggen. Het is misschien ook wel lastig dat de wethouder die dit in haar portefeuille heeft, er nu niet is, maar goed, ik vind ook niet dat ik daardoor een mildere, of minder kritisch moet zijn, dus ik ga toch maar naar voren brengen wat ik naar voren had willen brengen. Ja, het Frans Hals is natuurlijk van groot belang voor onze stad en het voortbestaan van dit museum staat wat het CDA betreft niet ter discussie. Er moet een oplossing komen voor de financiële problemen op de korte en lange termijn. Dat de eerste financiële nood geledigd moet worden, dat staat dus ook wel buiten kijf en wat dat betreft voelt het eigenlijk wel een beetje als met de rug tegen de muur. Toch heb ik bij het voorstel van de eenmalige subsidie van drieënhalve ton twee vragen aan de wethouder. Waarom stelt het college voor om deze subsidie ten laste van de algemene reserve te brengen en wordt er geen dekking binnen domein cultuur gevonden? En de tweede vraag: uit de beantwoording van de technische vragen is naar voren gekomen ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: U zegt dat u die drieënhalve ton in het eigen domein wil oplossen, maar bent u zich bewust dat de cultuur al in Haarlem eindeloos is uitgekleeft en eindeloos geminimaliseerd? En drieënhalve ton, dan vraag je aan andere organisaties om die drieënhalve ton op te hoesten. Dat lijkt me toch wat overdreven.

De heer Klaver: Ik zeg niks. Ik stel een vraag en ik wacht even de antwoorden af. De tweede vraag die ik stel, is naar aanleiding van de beantwoording van de technische vragen. Daar is naar voren gekomen dat een schuld van drieënhalve ton nog dit jaar zal vrijvallen. Wat betekent deze vrijval voor het voorstel van het college? Is de dringende noodzaak voor de eenmalige subsidie, is die er op dit moment nog wel? Dan, bij de stukken die voorliggen, wil ik enkele reflecties met u delen en naar aanleiding daarvan nog een aantal vragen aan de wethouder stellen. Het museum is in 2009 verzelfstandigd. De gemeentelijke invloed is eigenlijk wel heel erg beperkt ten opzichte van de gemeentelijke financiële bijdrage. De gemeente kan geen leden voordragen voor de raad van toezicht, de gemeente kan alleen bij dringende redenen een benoeming tegenhouden, dan wel bij schorsing en ontslag andere leden benoemen. Maar dan zitten we al in een geëscaleerde situatie. De gemeente heeft geen invloed op de profielschets van de raad van toezicht en de gemeente heeft statutair geen rol bij de begroting en de beleidsplannen. Directie stelt die vast en de raad van toezicht keurt goed. Al vanaf 2016, dat is de tweede reflectie, is de reserve nihil. We zijn nu ruim drie jaar verder en de vermogenspositie is niet versterkt en het exploitatieresultaat is negatief. De governance lijkt niet adequaat te hebben gewerkt. Het toezicht heeft niet geleid tot effectieve bijsturing. Is het toezicht wel toereikend? Het BMC-rapport geeft aan dat het financieel inzicht in feite niet goed was en de raad van toezicht heeft verzuimd om dit noodzakelijk financieel inzicht op te eisen. Het rapport zegt: de exploitatierekening is moeilijk te doorgronden. Het ontbreekt aan actuele en realistische meerjarenramingen, wat wel een statutaire verplichting is. De toelichtingen zijn summier. De toelichtende analyse op de ontwikkelingen ontbreekt. Er is

geen inzicht in de marginale meeropbrengst van extra bezoek. Er is geen inzicht in de bijdrage van de afzonderlijke locaties Hof en Hal. De derde reflectie is dat we uit het rapport opmaken dat de gemeente verzaakt heeft op te treden als goed huisvader van het vastgoed, waardoor het museum zich gedwongen voelde zelf te investeren in dit vastgoed. De derde reflectie gaat over het BMC-rapport zelf. Dit rapport is veel later verschenen dan de bedoeling was. Het rapport zou al voor de zomer van het vorige jaar verschijnen. We zijn nu meer dan een half jaar verder en nu ligt het er en voldoet het eigenlijk niet aan de verwachtingen en het biedt nauwelijks of geen richting. Het BMC stelt geen maatregelen voor die leiden tot een duurzame exploitatie. Deze waren in een informatienota van vorig jaar wel aangekondigd. BMC ziet geen mogelijkheden voor kostenbesparing of verhoging van eigen inkomsten. De enige uitweg die BMC lijkt te zien, is verhoging van de gemeentelijke bijdrage. Het ontbreekt dus aan strategische keuzes. En nu die niet te vinden zijn in dit rapport, moeten die onderdeel uitmaken van de nog op te stellen scenario's. Dat betekent dat we nog meer tijd verliezen. Voelen we wel de urgentie? Bij het maken van strategische keuzes ...

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, u heeft kritiek eigenlijk op het BMC-rapport. Dat ben ik voor een deel wel met u eens, maar u zegt: er wordt geen strategische keuze voorgesteld. Vindt u niet dat het college met een strategie moet komen en dat het wel een heel zwak punt is van nou, dat moet BMC maar voorstellen. U heeft namelijk, de wethouder Meijs is hier niet, die gaat over cultuur, maar gelukkig hebben we mijnheer Botter, die gaat over vastgoed. En u heeft zelf een wethouder financiën, wat volgens mij een gezamenlijk probleem om hier iets aan te doen, juist als gemeente, als college. Bent u het met me eens?

De heer Klaver: U heeft natuurlijk volkomen gelijk dat BMC niet de keuzes maakt. Maar BMC is wel een opdracht gegeven om tot een advies te komen voor de te nemen maatregelen. En die liggen nu niet voor, die mogelijke strategische keuzes liggen niet voor en dat moet dus een plek krijgen in die scenario's die nog uitgewerkt moeten worden en ik had dat in dit rapport verwacht. Voor die strategische keuzes is het denk ik noodzakelijk om onconfessioneel te denken en niet uitsluitend het verhogen van de gemeentelijke bijdrage als enige uitweg te zien. BMC doet geen uitspraak over het al dan niet handhaven van twee locaties, terwijl dit onderwerp wel in het rapport wordt aangeraakt. Ogenscheinlijk werkt twee locaties negatief uit op het rendement. Het lijkt dat deze opzet voor een duurzame exploitatie niet is te handhaven. BMC doet geen uitspraken over de combinatie van enerzijds Frans Hals en de oude meesters en anderzijds de moderne kunst. Bezoekers lijken toch vooral te komen voor Frans Hals en de oude meesters en veel minder voor de moderne kunst. Dus naast de eerder gestelde vragen over de eenmalige subsidie, leiden deze reflecties wat ons betreft tot enkele aanvullende vragen aan de wethouder. Is met de verzelfstandiging van het museum in 2009 het museum niet te ver op afstand gekomen van de gemeente, gezien de hoogte van de financiële bijdrage van de gemeente? Tweede vraag: hoe beoordeelt u de werking van de governance en in het bijzonder het uitgevoerde toezicht? De derde vraag: had met eerdere bijsturing en adequaat toezicht de huidige situatie kunnen worden voorkomen? De vierde: bent u het met het CDA eens dat het BMC-rapport teleurstellend is, omdat het rapport meer dan een half jaar laten is verschenen dan toegezegd, geen maatregelen aandraagt om te komen tot een duurzame exploitatie dan alleen de verhoging van de gemeentelijke bijdrage en er nu nog scenario's moeten worden uitgewerkt om tot strategische keuzes te komen? Dan zijn we weer een half jaar verder. De vijfde vraag: wat mogen we eigenlijk van de te ontwikkelen scenario's verwachten? Gaan we in die scenario's onconfessionele maatregelen niet uit de weg om tot die duurzame exploitatie te komen, bijvoorbeeld het al dan niet handhaven van twee locaties? En de laatste vraag: het BMC-rapport gaat uitgebreid in op het vastgoed. BMC vindt dat het museum investeringen in vastgoed heeft gedaan die voor

rekening van de gemeente hadden moeten komen. Vindt u dat de gemeente een goed huismeester is voor het museum? Tot zover een eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, als vertegenwoordiger van een Vlaamse Partij van de Arbeid, oftewel de Nederlandse Socialistische Partij, hebben wij net zoals in het coalitieakkoord gezegd dat andere cultuurvormen voor ons financieel meer prioriteit moeten hebben dan Frans Hals. Maar ik ben het volstrekt met het CDA eens dat het Frans Hals natuurlijk van grote waarde is voor Haarlem. En met het CDA vind ik ook dat er geen discussie over mogelijk kan zijn dat die 350.000 euro, dat die door de gemeente eenmalig wordt betaald. Ik wijs er trouwens ook op, en dat is in overeenstemming met de doelstelling van de SP, dat bezoekers met de HaarlemPas daar gratis toegang krijgen, dus wat dat betreft is ook voor mensen met lage inkomens bezoek aan het Frans Hals mogelijk. Verder ben ik het met het CDA eens, met de vragen die het CDA stelt over ... Ja?

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Even een vraag, want voor u is het geen discussie om drieënhalve ton aan het museum over te maken, maar denkt u dat dat voldoende is om de zaak op te lossen, of is dit een begin en is het wel een discussie waard?

De heer Garretsen: Dit is natuurlijk niet voldoende. Het moet, zoals het CDA ook heeft gezegd, een beleid voor de lange termijn worden vastgesteld. En ik denk dat dat eerst moet worden vastgesteld, voordat wij overgaan tot het toewijzen van extra middelen structureel. Dus het langetermijnbeleid, dat moet worden vastgesteld. Anders dan het CDA heb ik geen vragen over het op afstand zetten in 2009, ik vind dat verkeerd. Ik vind dat in elk geval een lid van het gemeentebestuur lid moet zijn van de raad van toezicht en ik stel de heer Jan Klaver voor van het CDA, dat lijkt mij een uitstekende toezichthouder, dan kan hij ook zijn kritische bewoordingen, kan hij waarmaken. En ja, dus dat is heel belangrijk, een langetermijnvisie. Ik ben het ook eens met de kritiek op het vastgoed. Ik vind met het CDA dat de gemeente moet zorgen voor vastgoed wat in handen is van de gemeente, dat dat voor de rekening van de gemeente had moeten komen. Tot zover de bijdrage van de SP.

De voorzitter: Wie nog meer? Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Allereerst over die drieënhalve ton. Het heeft ons bevreemd dat we een half jaar geleden tot de conclusie kwamen dat er een tekort lag van drie ton en dat we dat vervolgens naar het einde van het jaar hebben zien oplopen naar drieënhalve ton. Ter toelichting daarop wordt onder andere gegeven dat dat mede te maken heeft, niet alleen met inhuur van vervangend personeel, maar ook met kosten die gemoeid zijn met de juridische, ja, touwtrekkerij met de benedenbuurman op de Grote Markt. Als dat zo is, zou ik daar graag een toelichting op willen krijgen van de wethouder, want ik kan me voorstellen dat niet als eerste Frans Hals, maar de gemeente als eigenaar/verhuurder daarvoor aan de lat staat en niet het Frans Hals Museum. Maar daar hoor ik graag een toelichting op. We zijn het eigenlijk wel eens met de verwachting die het CDA zojuist uitsprak dat er natuurlijk al een aantal scenario's hadden moeten liggen, dat hadden wij ook verwacht. Maar laten we uitgaan van waar we nu staan en laten we ook vooral naar onszelf kijken. Ik denk dat we als gemeente af moeten van het idee dat we denken dat we voor een dubbeltje op de eerste rij zitten, om zo'n mooie collectie, zo'n mooi museum te laten exploiteren. Als we een aantal weeffouten in onze afspraken met het Frans Hals tegen het licht houden, die ik graag in die scenario's terug wil zien komen, dan is het de wijze van indexeren van een subsidie. Dat gebeurt deels niet, dus dat betekent per definitie dat de organisatie altijd achteruit loopt met de financiën. Dat is één belangrijk iets. Het andere is

dat we hebben gekozen voor doelmatig en sober onderhoud, net als dat we dat voor de andere gemeentelijke panden doen. Nou, je kunt je volgens mij niet voorstellen dat een museum met doelmatig en sober onderhoud er is, dat gaat niet lukken. We moeten volgens mij als Haarlem gewoon zeggen: er staat een museum en dat druipt van de kwaliteit. Dat verdient Haarlem als stad, maar dat verdient eigenlijk ook de rest van Nederland, want het is een museum met een op zijn minst nationale collectie, dus daar hoort boter bij de vis gedaan te worden, wat betreft de Actiepartij. Ja, wij denken, we zien van de week een Teylers Museum dat in de top vijf van bestbezochte musea terecht komt, en dan denken we: ja, Frans Hals met zoveel potentie die er ligt, dat moet, het zal ons eigenlijk een zorg zijn of dat een top vijf of een top tien plek is, maar we hebben het idee dat er veel meer potentie in het Frans Hals Museum zit. En kijk ik naar de ambities die ik eerder vanuit Frans Hals heb gehoord, we willen transhistorisch exposeren, dat betekent dat je goede huisvesting moet hebben. Nou, daar ligt natuurlijk een uitdaging. Wij zijn eigenlijk met Hart voor Haarlem wel eens, die dat keer op keer heeft geroepen: stop met dat eindeloze getouwtrek met de benedenbuurman, met mijnheer Raiola, zorg dat je de kansen die je in de stad hebt, gaat pakken. We hebben natuurlijk al een kans eigenlijk laten lopen, wat ons betreft, dat weet u, we hadden graag de Egelantier als een goede plek voor Frans Hals gezien. Nu bent u straks in het gesprek voor de bibliotheek misschien op de Botermarkt, nou, dat zijn best plekken waar je met deze organisatie over kunt nadenken, om te zorgen dat de exploitatie op de toekomst, want daar gaat het over, zijn we bereid om niet eenmalig, maar structureel meer geld in de exploitatie te stoppen? Dat weten we niet, dat hangt af van die scenario's, maar in die scenario's willen we absoluut zien een goed hoofdstuk huisvesting, alternatieven in de huisvesting, wat betekent het om een moderne en een klassieke collectie te beheren, nou ja, dat soort vragen moeten terugkomen. En dan wil ik graag de weeffouten die ik net benoemd heb, die zou ik echt opgelost willen zien, om in elk geval deze organisatie, die zo belangrijk is voor cultureel Haarlem, om die, ja, op de kaart te houden. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik heb een vraag aan u. Die heb ik tegelijkertijd ook aan de wethouder. Had u mevrouw Demeester geen vragen willen stellen voordat dit agendapunt begon? Ze had kunnen inspreken. Ik heb begrepen dat in samenspraak met de wethouder is besloten dat mevrouw Demeester niet inspreekt. Ik wil graag van de wethouder weten waarom dat zo is.

De heer Van Leeuwen: Ik denk dat mevrouw Demeester net heeft gemerkt dat wij voor de deur van het gemeentehuis stonden, toen zat het hek op slot, dus we hebben voor haar de deur open gedaan met de hulp van de security, dat was een vergissing. Ik had haar natuurlijk allerlei vragen willen stellen, maar ik sluit niet uit dat we die alsnog aan haar kunnen stellen. Ze is hier nu, maar elk ander moment ook bereikbaar, denk ik.

De voorzitter: Ja, ik vind dit een bijzondere rondvraag, maar mijnheer Garretsen, u maakt van de gelegenheid gebruik om nog iets toe te voegen aan uw eigen termijn, begrijp ik. Dank u wel. Mijnheer Van Leeuwen, was u klaar? Ja, dan is mijnheer Oomkes de volgende in de rij, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Vooraf, het Frans Hals Museum is een ornament van de stad Haarlem, gezien de belangrijke collectie van Haarlemse meesters en zilversmeedkunst zelfs een kroonjuweel. De nieuwe kunst is getuige de memorabele exposities van Lubaina Himid, ga kijken, en Marianna Simnett, ook van hoog niveau. De deplorabele financiële situatie van het museum moet daarom iedere Haarlemmer ter harte nemen. Helaas biedt het voorliggende onderzoek van BMC naar een duurzame financiële exploitatie van het museum niet op alle onderdelen de gewenste helderheid en inzichten. Daarom heeft de PvdA-fractie schriftelijke vragen gesteld over de begroting van het museum voor het lopende en in de werkbegroting voor het komend jaar. Beide ontbraken bij de stukken aanvankelijk. Dat levert in ieder geval op dat het

weerstandsvermogen in 2015 nog op vier ton lag. Waar gaat het om? Op het eerste gezicht is de financiële problematiek van het museum terug te brengen tot een tekort aan financiële armslag, en dat zou dan het gevolg zijn van een te karige subsidie van de gemeente Haarlem. Concreet ligt dan ook een eenmalige extra toelage van 350.000 euro voor om een dreigend debacle af te wenden, hoewel er ook geluiden zijn dat de directe aanleiding voor dat debacle weer vervallen is bij het terugkeren van de reserve. Dat biedt ...

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, kunt u dat herhalen? Dank u wel.

De heer Oomkes: Al sluit ik mij aan bij een vorige spreker, die zegt dat geld, dat was de heer Smit van het CDA, dat geld van de reserve zou kunnen terugkeren, omdat het de mevrouw die in problemen kwam met de directie, die at aanvankelijk die reserve voor een groot deel op en dat conflict is uit de wereld nu zij weer werkt. Dat is allemaal geen garantie voor een steady koers voor de komende jaren.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, misschien is het goed als mijnheer Klaver even verheldering brengt. Het gaat dus om drieënhalve ton schuld die nu vrijvalt, in 2019, dat bleek uit de beantwoording van de technische vragen. En ik heb daar de vraag aan de wethouder ...

De voorzitter: In 2020, hoor ik.

De heer Klaver: Ik heb daar de vraag aan de wethouder aan gekoppeld van hoe urgent is nu het probleem?

De heer Oomkes: Ja, daar sluit ik me bij aan. Even verder. Desalniettemin ligt er voor 2020 alweer een fors tekort in het verschiet. Is dat tekort alleen te wijten aan die te lage toelage? Toen Ann Demeester in september 2013 werd benoemd tot opvolger van Karel Schampers, liet hij haar een bruidsschat van drie ton aan reserve na. Duidelijk is dat intussen het museum op zwart zaad zit, ondanks de ruim aangetrokken extra fondsen van buiten en de ondersteuning bij grotere geslaagde exposities en enkele overigens bescheiden aankopen. De PvdA wil hangende het onderzoek van het Frans Hals om meer armslag dan ook precies weten hoe de verantwoordingsrelaties binnen het museum lagen en liggen. We pleiten hier voor een onafhankelijk vervolgonderzoek, mogelijk zelfs door Randstedelijke RKC, naar de omstandigheden waaronder het museum heeft gefunctioneerd en de komende tijd denkt te functioneren. Doordat het museum mede opdrachtgever was van dit eerste voorliggende onderzoek, kunnen we de resultaten niet geheel los zien van hun missie. Het Frans Hals Museum is onwaarschijnlijk belangrijk ...

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Even een vraag. U heeft het over de Randstedelijke RKC, maar u zit zelf tegenwoordig sinds kort in de eigen RKC van Haarlem. Kunt u het zelf niet onderzoeken? Dat lijkt me meer voor de hand liggen. Moeten we nou Jan de Ridder om ...

De heer Oomkes: Dat zou kunnen. Ja, dat kan ik. Het is nu niet zo belangrijk in welke RKC het wordt gedaan, ik denk allen dat het van een groter belang is dat we een vergelijking met andere steden nodig hebben. Het Frans Hals Museum, zei ik, is onwaarschijnlijk belangrijk voor het smoel van onze stad, maar de PvdA-fractie wil ons geld efficiënt besteden, zo efficiënt als mogelijk is. Als de bemoeienis van de stad met een gemeentelijk museum alleen maar handjes en voetjes krijgt in tijden van krapte, deugt er ook veel niet. Dus meer garanties, meer transparantie, meer inzicht. Dat betekent dat de raad van toezicht van het museum met

een eigen analyse moet komen van hoe het zo gekomen is. Dat betekent ook dat een hernieuwd onderzoek moet aantonen of de huidige controlemogelijkheden wel voldoende zijn, ook na eventuele toekenning van het huidige gevraagde subsidie. Misschien moet dat kringetje om het instituut ruimer worden getrokken. In het voorliggende rapport wordt luchtig gedaan over de bilocatie van het museum, alsof dat niet tot extra kosten zou leiden in vergelijking tot een museum met een monolocatie. We kunnen de problematiek van het museum niet los zien van het hoogst noodzakelijke onderhoud van de huisvesting aan het Groot Heiligland en de problematiek ronde de Verweyhal aan de Grote Markt. We zullen out of the box moeten denken om in deze situatie nieuwe mogelijkheden te ontwaren. Is de Verweyhal houdbaar? Moeten de onderhandelingen met een Haarlemse voetbalmakelaar niet worden benut om aan een andere ontwikkeling aan de Grote Markt te denken? Is het pleidooi van de directie om de raad nu te vragen om een aanzienlijke subsidieverhoging wel op zijn plaats? Wethouder, ik wijs u op de taakomschrijving die het museum zelf hanteert op zijn site: moderne kunst van wereldklasse. Kan '...' dat trekken, als de kosten straks oplopen tot een verhoging van de subsidie met naar verluid acht ton of meer? Wethouder, bent u het niet met de PvdA eens dat een dergelijk verwachtingspatroon om degelijk onderzoek vraagt? Is er wel plaats voor de ambitie dat de moderne kunst hier ook van wereldklasse moet zijn, of is de prijs daarvan simpelweg te hoog? Moet de gemiddelde bezoeker niet degene zijn die ook wat meer bijdraagt? Als je kijkt hoeveel mensen er komen, dan zouden de opbrengst uit de bezoekersschare, iemand met een Amsterdampas die komt hier gratis het museum in, hoger kunnen zijn? Dus dat is een dubbele opdracht: zuinig met de poen, creatief in het hoofd. Als ik deze dagen lees, en dat heb ik vandaag ook gehoord, dat de onderwijswethouder denkt aan een bieb in Hudson's Bays oude pand, dan gist het in ieder geval voldoende. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ah, een hoop handen. Interrupties of termijnen? Termijn, termijn. Mevrouw Kok, interruptie.

Mevrouw Kok: Ja, het is mij nog niet helemaal duidelijk of de Partij van de Arbeid nou akkoord kan gaan met de 350.000 euro of niet?

De heer Oomkes: Dat is afhankelijk van het antwoord op de vraag hoe dat zit met het teruggekeerde geld.

De voorzitter: Goed. Wie zag ik? Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, om maar te beginnen, wij steunen uiteraard wel het bedrag dat naar het Frans Hals Museum gaat, wij laten het niet bungelen aan een touwtje wat door het college zelf veroorzaakt is, deels. Nu laten besluiten dat het ten laste van 2020 gaat, dat gaat ons ook een beetje te ver. U wist het al in 2019, u wist het al halverwege 2019, u heeft het besluit genomen in 2019, oftewel: het gaat ook van de algemene middelen van 2019 wat ons betreft en niet dat we 2020 al met een tekort van drieënhalve ton gaan beginnen. Daarnaast is het verbazingwekkend dat het college het nu pas doorheeft dat het zo slecht gaat en dat er echt veel geld bij moet en dat echt iedereen wakker wordt geschud. Want iedereen weet het al, het werd net door de heer Klaver gezegd: 2016, iedereen wist al dat het museum het zwaar had. De VVD stelde nog voor van laten we investeren in het museum, de raad stemde tegen, nou, dat is het goed recht van de raad uiteraard, maar goed, nu, drie jaar later, we zien waar we staan en we hebben een groot probleem. Want die scenario's zitten er nog niet bij, maar dat het probleem van omvang is, dat weten we allemaal en dat kunnen we ook teruglezen, dat we in ieder geval ongeveer tweeënhalve ton bij moeten gaan storten. Waarvan? Ik ben heel benieuwd waar het college mee komt, waar ze de middelen gaan vinden. Ook constateert de onafhankelijk partij wederom dat het college een slechte huisbaas is voor haar eigen pand. En wederom is er weer, wordt er niet gekeken naar wat voor pand is het, welke functie heeft het en hoe moeten we dat qua onderhoud doen? Weliswaar haalt u de norm van nou ja, het moet sober en doelmatig zijn. Het

werd net al gezegd, hoe kunnen we nou een sober en doelmatig topmuseum exploiteren? En dan, om maar ook een zinsnede eruit te pakken: de toiletten, ja, nee, daar gaan we niet in investeren, want dat hoort niet bij een goed museum. Oké, ja, de toiletten doen het nog. Ja, daar is ook alles mee gezegd en daarmee zullen we nooit de klasse van het museum halen wat het verdient te zijn. De empathie van het college is ver te zoeken wat dat betreft. En het kan toch niet zo zijn dat de delen van de kunst van de gemeente, ons eigendom, het eigendom van de stad, maar ergens in 57 zeecontainers en in een ongeklimateerde zolder liggen te verstoffen en weg te rotten? Dat is toch dood, dood en doodzonde en dat zouden we niet moeten accepteren en daar moeten we een oplossing voor zoeken. Dus ik verwacht ook, de VVD verwacht ook, dat het college met een oplossing komt hoe we daarvoor maatregelen zoeken en vinden. Wethouder, er wordt geschreven over de mogelijkheid dat het ministerie een extra subsidie zou kunnen geven, dat het onderdeel zou kunnen worden van de basisinfrastructuur. Ik mag toch hopen dat mevrouw Meijs voor haar ziekte, beterschap als u meekijkt, ik mag toch hopen dat zij of het college wellicht, al bij het ministerie heeft aangeklopt, bij de provincie heeft aangeklopt, wekelijks bij de provincie aanklopt om die subsidie te bemachtigen, dat Haarlem, het Frans Hals Museum, één van de twaalf gegadigden wordt die die subsidie krijgt en daarbij tweeënhalve ton extra financiële middelen bemachtigt. Hoever bent u erin, wethouder, en wat gaat u doen en heeft dit de aandacht van het college? De burgemeester noemde het in zijn Nieuwjaarsspeech van ja, we moeten aandacht hebben voor initiatieven en alles, heel veel moet nieuw. Prachtig, maar laten we ook kijken even naar hetgeen we in de stad hebben en laten we dat eens goed onderhouden. Er wordt dus duidelijk geconstateerd dat de gemeente steken laat vallen, dat overleggen niet goed verlopen, ja, dat zijn toch wel de basisprincipes die we met elkaar op orde moeten krijgen. Dus dat de overleggen goed verlopen en ook dat daar gewoon een goede band ligt om met elkaar die voortgang te bewaken.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de heer Blokpoel, ik ben het met een groot deel eens met uw kritiek op het college een paar jaar geleden en nu, maar de SP heeft zich aangesloten met de kritiek van het CDA van hebben we in 2009 het museum niet teveel op afstand gezet als gemeente? En ik zou graag het standpunt van de VVD daarover willen horen, hoe die bemoeienis van de gemeente een structureel karakter kan krijgen.

De heer Blokpoel: Nou, het is goed dat het museum op afstand staat, het moet ook zeker solitair kunnen handelen. Daarentegen is het wel degelijk de gemeentelijke collectie en zitten er ook grote financiële middelen vanuit de gemeente in, dus wel degelijk moeten we daar strakke banden mee hebben en daar ook, wellicht zou daar iemand beter, dichter in de directie kunnen zitten, maar dat zou ook één van de scenario's kunnen zijn die we graag zien en welke betekenis dat dan heeft, zou kunnen hebben. Het kenniscentrum, het wordt aangehaald, zou een fantastische toevoeging zijn. Er wordt ook al lange tijd over gesproken. Het mes zou daarbij aan twee kanten kunnen snijden, zowel voor de gemeente, voor de stad, als voor het museum, of aan drie kanten dus eigenlijk. Alleen vragen wij ons af of we het nu niet beter in kunnen zetten om deze situatie stabiel te maken, dus dat we nu investeren in het kenniscentrum wat bij kan dragen aan een betere exploitatie en betere middelen voor het museum. Ik weet het niet, wellicht heeft het onderzoeksbureau daar een antwoord op, maar dat zouden we als scenario verwachten.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Vindt u het in dat verband ook niet jammer dat het rapport wel benoemt wat zo'n kenniscentrum kost qua investering en ook benoemt wat dat mogelijk opbrengt in kwalitatieve zin, maar geen enkele financiële prognose aan verbindt wat het kenniscentrum in financiële zin zou kunnen bijdragen?

De heer Blokpoel: Ja, dat is spijtig, maar wellicht hebben we dat zelf laten vallen in de opdrachtverstrekking aan het onderzoeksbureau, aangezien we die hier ook hebben vastgesteld. Zo had ik ook nog wel een paar taken vooraf, of een paar wensen, maar die konden ook niet meer meegenomen worden.

De voorzitter: Was u klaar met uw betoog?

De heer Blokpoel: Nee, nog twee zinnen. Uiteraard is ook richting het museum wel een en ander aan te merken, dat schrijft het rapport ook wel degelijk. De administratie verdient betere, duidelijkere aandacht, zodat er gewoon duidelijker uit af te lezen is welke kant het op moet, maar we lezen ook dat hier al aan gewerkt wordt en dat het museum daar de volle aandacht over heeft. Als laatste nog een klein kritiekpunt, de communicatie. Het college brengt eind december een mooi persbericht naar buiten van wij gaan het museum ondersteunen met drieënhalve ton. Ja, drieënhalve ton waar u zelf voor aan de lat stond en waar, als u eerder had ingegrepen, wellicht het helemaal niet zover had moeten komen. En dan, ja, de raad moet het alleen nog even goedkeuren. Nou, bij dezen, we gaan het uiteraard goedkeuren, want we laten het museum er niet zo lang bij bungelen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Alhoewel een aantal vragen antwoord moeten hebben, omdat het belangrijke vragen zijn, is de situatie van het Frans Hals Museum zo van nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee. Dat is wat ze te horen hebben gekregen van de gemeente Haarlem, van het college, van de raad, op alles wat gevraagd werd, werd nee gezegd. Het stuk van BMC, waar veel kritiek op is en terecht, meldt ook dat Frans Hals als gemeentelijke bijdrage één van de minste krijgt. Dus Frans Hals houdt zijn broek al in grote mate zelf op. Afgelopen jaar is er van alles loos geweest met de Verweyhal, heeft mevrouw Demeester met iedereen hier in de raad ondertussen gesproken om te kijken wat voor oplossingen er zijn, dat heb ik ook gedaan, maar dat leidt allemaal af. Mevrouw Demeester is er niet om dat soort problemen op te lossen, mevrouw Demeester die is er om de collectie zo goed mogelijk en zo verstandig mogelijk te verbinden aan het heden, het zogenaamde transhistorisch. En doordat de gemeente elke keer, op elke vraag, noodzakelijke vragen, omdat er eigenlijk tekort geld wordt gegeven om goed te kunnen exploiteren, leidt de aandacht daar elke keer vanaf. Dus GroenLinks hoort graag de vragen die gesteld zijn, ik ga ze niet herhalen, en een aantal vragen zijn zeer terecht, maar we moeten wel in ogenschouw nemen dat ook wij, we verwijzen lekker naar het college, maar ook wij als raad schuldig zijn aan de situatie waar het Frans Hals in zit. GroenLinks gaat akkoord met die drieënhalve ton, want ook wij laten het Frans Hals niet vallen, geen denken aan, maar ik zou heel graag aan de hand van de antwoorden op de vragen vooral gaan kijken naar wat voor perspectief we kunnen schetsen voor het Frans Hals, want dat is waar we mee bezig moeten zijn. En om een stap naar voren te kijken, moet je weten waar je staat. Het BMC-rapport geeft daar gedeeltelijk antwoord op, en soms laten ze het ook bewust buiten. Dat heeft ook te maken denk ik met de opdrachtgever. Je krijgt wat je vraagt en dat is in dit geval misschien ook zo, dus misschien is het nodig om een goed onderzoek te doen om te kunnen springen naar voren. Weet dat landelijk geconstateerd is dat de opbrengst uit je toegangsgelden maar in beperkte mate mogelijk zijn. Je kan niet eindeloos denken dat de toegangskaartjes alle problemen oplossen, financieel.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel. Ik ben het in hoofdlijnen wel met uw betoog eens, maar een onderzoek, zou u daar zelf ook vorm aan willen geven? Want u hoort net de heer Blokpoel zeggen: ik had ook wel wat wensen voor dat onderzoek wat gedaan is, en ik hoor meerdere wensen. De één zegt: prijs omhoog, nou, u zegt misschien: prijs eerder omlaag. Moeten we daar als raad dan niet de opdracht voor geven?

De heer Van den Doel: Ik zei ook niet dat ik geen onderzoek wil, ik zeg dat onderzoek een mogelijkheid is om te kijken waar we staan en dat we vooruit kunnen, maar ik zou het daar wel even goed met elkaar weer over willen hebben voordat we een onderzoek lanceren. Want onderzoeken daar zijn we goed in, om die uit te venten met de raad, maar dat kost allemaal geld, en ik wil het geld zo doelmatig mogelijk besteden. En als dat een onderzoek is, moeten we het doen.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel. Bent u het met me eens, met de PvdA eens dat er een vervolgonderzoek moet komen met een onafhankelijke statuur, zodat we kunnen uitzoeken wat er nou daadwerkelijk gebeurd is?

De heer Van den Doel: Ik heb net gezegd dat ik niet weet of het noodzakelijk is, maar ik heb het nadrukkelijk open gehouden. Ik heb gezegd dat het BMC-onderzoek het Frans Hals Museum als opdrachtgever kent en dat je dus krijgt wat je vraagt. En dus als er een onderzoek komt, zal het sowieso altijd onafhankelijk moeten zijn, want anders krijg je weer dezelfde antwoorden en daar zijn we niet naar op zoek.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik hoop dat GroenLinks met de SP eens is dat onze eigen RKC ook onafhankelijk is. Er is tot nu toe veel kritiek ook op de houding van de gemeente geuit, dus ik kan me voorstellen dat juist onze RKC het onderzoek gaat doen, ook al omdat het geen geld kost. Ondertussen praat mijn buurvrouw door mij heen, ik weet niet, maar dan moet ze me maar interrumpen.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Mijnheer Garretsen, dat durf ik niet te zeggen. Mijn vraag is of de RKC is toegerust om dit onderzoek te doen, omdat het onderzoek gaat veel verder dan simpelweg die cijfers uitzoeken. Het gaat ook over kijken waar ligt de toekomst, in samenspraak met het Frans Hals, waar liggen de kansen, waar liggen de mogelijkheden. Want alleen een onderzoek naar cijfers, dat is misschien in een bepaalde mate belangrijk, maar het gaat mij om perspectief. Frans Hals moet perspectief krijgen en dat moet het vertrekpunt zijn voor alle vragen en voor alle antwoorden en eventueel of er een onderzoek moet komen.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Met perspectief ben ik het honderd procent met u eens, maar de RKC heeft een budget om eventueel ook een deel van het RKC-onderzoek uit te besteden.

De heer Van den Doel: Best. Ik vind dat niet, gaan we niet nu besluiten en dat hoeft ook niet en wat het beste onderzoek, op wat voor manier gevoerd moet gaan worden, daar zullen we het graag over hebben, dat zei mijnheer Van Leeuwen ook al. Dus nogmaals, GroenLinks ondersteunt de vragen, vindt de vragen wel vaak negatief ingestoken, alsof het Frans Hals niet zijn stinkende best gedaan heeft om alle verliezen te voorkomen, want het is niet ... Ik heb zelf de stichting mogen leiden, het Spaarnestad Photo-archief en daar hadden we ook altijd net zo'n twintig procent tekort, subsidie van de gemeente. En dat dwingt je tot alternatieven en als alles uitgeput is, dan ben je gewoon van de veertig uur die je er werkt, ben je er dertig bezig om te overleven en dat kan niet de bedoeling zijn en daarom hameren wij op perspectief, dat het Frans Hals Museum kan doen wat ze moeten doen, namelijk goede tentoonstellingen organiseren, waar veel mensen op af komen, en goed zorgen voor de collectie.

De voorzitter: Ja. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, dat is een gloeiend betoog van GroenLinks, maar ik wil toch even herinneren aan de coalitieonderhandelingen, dat u bij uitstek niet heeft gekozen voor het Frans Hals, om die een perspectief financieel te bieden, maar juist voor de bibliotheek. En politiek is inderdaad keuzes maken, maar u heeft indertijd daarvoor gekozen en dit zijn dan, voor een deel, de consequenties. Hoe kijkt u nu daar tegenaan? Want ik vind het wel heel erg makkelijk om nu te zeggen: ja, wij moeten nu het Frans Hals perspectief gaan bieden.

De heer Van den Doel: Wij moeten Frans Hals de kans op perspectief bieden, want wij kunnen als raad Frans Hals geen perspectief bieden, wij kunnen ze wel de tools geven, een aantal tools om perspectief te kunnen krijgen, geven. Ja, dat klopt en dat was een verstandige keuze, omdat we moesten kiezen uit twee dingen: de bibliotheek en Frans Hals en wat was het meest urgent op dat moment? En toen hebben wij afgewogen dat dat het meest urgent is en daar zijn we blij mee. Onverlet dat Frans Hals gewoon nu wel een probleem heeft dat opgelost moet worden, en daar willen wij heel graag voor werken en heel hard aan werken.

De voorzitter: Ja. Was u klaar met uw betoog? Ja. Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Nou, er is uiteraard al heel veel gezegd, maar toch even kort een herhaling. Ja, het Frans Hals Museum is ontzettend belangrijk voor deze stad. Ja, we moeten de investering in de museum-CAO zeker doen. Ja, die drieënhalf ton moet beschikbaar gesteld worden, met daarbij wel de vraag: ja, college, waarom moet dat uit de algemene reserve, is dat niet mogelijk om dat binnen het domein te dekken? Ik zou dat in ieder geval wel beter toegelicht willen hebben. En ja, het BMC-rapport, wat wij allemaal gelezen hebben, schiet fors tekort. Het kan toch niet anders dat de conclusie is dat we alleen maar geld bij kunnen storten? Dat lijkt me echt geen antwoord op de onderzoeksvraag die we gesteld hebben. Ik zou wel iets toe willen voegen aan deze discussie en dat is namelijk dat wij met zijn allen praten over scenario's die onze kant op komen en het college heeft zich ten doel gesteld om deze voor te leggen voor de Kadernota van 2020. Dat lijkt best ver weg op deze 9 januari, maar als we dat in de commissie nog willen behandelen, dan betekent dat dat die scenario's eigenlijk in grote mate er al moeten liggen. En ik vraag me af of die er zijn en ik denk bovendien dat de vragen die wij als commissie stellen over wat we terug wensen te vinden in die scenario's, groter zijn dan de taakomschrijving die nu in de stukken gesteld wordt. Daarbij komt nog dat het college aangekondigd heeft met een cultuurnota te komen voor de jaren 2020-2024, of 2021-2024. Die verwachten wij, als ik het goed begrepen heb, ergens in het najaar. Dus ik zou graag van het college willen weten in hoeverre er een samenhang is tussen deze cultuurnota en de uit te werken scenario's voor het Frans Hals Museum. Als we dan constateren dat de taakomschrijving voor de scenario's breder is, er nog een cultuurnota klaar ligt die nog behandeld moet worden en we een onderzoeksrapport hebben wat op alle gronden tekort schiet, dan kan ik mij voorstellen dat we deze scenario's vooruit schuiven. En dus zou ik van het college willen weten: is het verstandig om een jaar extra tijd te nemen, te zeggen dat we volwaardige scenario's behandelen in dit jaar en dat we vervolgens de oplossing zoeken niet al bij de Kadernota, maar eerder in de loop van 2021? Dat heeft consequenties voor het gat dat gedekt moet worden, niet alleen in 2019, maar ook in 2020, maar we hebben net ook begrepen met zijn allen dat er een reserve vrij valt die misschien in ieder geval in 2020 dat gat kan ledigen. Dus eigenlijk, de hamvraag aan het college vanuit D66: is het verstandig om dit allemaal een klein stukje in de tijd op te schuiven? Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, interruptie.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Wat denkt u dan wat er moet gebeuren met het voorspelde tekort over 2020, dat nog veel hoger zou kunnen uitpakken dan dat over 2019? Moeten we dat dan maar ondertussen even regelen? Hoe dan wel?

De heer De Groot: Nou, ik verwacht van het college een uitwerking over hoe de tekorten van 2019 en 2020 gedekt zouden moeten worden. Ik hoorde de VVD net zeggen dat de VVD voorstelt om het alsnog in 2019 te nemen. Dat lijkt mij financieel heel erg ingewikkeld, maar ik ben ... zou misschien kunnen. Ik verwacht van de Kadernota wel degelijk een financiële oplossing. Ik ga er vooralsnog vanuit dat dat tekort een zelfde orde van grootte zal hebben als dat in 2019 was, maar ik hoor daar graag de reactie van het college op.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, ik hoor mijnheer De Groot goede voorstellen doen. Alleen, over realisme gesproken, als u wilt dat u in 2021 extra middelen heeft, dan moet u daar in de Kadernota mee komen. En als u nu het vooruit wil schuiven en het pas in 2021 die discussie kan gaan voeren, dan hebben we het dus over geld voor 2022 voor het Frans Hals Museum. Vindt u dat niet rijkelijk laat?

De heer De Groot: Nou, ik vind dat rijkelijk laat en ik ben met u eens, als ik door redeneer, dat het best tijd zou kunnen kosten. Maar als ik kijk naar de door u ook genoemde en door mevrouw Van Zetten in technische vragen gesteld, we hebben het over 57 zeecontainers die volstaan met niet getoonde kunst, we hebben het over een depot wat niet beschikt over klimaatbeheersing, we hebben het over een Verweyhal met een krakkemikkige vloer, waardoor mensen er niet met zijn allen tegelijkertijd op mogen, dan heb ik grote twijfels of de scenario's die nu aangekondigd zijn, ons uiteindelijk tevreden gaan stellen over de reikwijdte en oplossingen die daarin staan. En als ik dan een jaar langer moet wachten, mijnheer Blokpoel, dan wacht ik daar met liefde een jaar langer op.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, interruptie.

De heer Oomkes: Collega, is het dan niet veel beter om met een aantal onderzoekspunten direct te komen, zodat we nog voor de Voorjaarsnota kunnen handelen?

De heer De Groot: Ik heb het idee dat u heel erg aan het proberen bent om een onderzoek hier afgedwongen te krijgen vanuit deze commissie.

De heer Oomkes: Daar heeft u gelijk. Dat is namelijk noodzakelijk, want het huidige onderzoek is tekort, zoals u zelf geconstateerd heeft.

De heer De Groot: Twee dingen daarover. Eén, er ligt nu een onderzoek waar een onderzoeksvraag wat mij betreft heel helder was, maar geen antwoord op gekomen is, dus ik vraag me af of een nieuw onderzoek dat antwoord dan wel gaat verschaffen. En ik ben iets langer lid van de RKC dan u dat bent, we gaan volgende week kennismaken tijdens onze eerste vergadering, en wij gaan over onze eigen onderzoeksagenda, dus we zullen de suggestie zeker meenemen, maar ik vraag me af of een RKC-onderzoek in dit geval de oplossing is.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Wie voor de termijn? Een interruptie, mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel. Actiepartij verwacht niet dat de cultuurnota op gaat leveren, mijnheer De Groot, dat we gaan stoppen met klassieke kunst, met het Frans Hals Museum. Wat ons betreft doen we de

dingen nu, want ze zijn al lang urgent. Dus wat ons betreft niet vertragen tot na de cultuurnota 2021-'24. We hebben het nu net gehad over het hotelbeleid, dat doen we ook voordat we een toeristische koers vaststellen, dus het moet mogelijk zijn, ook in D66-perspectief, hoop ik. Maar het is niet iets van gisteren of vandaag. We weten dat dit een aantal jaren speelt. Bent u het niet eens dat we het gewoon nu moeten doen, ook, u geeft net een opsomming, die zeecontainers, die vloeren, die relatie met Raiola, we moeten nu toch stappen gaan maken?

De heer De Groot: Nou, misschien heb ik dat niet helemaal goed toegelicht. Ik zeg ook niet dat we stil moeten gaan zitten en een jaar moeten wachten, ik zeg alleen dat op het moment dat we nu de planning aanhouden van volwaardige scenario's die wij in de Kadernota zouden willen behandelen, dan acht ik dat niet als realistisch. Dus dat tijdsplan moet wat mij betreft ruimer.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Nou, het is wel duidelijk dat hier nogal wat problemen liggen. En eerlijk gezegd wil ik even terug naar de verzelfstandiging in 2009. Dat was toentertijd ook een mogelijkheid voor het Frans Hals, om buiten de gemeente om nieuwe fondsen te werven en een nieuw beleid te beginnen en daar was iedereen toen toch erg blij mee. In 2011 is het Frans Hals natuurlijk net als alle andere instituties hier in Haarlem getroffen door de bezuiniging en toen is er besloten inderdaad om de subsidie niet meer te indexeren en die lonen ook niet meer te indexeren, want men vond dat het cultureel ondernemerschap, wat verbonden was aan het museum, dat die zaken maar moest oplossen. En sommige musea hebben dat ook inderdaad heel goed gedaan. Ik denk dat het Teylers wel een voorbeeld is van mensen die echt de tering naar de nering hebben gezet en daar enorme prestaties hebben geleverd. Het Frans Hals heeft gewoon een moeizame verhouding met de gemeente, dat blijkt nu wel. Over en weer wordt de schuld heen en weer geschoven. Ik denk wel, als ik het zo bekijk, dat er toch ook wel bij de bedrijfsvoering in het Frans Hals Museum toch wel problemen zijn. Het langdurig ziekteverzuim, de manier waarop het depot, ja, wat daarmee gebeurd is, en het is natuurlijk wel de schuld van de gemeente, want ja, het is het vastgoed van de gemeente, maar de vraag is natuurlijk: waarom wisten wij in 2014 niet dat daar objecten zijn vast komen te zitten, dat de klimaattoestand eigenlijk tegenviel? Hè, dat is inmiddels dus al bijna zes jaar geleden en blijkbaar komt het nu tot ons dat daar problemen zijn en met name omdat ik daar ook vragen over heb gesteld. Want ik vroeg me af: die externe opslag kost dus 55.000 euro per jaar. Indertijd heeft inderdaad de gemeente beloofd om een depot te faciliteren en ook te betalen. Nou, dat geld is verdwenen. Vraag mij niet waar het is gebleven, maar dat is er nooit van gekomen. Toen zijn er andere oplossingen gezocht. Nou, dat zijn echt marginale, dat werkt natuurlijk niet goed en daar heeft de gemeente natuurlijk ook gewoon enorm veel boter op het hoofd. Want als je leest dat de C-collectie, geen idee wat het is, ik verwacht nog een soort inventaris, opgeslagen ligt in 57 zeecontainers, hè, dus niet geklimatiseerd, en daarin zijn er twee containers vol met boeken, daar zit dus de bibliotheek in van het Frans Hals Museum. Ik denk dan ook: ja, kenniscentrum, allemaal heel erg leuk op papier, maar het gaat erom dat de basis van het museum op orde moet zijn, dat de gemeente zijn zaak op orde moet hebben. En dan komen we met het aloude probleem van de gemeente Haarlem: ze hebben geen idee wat ze hebben. Eerst hadden we met vastgoed, we wisten het niet, alles zat in dozen, nu hebben wij ... Het is onze collectie van de stad hè. We weten het niet. Ja, er zijn inventarissen, die zijn toch niet helemaal voldoende. Maar ik heb gevraagd: nou, stuur ze dan maar op, maar misschien krijg ik ze ook nog wel. Maar ik heb inmiddels ook begrepen: men weet ook natuurlijk niet allemaal wat er in die zeecontainers zit. Daarbij is er ook nog een B-collectie. Ja, wat zit daar dan in? Mogen we toch eigenlijk ook wel weten als stad? Die zitten bij een ander opslagbedrijf. En dat kost nog best wel structureel veel geld, want daar betalen we gewoon voor. Het is natuurlijk uitermate vreemd dat schilderijen opgesloten zitten in het depot. Ik denk: ja, om hoeveel

schilderijen gaat het hè? Wat is dat dan? Daar zouden we ook wel een antwoord op willen hebben. Wat dat betreft geeft natuurlijk het BMC-rapport een paar dingetjes aan, maar volstrekt onvoldoende, want het roept uiteindelijk ook alleen maar vragen op en van die antwoorden word je natuurlijk niet vrolijk. Hart voor Haarlem heeft zelf al gepleit: los het probleem op met Raiola, want je zit daar gewoon in een spagaat en het gaat ons alleen maar meer geld kosten. Op dit moment zou ik denken: begin daar nu maar eens aan, hè, wees eens slim met zijn allen en kom daar uit. Ik heb ook niet voor niets gezegd: ja, de Egelantier aan de overkant zou natuurlijk een enorme oplossing zijn. We weten niet hoe het gaat, want het zit in de verkoop en misschien loopt het positief af. Maar ik constateer natuurlijk wel, even kort samengevat, dat er weer een probleem is met het vastgoed, met de registratie, met de onderlinge verhoudingen en ja, dat is natuurlijk heel erg doodzonde van zo'n museum. Maar ik denk ook dat het museum zelf moet kijken van hoe zijn intern al die problemen gekomen en waarom is de gemeente er zo laat bij betrokken? En ja, je kan nu zeggen van nou, gemeente, betaal maar, drieënhalve ton uit de algemene middelen, maar dit is natuurlijk gewoon niet genoeg, dat is gewoon wel duidelijk. En dan verwacht je natuurlijk wel een beetje het idee dat hier krachtdadig wordt ingegrepen en daar hebben we natuurlijk helemaal geen extern bureau meer ... Ik denk van wat heeft dat BMC-rapport alweer gekost? Dat is waarschijnlijk een jaar huur van de containers en de andere collectie. Het is gewoon een beetje weggegooid geld dan, want ja, je had dit zelf ook wel kunnen bedenken, als je dit zo leest. En ik vind ook een nadeel van het BMC-rapport, het begint vanaf 2015, maar uiteindelijk begint het natuurlijk al in 2011, want toen heeft Karel Schampers ook een goede brief geschreven aan de gemeenteraad en aan het college, met een waarschuwing van ja, als jullie de subsidies niet gaan indexeren, dan voorzie ik een structureel probleem, ook vanwege de personeelskosten. Daar heeft hij ook een schetsje voor gegeven en hij schetst gewoon een paar ton in 2018. Nou, dat is door externe financiering misschien nog wel een beetje meegevallen, maar ja, daar zat dus al een probleem. En ik vind ook dat je dat dan ook had mee moeten nemen in zo'n onderzoek. Daar laat ik het bij.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij constateren, of wij hebben ook onvrede met de huidige situatie zoals die nu is en we hebben ook veel vragen. Vele zijn al gesteld door het CDA, VVD. Vooral ook: waarom is het niet eerder met de gemeente ... Waarom heeft het Frans Hals, de directie het niet eerder besproken met de gemeente? Dat vinden wij toch wel kwalijk. Want nu staan we voor een voldongen feit. Uiteraard willen wij het Frans Hals Museum ook steunen en niet laten vallen. Maar ja, drieënhalve ton, en hoe ziet de toekomst eruit?

De voorzitter: Interruptie, mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Zoals mevrouw Van Zetten al zei, mevrouw Kok, was het Karel Schampers, de heer Schampers, die schetste al dat 2018 in de verliezen ging als we zo doorgingen. En het Frans Hals Museum heeft inhoudelijk aangegeven dat ze eigenlijk net tekort komen altijd. Dat gesprek is altijd vooruit geschoven, dus het ligt niet aan het Frans Hals dat we het nu pas bespreken. Het is ...

De voorzitter: Uw vraag is?

De heer Van den Doel: Bent u zich daarvan bewust dat het al veel langer speelt dan dat u nu even schetst? En u schuift het op de verantwoordelijk van de directie van het Frans Hals dat het nu pas besproken wordt, maar daar durf ik aan te twijfelen.

Mevrouw Kok: Oké, goed. Maar goed, er zijn nu problemen, we staan voor een voldongen feit, we weten niet hoe de toekomst eruit ziet, er zijn nog veel vragen, dus wij willen toch eerst ook de antwoorden van de wethouder horen voordat wij akkoord kunnen gaan met dit bedrag.

De voorzitter: Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, de ChristenUnie vindt het Frans Hals Museum onmisbaar voor Haarlem, maar gezien de grote bezuinigingsopgave waar we toch al voor staan, is de ChristenUnie zeer kritisch. We zijn er niet blij mee, maar we begrijpen dat het urgent en onvermijdelijk is. De ChristenUnie hoopt dat deze bijdrage eerder eenmalig is en niet structureel meer, maar structureel anders. Ik heb daarbij drie punten. De derde plaats die wij van belang achten, is de locatie. Daar vinden wij: op zich moet het museum niet aan een locatie gebonden zijn. Het tweede in die rangorde zijn de gebouwen en de huisvesting. Die zijn een zeer belangrijk onderdeel van het museum, maar daar zien we problemen en kansen. Voldoende gebouwen nog, kan de gemeente het wel aan binnen het acceptabele? Dat is ook een vraag aan de wethouder, van kunnen we dat volhouden, die locaties, meerdere locaties? En ja, er worden verschillende kansen gedeeld hier, bijvoorbeeld als je kijkt naar Hudson's Bay, en het kan ook een kans zijn om het gedoe met de Verweyhal nu eens tot een goed einde te brengen. En daarna komen we bij het belangrijkste punt, het onmisbare deel van het Frans Hals Museum is de collectie. Daarvan moet zoveel mogelijk toegankelijk zijn en wat er niet toegankelijk gemaakt kan worden, moet zo goed mogelijk beheerd worden. Ja, we zijn gewoon onaangenaam verrast. In het rapport wordt gesteld van ja, er is een versnippering van de communicatie en het gesprek tussen het Frans Hals Museum en de gemeente. Over museumexploitatie en vastgoed wordt met verschillende afdelingen gesproken. We zouden graag vragen aan de wethouder: gaat de wethouder dit aanpassen, zodat er een wat integraler beleid gevoerd kan worden en de onderlinge communicatie effectiever wordt? Zeker omdat we het hier ook hebben over het beheer van ons bezit. En zijn er mogelijkheden om gewoon het toezicht strenger te gaan vormgeven? Verder wordt er geconstateerd dat de exploitatierekening van het museum moeilijk te doorgronden is en moeilijk te beoordelen op de houdbaarheid. En er is nu een financiële medewerker op gezet en wanneer is dat probleem opgelost? En nou ja, we hopen gewoon dat het hierbij blijft, maar wel gewoon dat de collectie, zoals gezegd, zoveel mogelijk toegankelijk blijft en de rest in een zo goed mogelijke staat beheerd wordt. Dank u zeer.

De voorzitter: Mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw Otten: Nou, vooropgesteld laat Liberaal Haarlem het Frans Hals Museum natuurlijk niet zitten en gaan wij akkoord met het geld verstrekken. Volgens mij is een extern onderzoek niet nodig. Er is vanavond volgens mij een enorme analyse neergelegd door de raad en heel veel vragen gesteld waar de wethouder volgens mij super goed mee aan de gang kan gaan. Ik kan niet rechtstreeks wat aan de directeur vragen, daarom vraag ik het via de wethouder, maar misschien is het ook goed om morgen al te gaan kijken naar het laaghangend fruit, het verzuim is erg hoog. Dat kost een hoop geld. Wat kan er anders gedaan worden in verzuimbegeleiding, ik noem maar eventjes wat. Lang niet elke Haarlemmer is al in het Frans Hals Museum geweest. Mogelijk kan er deze week nog een actie op gestart worden dat we dat wel voor elkaar kunnen krijgen. Ik denk maar even aan kleine dingetjes, naast alle grote problemen die vanavond al neergelegd zijn en die ik niet ga herhalen, maar waar ik wel heel nieuwsgierig naar de antwoorden ben.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik ben geen expert, dat zijn we volgens mij geen van allen. En daarom is een extern, onafhankelijk onderzoek juist wel heel hard nodig. Maar volgens mij staat dat ook keurig netjes op

agenda 3 van het voorstel. En ik denk dat we daar juist vaart achter moeten zetten. Want ja, Frans Hals Museum is ook opdrachtgever voor het onderzoek, maar zelfs dan kun je nog schrikken van de resultaten. Want uit dat onderzoek blijkt dat, ja, de administratie van het Frans Hals Museum eigenlijk, net als het gebouw waar ze in zitten, ja, laten we zeggen, netjes gezegd gebrekkig is. En als we toch gaan onderzoeken, misschien kan ik dat alvast meegeven, voorzitter, ik weet niet hoe dat gedaan gaat worden, maar ik zeg het maar alvast: het Frans Hals Museum is inderdaad niet gebonden aan bepaalde locaties. En aangezien deze wethouder, in ieder geval mijnheer Botter, toch gaat onderzoeken of Hudson's Bay geschikt gemaakt kan worden voor de komst van een bibliotheek, nou, kijk wat we samen met het Frans Hals Museum kunnen doen. En toch een vraag van een leek dan maar, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, interruptie.

Mevrouw Van Zetten: Even een vraag aan u, stelt u nu het college voor om Hudson's Bay maar gelijk te kopen en er alles onder te brengen? Want ja, huren is natuurlijk gigantisch duur, dan moet u echt met een rigoureuze plan komen.

De heer Aynan: Ja, u bent een goede verstaander. Voorzitter, een vraag van een leek. Het Frans Hals Museum is een gemeentemuseum, dus de collectie is van de gemeente en het is inderdaad een zeer waardevolle collectie. Ik denk, en ik vind dat Frans Hals misschien wel één van de meest onderschatte meesters is, is het mogelijk om er een Rijkscollectie van te maken? Dan zitten we qua kosten in ieder geval ook aan die kant van de begroting.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Als hugenoot en liefhebber van Frans Hals en liefhebber van Christiaan Klinkenberg wil ik toch even hier op attent maken ...

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voor de goede orde, Frans Hals was een Vlaming en geen hugenoot.

De heer Amand: Ik zei: ik ben een hugenoot. U moet luisteren, maar dat gebeurt bij u weleens meer dat u niet goed luistert. Maar het is natuurlijk wel zo: financieel is het natuurlijk een debacle. Het BMC-rapport, dat heb ik toentertijd in de commissie al gezegd, het is zonde van het geld, had er wat anders mee gedaan, had de kinderen van Haarlem er wat voor gegeven. Het is natuurlijk een schande dat het gebeurt. Maar we hebben natuurlijk nog een probleem. Dat is natuurlijk mijnheer Raiola. En mijnheer Raiola die gaat natuurlijk wel even kijken wat het Frans Hals Museum allemaal gaat doen. En ik zou toch de wethouders willen adviseren, en dat heb ik al meermalen gezegd, en doordringend: ga nou toch eens een keer praten, want iemand wil wat. Die verpaupering hier is ook voor de gemeente Haarlem waardeloos en het is geen pan, laten we eerlijk wezen. De vloeren zijn slecht, er moet geld bij, als je alle rapportjes leest, zeg ik ook: het is geschreven schijnbaar met wat aantekeningen, ik had het concept even willen zien. Dat vraag ik ook aan de wethouder: geeft u mij het conceptrapport even van dit, dan kan ik de aantekeningen vergelijken, ik wil toch dat eens precies weten. Het is ook zo: als we dit blijven voortzetten, zo ook met een voetbalmakelaar, dan gaan we toch helemaal verkeerd. Het Frans Hals Museum kan niet buiten die man om, ook het gemeentebestuur niet. En dat wordt weleens gedacht van ja, het is maar een voetbalmakelaar, maar hij heeft wel voorlopig nog dat pand. En je moet ook denken aan het aangezicht van Haarlem, en dat is natuurlijk een heel erg belangrijk iets. Voor de rest zeg ik: ja, ik heb dat helemaal doorgespit. Ik kom, als je de kantine berekent, kom ik op 7800 euro aan

huur per jaar. Nou, dan heb je gas, licht water, nou, meeste woningen in Haarlem kosten al meer. Dus ik bedoel: je gaat helemaal de boel ontleden. Nou, dan zeg ik: als ik directrice was van dat museum, dan had ik al lang gezien, financieel, op mijn laptop, mijn computertje, hoe het in elkaar steekt. Daar heb ik helemaal zo'n rapport niet voor nodig. Of ik ben misschien out of the box, maar dat zal denk ik wel, prima allemaal, wat iedereen zegt en denkt. Kijk, had dan zo sportief geweest, had Football Club Haarlem dan gered. Wij zijn van mening, van Trots Haarlem, wij willen gewoon een lening geven en voor de rest eigenlijk helemaal niks. Want dat is denk ik wat we helemaal moeten doen. We moeten niet zomaar geld weggooien. Er zijn kleine clubjes in Haarlem, die krijgen niet eens vijfhonderd euro los. Dan gaan we zoiets, en prima, we lenen het. Laten we dat nou doen en laten we een vervolgonderzoek instellen wat er nou allemaal mis is. En ik hoop dat het college ... Ja, wou u ...

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, is Trots het met de ChristenUnie eens dat de vergelijking met Football Club Haarlem een beetje mank loopt, omdat het verschillende soorten aandacht trekt en toeschouwers trekt en ook dat de Football Club Haarlem achttien keer tweeduizend bezoekers trok en het Frans Hals Museum toch aanzienlijk meer?

De heer Amand: Mijnheer Slik, ik zal u het antwoord meteen geven. Kijk, Volendam heeft een voetbalclub, hè, eerste divisieclub, Haarlem heeft helemaal niks meer, dus daar kunnen we helemaal niet trots op zijn. Dus wij willen gewoon dat dat weer zou herstellen. Maar dit museum, daar ga ik even verder op. De wethouder die komt met ...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik word een beetje boos dat u zegt dat Haarlem helemaal niks meer heeft. Haarlem heeft heel veel voetbalclubs en ook een heel goede voetbalclub in de tweede divisie die bijna op de eerste plaats staat.

De heer Amand: Mijnheer Garretsen, we hebben HFC, we hebben nog meer clubs, we hebben EDO, we hebben alles. Ik kom zelf ook uit het voetbalmilieu, dus u zegt natuurlijk maar wat nu ... Ja, u zegt maar wat.

De voorzitter: Goed, we gaan weer even terug naar het onderwerp, Frans Hals.

De heer Amand: Nee, ik was daar mee bezig, met het Frans Hals Museum, maar het is natuurlijk wel zo dat het college al die tijd eigenlijk al geweten heeft, die moeten het geweten hebben, hoe de vork in de steel zat. En daar zou ik van de wethouder nog wel een antwoord op willen hebben. Hoe zat het? En u weet volgens mij al lang waar het mis gegaan is. Dus gaat u nou ons eens uitleg geven hoe we dit kunnen verbeteren? En niet in zeecontainers met kunst. Ik heb verleden jaar nog een artikel geschreven in het Haarlems Dagblad, eind 2018. Toen heb ik al voorgesteld: neem de Egelantier en hang het vol met al die containers, met schilderijen.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand nog? Heeft iedereen het woord gevoerd? Dan geef ik het woord aan wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Er is in ieder geval een heleboel gezegd. Er is ook een heleboel geconstateerd. En laat ik meteen maar aangeven, ja, ik weet het zo'n beetje drieënhalve jaar, vier jaar. En het punt is dat u het nog veel langer weet. Want eigenlijk wordt elk jaar hier opnieuw de jaarrekening

behandeld in de gemeenteraad, die wordt hier ook vastgesteld en op het moment dat u kunt zien van hoe het zit met de financiën en de cijfers, dan ziet u zelf hoe precair de situatie is. En ik denk dat we niet terug moeten naar 2011, waar het is mis gegaan, maar ik denk dat we terug moeten naar 2009 waar het is mis gegaan, namelijk bij de verzelfstandiging. Want als je een museum gaat verzelfstandigen, dan doe je dat op een manier dat het echt kans heeft om ook te slagen, dan doe je dat met onafhankelijk personeel, mensen die ze zelf kunnen inhuren, dan kun je dat doen met de omstandigheden en het depot waar je mee te maken hebt om je collectie op een goede manier te kunnen beheren. En dat hebben we allemaal, met zijn allen, verzaakt. En als u het ook heeft over het gemeentebestuur, dan voel ik mij niet persoonlijk aangesproken, ook het college niet, maar dat zijn wij met elkaar, zoals wij hier zitten. Want wij hebben het laten gebeuren en dat is deels vanwege de problematiek als het gaat over de financiën, dat we in een crisis terecht zijn gekomen. Deels heeft het te maken met toch de ene keer meer of minder ambitieuze plannen van het Frans Hals Museum zelf. Want laat ik voorop stellen dat ik enorm veel waardering heb voor de staf die de afgelopen periode, onder deze financiële omstandigheden, het museum, ja, in de lucht heeft gehouden, financiële tegenvallers zelf heeft opgevangen en ook ervoor heeft gezorgd dat er de nodige uitbreidingen van de collectie hebben plaatsgevonden, met schitterende schilderijen en dat er ook heel veel geld is binnengesleept en binnengeharkt via de verschillende fondsen en via de vrienden van het Frans Hals Museum. Dus laten we dat voorop stellen. En het feit dat wij af en toe niet op goede voet met elkaar leven als het gaat over op het scherpst van de snede in discussie zijn, dan heeft dat er alles mee te maken dat dat te maken heeft met de posities en belangen. En in die zin, als u mevrouw Demeester wat goed kent, dan weet u dat zij af en toe scherp kan zijn, ik kan ook scherp zijn, mevrouw Meijs kan scherp zijn en we zijn allemaal scherp en we zijn scherp op elkaar en op het proces. Maar op het moment dat je duidelijkheid moet hebben over hoe zaken geregeld moeten worden, dan is het op een gegeven moment wel van belang dat je ruimte krijgt ook in je financiële exploitatie. Op een gegeven moment, ik was net, vier jaar geleden, een paar maanden wethouder, en toen hoorde ik al: wethouder Botter, we komen eigenlijk geld tekort voor het hebben van cofinanciering voor collecties, voor exposities die grootschalig zijn, dat je bijvoorbeeld geld kunt gebruiken als cofinanciering en dergelijke. Toch is zij in staat gebleken om die gelden binnen te halen en er zijn een aantal hele mooie collecties het afgelopen jaar geweest.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: In welk jaar was dat precies, toen u erachter kwam?

Wethouder Botter: 2016 ben ik gekomen, ja. En in 2016 is aangegeven ook van we teren in op het bedrag ook als het gaat om personeel en we moeten gaan kijken. Dat heeft vervolgens ook geleid tot de discussie over de huisvesting. Wij hebben destijds gesproken over dat het Frans Hals eigenlijk best wel een zelfde soort constructie zou willen hebben als de grote andere organisaties, de culturele instellingen die hun eigen onderhoud doen. Maar dat waren instellingen die zeg maar vanaf het allereerste begin, hè, goed werden afgeleverd. Dus er was net een impuls geweest van allerlei gelden die er waren vanuit de verkoop van de aandelen rondom energie. Die gebouwen stonden er goed bij en daarvan is toen op een gegeven moment met de huurders afgesproken: jullie doen het eigen onderhoud, wij maken daar een onderhoudsplan voor. Dat was bij het Frans Hals niet mogelijk, omdat onze onderhoudsreserve vastgoed ook op dat moment onvoldoende soelaas bood om het eerst op het niveau te brengen dat het zou moeten zijn. We hebben toen wel afgesproken dat aan de buitenkant en aan de binnenkant het op het niveau zou komen als het gaat over de vraag van wat we met elkaar afgesproken hebben en ook binnen de gemeenteraad met u hebben afgesproken. Alleen, wat wij ons bij het vastgoed natuurlijk nooit hebben gerealiseerd, en ik denk u ook niet, en dat is wel iets wat door BMC heel nadrukkelijk aan het licht is gekomen, dat wij hebben het pand, in

principe voldoet het aan de standaarden hè, eigenlijk nog meer dan veel andere standaarden aan de buitenkant zelfs, van hoe het eruit zou moeten zien en hoe het beheerst zou moeten worden, maar qua klimatologische omstandigheden is het niet geschikt voor een museum.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: U heeft het nu alleen over het Klein Heiligland neem ik aan?

Wethouder Botter: '...' op de andere locatie. Wij hebben namelijk ook wel in het verleden geprobeerd om iets te doen aan het organiseren van het depot. Ik weet niet of u zich dat nog kunt herinneren, maar in het verleden is er geprobeerd één van de kunstwerken te verkopen om op die manier geld binnen te halen, om te zorgen dat er een depot ... Nou, daar heeft tot op het niveau van het ministerie ...

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: U heeft het nou over de Benjamin West in 2005? Die is gewoon verkocht hoor. Er zijn twee schilderijen verkocht voor 2006.

Wethouder Botter: Ja, en toen op een gegeven moment toen het noodzakelijk was voor het depot, is dat niet gelukt en niet mogelijk gebleken en is dat verhaal vervolgens in de ijskast gekomen. Kijk, als u het heeft over het financiële beheer, ik heb dat ook allemaal in het rapport gelezen. Ik vind ook het een en ander van het rapport, net zo goed als mevrouw Meijs het een en ander van het rapport vindt, en op sommige punten herken je je er wel in en op sommige punten niet. Maar kijk, als er iets staat over het financieel beheer, vind ik het heel erg goed als u zegt van ja, dat roept vragen op, daar willen we van weten van hoe men daar zelf tegenaan kijkt. Het grote manco van het rapport zoals het hier ligt, waarbij zowel de gemeente als het Frans Hals opdrachtgever zijn geweest, en wat twintigduizend euro heeft gekost, dus het heeft niet alle kosten van de zeecontainers gekost, maar het heeft twintigduizend euro gekost, dat onderzoek dat heeft eigenlijk, vind ik zelf, ik ben zelf bijvoorbeeld niet geïnterviewd in het kader ook van het onderzoek, maar een bepaald beeld neergezet, waar je inderdaad van kunt zeggen: nou ja, dat moet veranderd worden, daar leggen we de zaken op. Maar wij waren ook teleurgesteld dat er niet echt een duidelijke richting in zit van hoe zou je nou binnen de financiële middelen die de gemeente verstrekt en die het Frans Hals krijgt, tot keuzes kunnen komen om het anders te organiseren? En dan staat ook wel degelijk de discussie over het andere pand. Want ja, voor deze vergadering, afgelopen maandag, heb ik al in de staf nu aangegeven, als goede voornemen moet u het maar zien: laten we nu toch echt proberen contact op te nemen met de heer Raiola om eens te kijken van welke mogelijkheden ziet hij en van wat wil hij nu eigenlijk? Want ik krijg veel teruggekoppeld dat hij van alles wil, maar als het echt op gesprek met ons aankomt, dan blij ik toch bot te vangen. Maar op het moment dat het eigenlijk misschien helemaal niet financieel uit kan hè, is dat een punt waar we gewoon goed naar moeten kijken. Dat zou één van de onderdelen van de scenario's moeten zijn. Een ander punt, waarom ik zelf uiteindelijk niet heb kunnen doorpakken aan het eind van de vorige coalitieperiode, heeft ook te maken dat wij op een gegeven moment geconfronteerd werden met de plannen van het Frans Hals om over te gaan tot een verbouwing en om het op een andere manier te gaan inrichten. En ik was erg onder de indruk van die plannen, ik vond dat ook echt heel erg mooie plannen, maar uiteindelijk zijn die plannen bij de coalitieonderhandelingen gesneuveld en moesten wij opnieuw weer de draad oppakken en de discussie opnieuw gaan voeren over het eigen beheer en onderhoud en de wijze zoals zeg maar we nu in de toekomst met de financiën om zouden gaan. Ik ben ervan overtuigd dat we met elkaar ons verlies moeten pakken als het gaat over de 350.000 euro over het tekort van vorig jaar. En als dat nog technisch mogelijk is, en we dat kunnen verrekenen, dan zou dat heel erg mooi zijn. Maar ik ben het ook met een aantal partijen eens die zegt

van er moet wat meer helderheid komen over die toekomst, als het gaat over een structurele bijdrage. En ik heb inderdaad de discussie die net gaande was ook gehoord van er valt misschien in maart, als het allemaal mee zit, een bepaald bedrag vrij wat gereserveerd was en wat gereserveerd ook moest worden, wilde je überhaupt je financiële zaken op orde hebben, dat die misschien één jaar ter overbrugging nog kan worden ingezet voor 2020. Maar ik geef u op een briefje dat er zeg maar, als er niet een bepaalde keuze wordt gemaakt om te zeggen: we doen er echt structureel geld bij, dan wel we gaan het binnen de bestaande budgetten doen, hè, als u zegt van en we houden het allemaal zoals het is, dan redden we het niet met het budget. En ik denk even zo goed, en ik vind ook niet, en dat geef ik u vast mee ter overweging, ik kan het als wethouder vastgoed in ieder geval niet voor elkaar boksen om alle opdrachten die ik van u heb rondom verduurzaming en het wegwerken van achterstallig onderhoud, ook nog eens een keer een gebouw helemaal toe te rusten om daar allerlei faciliteiten te hebben met daarin een klimatologische omstandigheid en alles en nog wat. Dat vind ik ook niet iets wat sec onder vastgoed valt, maar wat wel noodzakelijk is. Dus een eenmalige zeg maar investering die je nodig zou hebben om in ieder geval ook dat vuiltje op te lossen, die is in ieder geval nodig, denk ik.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik heb nog een vraag aan de wethouder. Kunt u mij al vertellen over het proces van wat u had met de heer Raiola? En dan heb ik een tweede vraag: gaat u uw eigen nu ook zelf bemoeien met het personeelsbeleid of met de financiën? Blijft u dat heel streng volgen bij het Frans Hals Museum?

Wethouder Botter: Kijk, ik ga het hier nu niet verder met u uitgebreid hebben over de kwestie rondom Raiola, dat staat niet nu in die zin op de agenda. Ik heb u aangegeven dat ik een oplossing wil zoeken, en of dat een oplossing is die een bijdrage kan leveren aan de bestaande problematiek, dat weten we niet, maar ik ga in ieder geval, omdat dat wel door verschillenden van u gesuggereerd werd dat ik daar toch echt wat mee moet, dat ga ik ook echt doen.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, ik hoor de wethouder het een en ander vertellen over het scherp zijn op het proces. Hij heeft gelijk als hij zegt: dit is een al jarenlang bestaand probleem en misschien moet u die oorzaak wel in 2009 of 2011 zoeken. Tegelijkertijd lees ik in het stuk dat u in de zomer aangeeft: we hebben een probleem van drie ton, in november is dat drieënhalf ton. En ter toelichting, ik heb het u net ook gezegd, geeft u aan dat er advieskosten Verweyhal in zitten. Dan vraag ik me af: zijn dat dus kosten gemoeid met de juridische situatie met Raiola, of zijn dat onderzoekskosten die je dan gek genoeg in een jaar doet waarvan je weet: we lopen al drie ton in de min, wat moet je dan nog in de Verweyhal onderzoeken? Daar hoor ik nog graag een toelichting op. Wat die inhuur derden die zal, maar misschien kunt u daar iets beter iets over vertellen, misschien wel te maken hebben met het feit dat er niet alleen vacatures zijn, maar ook verzuim is, zoals Liberaal Haarlem net ook signaleerde. Dus het scherp op het proces, wat ik van u beter wil horen, is: zijn die kosten in twee maanden tijd van augustus naar november ineens met ... dat is twintig procent van het toen bestaande tekort geweest, dat is, vind ik dan, niet scherp op het proces als daar niet een goede gedegen voor gegeven kan worden.

Wethouder Botter: Ja. Nou ja, ik wil nog even in herinnering roepen dat volgens mij in mei hier de onderzoeksopdracht is vastgesteld, dat het rapport best wel heel erg in korte tijd is geschreven, dat er een aantal zaken heel snel ook is aangeleverd en dat de raad andere zaken nagestuurd is. En daar zit hem ook het

verschil in tussen die 250.000 euro en die 350.000 euro. Het is niet zo dat dat een ton is die opgegaan is aan juridische kosten om de Verweyhal veilig te stellen. Dat gaat om een bedrag van tussen de tien- en twintigduizend euro maximaal. Waar het wel om gaat, is dat de belangen van het Frans Hals Museum, die zijn weer anders als huurder richting Raiola, dan die van ons als eigenaar richting Raiola. Dus dat maakt dat er gekozen is, en dat hebben we ook met elkaar overlegd, niet voor zeg maar één package deal, waarbij wij optraden namens ook het Frans Hals, maar wij zijn daarin onderscheidende partijen geweest, omdat we verschillende belangen te behartigen hadden.

De voorzitter: De heer Slik.

De heer Slik: Vlak voor de beide interrupties had de wethouder een analyse over de exploitatie en de problemen van beheer, en dan vooral als je het nog over verduurzaming zou hebben, wordt het een nog grotere opgave. Die analyse deelt de ChristenUnie. De vraag is aan de wethouder: deelt de wethouder dan onze analyse dat we ons dus vooral zouden moeten concentreren op de collectie en veel minder op de gebouwen die nu de problemen opleveren?

Wethouder Botter: Jawel, alleen er wordt een constatering gedaan dat de collectie alleen goed onderhouden kan worden op het moment dat je daarvoor een aantal voorzorgsmaatregelen hebt getroffen. En die voorzorgsmaatregelen, of überhaupt de maatregelen die er nu zijn, die zijn onvoldoende. Dus ook al wil je de collectie veilig stellen, dan zul je ook andere maatregelen moeten nemen in de gebouwen. Maar ik ben het met u eens dat in de uitwerking van de scenario's het van belang is dat er goed wordt gekeken of je een bilocatie moet hebben of een unilocatie moet hebben. En ik heb ook begrepen dat zeg maar, vanuit het Frans Hals, dat men vanuit de verschillende ontwikkelaars contact ook heeft gezocht die met de Egelantier bezig zijn, om ook in gesprek te gaan met het Frans Hals. Je weet natuurlijk nooit hoe dat uiteindelijk loopt. Er is ook uiteindelijk maar één projectontwikkelaar die het project toegewezen zal krijgen. Maar ook dat moeten we in onze afweging van de scenario's meewegen. Dus het is wat mij betreft zeker noodzakelijk om een vervolganalyse te doen, waarbij we in ieder geval gaan kijken naar een opdracht waar in zit voor een deel: hoe kan het zeg maar een bestendige rol hebben? Wat doe je met het wel of niet hebben van één of meerdere locaties? En hoe zou je in de gelegenheid kunnen worden gesteld om binnen het bestaande budget toch daarmee een mooi museum te kunnen runnen? Dat zijn denk ik een aantal aspecten die daarin een rol spelen.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, u heeft het gehad over het veilig stellen van de collectie, over de klimatologische omstandigheden, mevrouw Van Zetten heeft het daar ook over gehad. Ik denk dat het heel goed uit uw betoog naar voren komt dat dat heel urgent is. En u zegt dan als wethouder vastgoed: ik kan dat niet uit mijn vastgoedportefeuille betalen, gezien de andere eisen die daaraan worden gesteld. Maar ik vind wel dat het op korte termijn betaald moet worden, dan interesseert het mij wat minder uit welke pot, maar ik vind dat we daar bij de Kadernota een beslissing over moeten nemen, anders kan het de gemeente meer geld kosten. Als een kunstwerk onherstelbaar wordt beschadigd, of misschien niet onherstelbaar, maar dan kost het weer geld om het te herstellen, enzovoort, enzovoort. Dus in dat opzicht hoop ik dat we met elkaar eens zijn dat er toch op dat punt wel urgent een oplossing moet worden gevonden.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Volgens mij was de wethouder klaar, denk ik? Nog niet.

De voorzitter: Het was een interruptie van mijnheer Garretsen, dus ik dacht: ik doe er meteen even twee achter elkaar. Leek mij efficiënt, maar ... Nee, die was nog even aan het ...

Wethouder Botter: Nee, ik zal in ieder geval dat verzoek ook overbrengen aan het college, hè, dat u heeft. Maar ik kan daarover geen enkele toezegging doen op dit moment.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

Wethouder Botter: Hij vroeg of ik klaar was, maar ik was ...

De voorzitter: U had helemaal geen interruptie? O, oké.

Wethouder Botter: Ik heb nog ...

De voorzitter: Mijnheer Oomkes weer wel.

De heer Oomkes: Het kan verkeren. Is de wethouder het met mij eens dat zo'n onderzoek vraagt om een onafhankelijke positie? Dat er een onafhankelijke onderzoeker moet komen om die vraag te onderzoeken?

Wethouder Botter: Maar kijk, weet u, ik kan me ... Er is heel erg veel over gezegd hè, over de vraag van moeten we niet veel dichter daar op zitten, moeten we niet zorgen dat je ... Maar dat heeft echt te maken met politieke ideologie. Want we hebben aantal van onze taken verzelfstandigd en wat gaan we dan straks doen? Gaan we dan ook Spaarnelanden weer terughalen? Gaan we dat met een aantal andere organisaties doen? Mijn idee is om te kijken, het is denk ik een organisatie waar we zeg maar zelf bij hebben gezeten, waarvan we weten dat het op een goede manier georganiseerd is. Tenminste, ik heb nog geen reden om aan te nemen dat er gemalverseerd is. Er is wel binnen de kaders die meegegeven zijn, is geroeid met de riemen die er zijn en je kunt dan een partij ook niet kwalijk nemen dat ze niet innovatief zijn geweest, of dat ze dit niet hebben gedaan of dat niet hebben gedaan. Integendeel, volgens mij is men heel innovatief geweest. Volgens mij zijn er initiatieven genomen als dat huwelijk tussen die twee locaties om meer combi's te maken, meer aandacht te vragen, meer mensen te trekken, et cetera. Dus volgens mij is het niet zo dat ik vraagtekens heb dat er nu tekorten zijn doordat het bestuur niet heeft gefunctioneerd. Maar dat je daar meer bovenop zit en dat je met elkaar die afspraken nog eens heel goed tegen het licht houdt, dat kan ik me heel erg goed voorstellen, en of dat op de juiste manier gaat. Maar we hebben accountants, we hebben allerlei andere partijen, we hebben financiers die ook om de boeken vragen op het moment als ze een subsidie willen geven, of een bijdrage. Het is niet zo dat men zomaar op de blauwe ogen van de directeur de boel gelooft en dat men maar geld schenkt. Dat is echt niet zo. Dus ik heb niet de behoefte om in tegenstelling tot andere organisaties, waar ik later met de commissie Samenleving over kom te spreken, om daar op dat niveau in te grijpen.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Het gaat mij niet zozeer om een onderzoek naar het jongste verleden, het gaat mij om een onderzoek naar de mogelijkheden van het Frans Hals Museum in het komende half jaar. Dat moeten we heel scherp in beeld krijgen.

Wethouder Botter: Kijk, ik draai lang genoeg mee en ken u zo langzamerhand als groep ook goed genoeg om te weten dat als er een onderzoeksvraag gesteld gaat worden, dat u dan even uw wens om op hoofdlijnen te sturen opzij zet, om dan toch nog even gedetailleerd mee te kijken wat die onderzoeksvraag is. En ik denk om

te voorkomen dat we aan het eind met een heel vervelende situatie zitten, namelijk een tweede onderzoek wat niet voldoet aan de wensen die u heeft, dat we als college er erg goed aan doen om met u even de vraag ook af te stemmen.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Voorzitter, toch nog een vraag aan de wethouder. Ik heb dat reclamespotje op de radio gehoord, op NPO1, dat spotje kost tienduizend euro. Wie heeft dat betaald? Betaalt het Frans Hals dat zelf, of gaan we de gemeente? Dus nee, ik wil dat even weten.

De voorzitter: Dit is een technische vraag.

De heer Amand: Het is gewoon een gewone vraag.

Wethouder Botter: Ik neem aan dat dat van sponsorgelden van het Frans Hals is betaald. Wij hebben daar in ieder geval niet aan bijgedragen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Kan ik mijn tweede termijn? Is de wethouder helemaal klaar?

De voorzitter: Nee, nee, nee, wethouder.

Wethouder Botter: Ik hoor net dat het de BankGiro Loterij is geweest die het spotje heeft betaald. Ja, er zijn een paar dingen wat ik al heb aangegeven. Ik vind dat er ook heel goed naar het vastgoed moet worden gekeken. Ik ben ook minder blij met het BMC-rapport. Ik vind het niet echt teleurstellend, maar er zitten ook een aantal goede dingen in. Ik heb vaak gehoord de vergelijking tussen Teylers en Frans Hals. Nou, die gaat volledig mank. Het is zo dat het Teylers Museum is een Rijksmuseum, wordt Rijksgefinancierd, zit een Rijkscollectie in en datzelfde geldt ook voor het antwoord op de vraag van kunnen we het Frans Hals niet een Rijksmuseum laten zijn? Nee, want de collectie die is van ons, van de gemeente, en het lijkt me niet wenselijk om onze collectie over te dragen aan de gemeente om dat te doen. Of het RKC een rol kan spelen, ja, dat is verder aan de raad. Over de bilocatie heb ik het net al gehad. Ja, de problematiek door het college veroorzaakt, roept de VVD. Nou, ik herken me daar echt totaal niet in. Dan, het onderzoekscentrum, blijft natuurlijk iets wat inderdaad heel mooi zou zijn, maar laten we dat vooral ook meenemen in die scenario's voor de toekomst. Ik vind het wel heel bijzonder als je als Frans Hals Museum bent, dat je dan ook de gelegenheid hebt om als één van de twee partners in de wereld, ja, zeg maar op te kunnen gaan om die rol te kunnen vervullen. Ik denk dat we daar hè, er wordt vaak gezegd: daar zou je trots op moeten zijn wat je in huis hebt, ja, ik denk dat we daar heel trots op zouden moeten zijn. Nou ja, ik erken het dat er zeg maar heel erg veel mis is gegaan en dat dingen beter kunnen. En volgens mij heb ik daarmee alle vragen die gesteld zijn beantwoord.

De voorzitter: Goed, ik neem aan dat er behoefte is aan een tweede termijn? Daarin kunt u ook meenemen als er vragen vergeten zijn door de wethouder. Wie mag ik het woord? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Nou, er zijn dus wel vragen blijven liggen. Ik hoor de wethouder zeggen dat hij scenario's gaat uitwerken. Wanneer komt hij terug? En ik heb een vraag gesteld over om Hudson's Bay daarin te betrekken.

Gaat u dat doen? En over de mogelijkheid om er een Rijkscollectie van te maken, collectie hè. U zegt van nou, dat is niet wenselijk, maar is dat überhaupt mogelijk? Nee, nee, voorzitter, die antwoorden ...

Wethouder Botter: Ik heb gezegd dat we het zouden moeten overdragen, de collectie van de gemeente naar het Rijk, en dat gaan we niet doen. En hoe heet het, de Rijkscollectie is alleen, hoe heet het, de Rijksmusea beheren alleen de Rijkscollecties.

De voorzitter: Doet u het anders even technisch ...

Wethouder Botter: En de Hudson's Bay, nee, daar zie ik op zichzelf geen heil in.

De voorzitter: Maar we gaan toch gewoon even de tweede termijn doen van de raad. Ja, was u klaar, mijnheer Aynan? Had u nog meer vragen, opmerkingen? Nee. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, wethouder, dank voor de antwoorden. Ik heb geprobeerd goed te luisteren. Volgens mij heb ik nog geen antwoord op de vraag over de dekking, om het ten laste van de algemene reserve te brengen en of u mogelijkheden ziet om dat in het domein van cultuur de dekking te vinden. Ik begrijp uit uw beantwoording dat het vrij vallen van de schuld, dat u dat mogelijk als oplossing ziet voor 2020, maar niet voor het urgente financiële probleem wat 2019 heeft opgeleverd, zo kan ik het uitleggen. Ik kan heel ver meegaan in uw beantwoording. Waar ik wat moeite mee heb, is het volgende. De financiële problemen zijn niet van gisteren, die zijn al van jaren. En Frans Hals, de bestuursorganen die daarbij betrokken zijn, die hebben daar al jaren mee te dealen. U zegt: dat hebben ze naar kunnen gedaan. Dat kunt u vinden, maar ik vind dat u en ook GroenLinks de verantwoordelijkheid wel heel erg naar de gemeente toe haalt. Hart voor Haarlem had het over, hoe zei u dat, cultureel ondernemerschap. Ik vraag me ernstig af of voldoende cultureel ondernemerschap is getoond, omdat die financiële kaders al lang bekend zijn. De krappe financiële middelen zijn al jaren bekend. Hoe beoordeelt u dat cultureel ondernemerschap? En hoe beoordeelt u daarin de rol van de toezichthouders van het museum? En dan blijft de vraag overeind waar de SP ook op is aangehaakt. U heeft wel gezegd: daar moeten we naar kijken, maar ik zou daar toch nog wel een expliciete reactie op hebben: staat de gemeente niet teveel op afstand gezien het grote belang wat de gemeente bij dit museum heeft? Met name de Partij van de Arbeid die dringt aan op een onderzoek. Nou, ik denk dat we wel klaar zijn met onderzoek. We hebben behoefte aan richting. We hebben behoefte aan leiderschap. We hebben behoefte aan het aangeven van een koers en daar de scenario's bij om met elkaar keuzes te kunnen maken. Daar is visie voor nodig, visie van de directie van het museum, visie van het college, maar niet meer onderzoek. Natuurlijk is onderzoek nodig ter onderbouwing van die scenario's en van die keuzes en de financiële uitwerking daarvan, maar niet het verder graven in historie en noem maar op. Er moet richting bepaald worden.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, interruptie kunt u verwachten.

De heer Oomkes: Nou, dat kan ik met u eens zijn. Ik wil juist een onderzoek gericht op de toekomst van het instituut, niet op datgene wat we nu inmiddels boven water hebben gehaald.

De voorzitter: Wat is uw vraag?

De heer Klaver: Blij dat u het met mij eens bent. Ik heb nog één vraag. Wat voor mij niet duidelijk is uit de financiële stukken, dat gaat over die aankopen, en daar maakte u ook een aantal opmerkingen over. De collectie is verrijkt met aankopen. Ik tref ook in de jaarstukken aankopen aan. Klopt mijn constatering dat die aankopen met externe fondsen zijn gerealiseerd?

De voorzitter: Goed, wie nog meer? Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, een reactie. De heer Botter stelt dat het mis gegaan is bij de verzelfstandiging in 2009. Ik betwijfel dat eerlijk gezegd, omdat het juist het museum ook de ruimte gaf om voor dat culturele ondernemerschap op een andere manier stukken te verwerven, om een andere manier mensen erbij betrekken en ja, mensen steunen liever een museum dan de gemeente indirect en dat heeft in feite ook goed uitgepakt. Ik ben het inderdaad eens met het CDA dat we ook wel klaar zijn met onderzoeken en dat de bedrijfsvoering wel heel goed op orde moet zijn. Ik vind eerlijk gezegd, de gemeente had daar gewoon een ambtenaar zitten, dus de gemeente was wel degelijk ook betrokken daar indirect bij het museum. En er liggen nog wel wat kritiekpunten. Ik weet niet wat er mee gebeurd is, maar er is al het een en ander over gezegd. Dus daar zou nog weleens wat mij betreft, als het museum verstandig is, om daar nog eens even heel goed naar te kijken of alles wel daar op rolletjes loopt. Wat ik een probleem vind voor de gemeente, is natuurlijk: het is wel ons bezit dat daar ligt in die zeecontainers in die opslag bij Kortmann, of hoe heten die mensen. Dat is ons bezit en wij weten niet wat het is. En mijn vraag is dan aan het college: bent u dan bereid om daar nog eens extra geld voor uit te trekken om die collectie te laten beschrijven? Want je kan zeggen: dat kost ons alleen maar geld, maar je kan ook denken: wat is eigenlijk de functie van deze collectie nog? Moet er niet een deel op de markt worden gezet en verkocht? Dat is natuurlijk een heikel punt bij musea in Nederland: wat gaan we verkopen en waar gaat dat naar toe? Maar het lijkt mij dat een collectie die in die zeecontainers zit en in een andere opslag, waar we eigenlijk niet weten hoe het erbij staat, dat dat wel de vraag oproept van zijn wij het nog waard om dat dan in eigen bezit te houden? Dus dat is dan nog mijn vraag aan het college: bent u bereid om daar naar te kijken?

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, ik had nog een vraag aan mevrouw Van Zetten. Bent u het eens met Trots dat wij weleens een bezoek zouden willen brengen aan die zeecontainers, om te kijken naar de inhoud? Want dat is natuurlijk ook heel belangrijk, want we zien niks, we horen alleen maar verhalen.

Mevrouw Van Zetten: Ja, dolgraag natuurlijk. Ik zou morgen daar naar toe willen gaan. Ik heb ook inderdaad gevraagd: zijn er ook lijsten van wat er in zit? En ik ben natuurlijk ook heel benieuwd naar die bibliotheek die erin zit, en dan vraag ik me ook af: is er geen contact dan met het archief of de bibliotheek? Want we hebben bij het Noord-Hollands Archief, heeft bij de Kleine Houtweg een grote depotruimte, waarom wordt daar niet de bibliotheek ondergebracht? En waarschijnlijk is de helft al zo beschimmeld dat het ook naar de papiervernietiging zou kunnen. Dus ja, daar zou je dan gewoon een antwoord op willen hebben en ik vind ook dat het de verplichting is van deze gemeente om dat voor elkaar te krijgen. Het is net als het vastgoed dat het een probleem is, en nu weten we ongeveer wat we hebben en wat voor huur we vragen, dat zou voor deze depots ook moeten gelden, waar we uiteindelijk ruim een halve ton per jaar voor betalen. Dus het kan misschien op een andere manier worden opgelost.

De voorzitter: Ja, punt. Mijnheer Van Leeuwen, was dat een interruptie? Ja.

De heer Van Leeuwen: Ja, mevrouw Van Zetten, ik hoor u creatief nadenken, ik hoor een hele hoop mensen hier creatief nadenken, maar wat vindt u er dan van dat de wethouder met één pennenstreek zegt op een reële vraag kunnen we de collectie niet bijvoorbeeld van de gemeente naar het Rijk laten gaan: dat gaan we niet doen, punt. Wat verwacht u dan van al deze ideeën die u nu oproept? Want daar roept u impliciet hetzelfde, dat het mogelijk moet zijn om misschien delen van de collectie, of de hele collectie, ten faveure van

het behoud van die collectie over te dragen als het zou moeten. Waarom zouden we dat uit de weg gaan? Wat vindt u daarvan?

Mevrouw Van Zetten: Nou, kijk, ik vind het een beetje een armoedige gedachte dat wij niet in staat zijn om ons eigen bezit goed in een museum onder te brengen. En u kunt wel zeggen: overbrengen naar het Rijk. Kijk, het Rijk zal misschien heus wel die Frans Halsen willen hebben, hè, dat lijkt me niet het grote probleem. Maar daar rolt van alles nog achteraan en daar zit het Rijk natuurlijk ook helemaal niet op ... Ja, dat kost hun natuurlijk ook geld. Dus ik vind dat eigenlijk een idioot voorstel.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ja, interruptie mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, u hoort mij niet zeggen dat we het moeten doen, maar bent u het niet met me eens dat we moeten kijken naar scenario's die de collectie het beste dienen? En u doet voorstellen, ik hoor andere partijen dat ook doen, en ik hoor een wethouder zeggen: nee, punt. Is dat dan niet te rigide voor de problemen waar we nu voor staan?

Mevrouw Van Zetten: Volgens mij, als je iets over die collectie wil zeggen, dan moet je weten wat de collectie behelst. En daar begint het mee. En dan is punt twee van ja, hè, wat gaan we ermee doen. En het lijkt mij dat de vraag moet worden gesteld: wat hebben wij in ons bezit? Misschien is het helemaal niks waard.

De voorzitter: Goed. Nog interrupties, of termijnen? Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Meer onbeantwoorde vragen. Empathie bij het vastgoedbeheer en de basisinfrastructuur van het ministerie, hoe ver staat het ermee?

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ja, dat is voor mij hetzelfde, als we naar die zeecontainers gaan: graag. Ik zou er graag gaan kijken, maar ik denk niet dat het ook maar iets bijdraagt aan de oplossing, want ik verwacht niet dat hier een kenner zit die dat allemaal even kan oplossen. Het overhevelen naar het Rijk, het Rijk die neemt alleen de parels eruit en de rest moeten we maar zien kwijt te spelen. Ik zie het al in de landelijke pers. We staan voor aap, om het zachtjes uit te drukken. Dus wethouder, ik hoop dat u het daarmee eens bent.

De voorzitter: Ja, mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb het betoog van de wethouder gehoord en ik begrijp dat hij voor de Kadernota 2020 met volwaardig gedragen scenario's gaat komen en dat vind ik een groot compliment waard, want ik had gedacht dat daar meer tijd voor nodig was, maar dat blijkt niet nodig te zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen tweede termijn gehad? Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, ik zou toch wel wat extra toelichting willen op de gevalletjes wil niet of kan niet. Het is al gezegd, u gaat er volgens mij veel te snel over heen. Hudson's Bay, nee. Ja, wil niet of kan niet? En zo nee, wil niet, waarom niet? Rijksmuseum, Rijksbegroting, zo nee, waarom wil niet of kan niet? En ook gewoon andere vormen van beheer, daar gaat u iets te snel over heen.

De voorzitter: Ja. Het woord is aan wethouder Botter.

Wethouder Botter: Probeer je als wethouder een keertje snel te zijn en kordaat, dan is het ook weer niet goed. Kijk, als u wil in die quickscan of er ook nog vierkante meters ... Kijk, ik wil eerst gewoon weten hoeveel geld het kost überhaupt voor vierkante meters als het gaat om de bibliotheek. En daarnaast wil ik gewoon weten of er überhaupt een business case te maken is in die constellatie en als daar een vraag bij zou komen naar aanleiding van vanavond, er moet ook nog een x aantal vierkante meters bij, dan moet ik dat, dan kan ik dat meegeven aan de personen die dat aan het onderzoeken zijn. Maar ik denk niet dat de plek daar de meest geschikte plek is om een aantal kunstwerken onder te gaan brengen. Dat zou dan hooguit alleen gaan voor een deel wat nu in de Verweyhal is. Nou, ik weet niet in hoeverre er sprake is van samenwerking met partijen die bezig zijn met de Egelantier en ik wil niet alles met alles verbinden, zodat we op een gegeven moment echt één spaghetti-brij hebben waar we het overzicht hebben verloren en dan alles kwijt zijn. Want dat risico bestaat namelijk ook.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Volgens mij zijn er meerdere fracties die daar dus om vragen. Kijk alstublieft wat er mogelijk is bij Hudson's Bay. En ik zou het in ieder geval waarderen als u dat meeneemt.

Wethouder Botter: Nou, ik ga qua meters kijken wat er mogelijk is, laat ik dat zeggen. Dan wat betreft de aankopen. Het zijn aankopen gedaan door partijen die het vervolgens geschonken hebben dan aan het Frans Hals. Dus het zijn schenkingen. Dus daarmee is het aan de collectie toegevoegd. Dus het is niet door het museum zelf aangeschaft. Als het gaat over het thema cultureel ondernemerschap, ja, ik vind het heel erg ingewikkeld om ... en dat moet ik ook nog herstellen, ik had het prima gevonden als mevrouw Demeester hier aan tafel had gezeten om in te spreken en uw vragen te beantwoorden. Ik ben niet ... en ik heb nog ambtelijk ook niet begrepen dat het niet mocht. Wat?

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, is dat nodig?

Mevrouw Van Zetten: Dan had daar gewoon een raadsmarkt over georganiseerd ... Dat ga je natuurlijk niet even in een commissie zo afhandelen. Ik vind het ook eerlijk gezegd niet gepast dat de wethouder dit zo zegt.

De voorzitter: Nee, daar was een vraag over, vanuit de SP.

Wethouder Botter: Er was een verwijt mij gemaakt. Er was echt een verwijt mij gemaakt dat, ja, dat mevrouw Demeester ... Nee, nee, ik ... Nou ja, laten we dan ook het helder maar noemen zoals het is. Maar in ieder geval als het gaat om cultureel ondernemerschap, ja, ik weet niet hoeveel meer een directeur aan cultureel ondernemerschap aan de dag moet leggen, maar als je heel vaak verschijnt, ook op de nationale tv, er staat altijd iets onder van, hoe heet het, directeur van het Frans Hals Museum, moet je eens nagaan wat een exposure je daarmee hebt. Dus alleen dat vind ik al iets waarvan ik bij mezelf denk: dat is heel veel cultureel ondernemerschap. Als ik zie van hoe het is gegaan met dat huwelijk, als het is gegaan met het betrekken van de jeugd, het openstellen van het museum voor mensen met een HaarlemPas, nou, ik kan niet anders zeggen als dat ik vind dat er heel veel cultureel ondernemerschap aan de dag wordt gelegd. Als het dan gaat over de vraag van leiderschap binnen de raad van toezicht, dat wil ik verder ook meenemen in het onderzoek, want ik ben toch wel voornemens, en zeker op het moment dat er voor de Kadernota wat moet liggen, om te zorgen dat er ook wel ondersteuning komt, ook als de verwachting er is dat daar wat meer uitgewerkte scenario's liggen, dan moeten we echt kijken of we dat kunnen realiseren. Ik kan me niet herinneren, maar ik zal de band terugkijken, dat ik dat niet echt zo heb toegezegd, maar ik vind het wel dat er voor de Kadernota iets helderheid moet worden gegeven omtrent de kwestie van gebouwen en ook depot en een aantal hoogst

noodzakelijke zaken. En de reden waarom op dit moment niet gekozen is om het binnen de cultuurportefeuille te zoeken, is gewoon dat de cultuurportefeuille gewoon geen mogelijkheden biedt. En daarom is nu de algemene middelen genomen, als noodmaatregel voor dit soort zaken en is inderdaad, zoals u zegt, voor het volgend jaar zou een optie kunnen zijn, als dat mogelijk is, om die vrijval te gebruiken van die voorziening.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, we zagen ...

Wethouder Botter: Sorry, ik heb nog twee dingen van de VVD. Als het gaat over of we echt ons hard inzetten voor die subsidie, ja, daar doen we onze stinkende best voor om dat te regelen. En de situatie met vastgoed die is ook steeds meer aan het verbeteren. Het is niet zo dat er per se is gezegd: wij willen die toiletten niet doen, maar wij vonden dat dat hoorde bij het huurdersonderhoud. Het werd gezien als dat het te laat in de planning werd meegenomen voor het eigenarenonderhoud en toen heeft men dat op die manier opgepakt.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ik wil nog even reageren over de ruimte in cultuur. De subsidieaanvraag hebben we zien aankomen. Ondertussen zijn we een paar maanden geleden, besteden we zeventigduizend euro aan het Magdalenaklooster voor vier kunstenaars. Als je dit ziet aankomen, waarom doen we dan dat soort uitgaven?

De voorzitter: De heer Van Doel.

Wethouder Botter: Dat lijkt me heel erg logisch ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel wil even reageren.

De heer Van den Doel: Ik vind de beeldvorming over het Magdalenaklooster vind ik echt, nou, typerend zou ik niet willen zeggen, maar vind ik wel verschrikkelijk. Het zijn vier kunstenaars die veel publiciteit genereren, die veel dingen doen voor de stad, dus het is niet even om vier kunstenaars daar neer te zetten, zo werkt het niet, want dan zouden het ateliers zijn.

De heer Klaver: We moeten hier keuzes maken. We zien een urgent probleem aankomen bij het Frans Hals en een paar maanden eerder doen we dit soort uitgaven, doen we dit soort toezeggingen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Volgens mij heeft het CDA ook tweeënhalve ton zomaar geschonken voor ik geloof restauratie van een toren van de Bavo, dus als we dat soort vergelijkingen inderdaad gaan maken, zijn we hier niet goed bezig met elkaar.

Wethouder Botter: Ik wil er ook gewoon nog even een inhoudelijke opmerking over maken, want dat bedrag had het niet gered. Er is zeventigduizend euro vanuit cultuur in gegaan, de rest is vanuit vastgoed gegaan. Wij hebben met elkaar in het coalitieakkoord afgesproken, en daar kunt u van vinden wat u van vindt, maar dat we panden die op de verkooplijst staan, dat we die daar vanaf moeten halen, omdat we daar culturele broedplaatsen van moeten maken en herbestemming voor moeten geven. We hadden een herbestemmingsplicht voor deze mensen omdat ze bij de Fietszfabriek zaten, dus ik vind niet dat u nu kunt

doen van had dat geld nou maar ingezet voor het Frans Hals, want dan had je in ieder geval al wat gehad. Dat zijn appels met peren vergelijken.

De voorzitter: Goed. Iedereen heeft het woord gevoerd. De wethouder heeft weer geantwoord. Zijn er nog opmerkingen/vragen? Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Laatste opmerking. Het stuk wordt in de raad behandeld. Het is in de commissie door de wethouder Botter behandeld. Ik denk dat het voor de hand ligt dat hij ook dit stuk in de raad voor zijn rekening neemt.

De voorzitter: Ja, dat bespreekt het college. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Gaat u nou mevrouw Meijs onder curatele stellen? Want dit vind ik gewoon niet een heel erg correcte vraag aan het college.

De heer Garretsen: Het is gewoon doelmatigheid. Mevrouw Meijs die heeft deze commissie niet bijgewoond, de heer Botter die is vanaf 2016 wethouder. Dit gaat gewoon om doelmatigheid.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, de intentie zal goed zijn, maar het college gaat daar zelf over. Ik denk dat mijnheer Aynan dat ook ... Dat mag u ook doen, maar dat is nu hiermee klaar. Mijnheer Amand, u heeft nog een vraag.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik had één vraag: krijg ik van het college toegestuurd de conceptnotulen van het BMC-rapport?

De voorzitter: Het was zo onrustig dat ik u niet heb kunnen verstaan. Wilt u het alstublieft herhalen?

De heer Amand: Nog één keer. Ik vraag om het concept van het BMC-rapport. Er is altijd een conceptrapport, of een verslag daarvan. Dat zouden we graag willen hebben.

Wethouder Botter: Ja, kijk, op zich zelf is er één document, daarvoor zijn het in feite alleen maar zeg maar gedachtespinsels. En u heeft het rapport gekregen wat u heeft gekregen en er zit geen verschil met de andere.

De voorzitter: Hoe mag dit stuk naar de raad? Hamerstuk?

Mevrouw Kok: Bespreekpunt.

De voorzitter: Bespreekpunt. Nee, toch eventjes. Wat gaat u bespreken? Het is vrij uitgebreid besproken. Hamerstuk met stemverklaring? Het is niet de bedoeling dat u het nog een keer gaat bespreken, tenzij u iets ... Stemverklaring. Tenzij er moties komen.

Mevrouw Van Zetten: ... een motie indienen.

De voorzitter: Nee hoor. Hoezo lok ik moties uit? Dat doet u toch gewoon zelf? U laat u zich ... Nee, maar het gaat ... Eventjes ... Dames en heren, mag ik even de aandacht? Of een agendapunt een bespreekpunt is in de raad zegt niets over de belangrijkheid, dat zegt over of u uitgebreid in de commissie erover gesproken heeft. Dan is het gewoon niet nodig. Oké, handen. We gaan stemmen. Hamerstuk, handen. Hamerstuk met

stemverklaring. Nou, dit is een duidelijke meerderheid. Hamerstuk met stemverklaring. Dank u wel. Dan zijn er twee rondvragen voor mijnheer Botter.

De heer Aynan: Voorzitter, voorzitter, voorzitter.

De voorzitter: Even kijken.

De heer Aynan: Voorzitter.

De voorzitter: Ja, voorzitter. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Mag ik nog even een procedurele vraag stellen?

De voorzitter: Dames en heren.

De heer Aynan: Nog even over het vorige onderwerp, voorzitter, mag ik nog even een procedurele vraag stellen? Ik hoor de wethouder ...

De voorzitter: Dames en heren, ik versta echt helemaal niets. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ik versta mezelf uitstekend. Voorzitter, ik hoor de wethouder bij het vorige agendapunt een toezegging doen dat hij naar de commissie terugkomt voor input en dat er dus een uitwerking van de scenario's komt. Wanneer komt u naar ons terug, ongeveer?

Wethouder Botter: Nee, ik kom niet terug voor de scenario's, ik kom terug voor de vraagstelling. En dat komt zo snel mogelijk bij u in de commissie weer terug. Dat zal dan, wanneer we het tempo aan moeten houden, heel snel moeten gebeuren, dus uiterlijk over een maand of zo? Ja.

De voorzitter: Het voorjaar nog. Ja, mijnheer Rijbroek, ook nog over dit punt?

De heer Rijbroek: Ja, nog even een vraag. We gaan dus een hamerstuk, eventueel met stemverklaring.

De voorzitter: Hamerstuk met stemverklaring, ja.

De heer Rijbroek: Ja, maar dat rapport geeft geen uitsluitsel ... Velen vinden dit warrig en je hebt geen analyse voor oplossing.

De voorzitter: We gaan niet het agendapunt opnieuw bespreken en bovendien had u een andere woordvoerder op dit agendapunt.

4. (Inventarisatie) rondvraag (2)

De voorzitter: We gaan naar, met uw welnemen, naar de rondvraag en die was ik even aan het opzoeken. Twee rondvragen van Hart voor Haarlem. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik heb ontdekt dat het dak van de Watermeterfabriek al er af ligt, voor een groot gedeelte, en dat blijkt al sinds de zomer van 2018 te zijn. En ja, volgens mij zijn er geen maatregelen genomen om inregening en dat soort zaken tegen te houden. Ik heb daar wel een antwoord op gekregen, maar dat

blijkt, de reparaties zijn eigenlijk niet uitgevoerd, want ze hadden ... En mijn vraag is aan u: waarom gaat de afdeling vastgoed zo onverantwoordelijk om met ons bezit? Want het is nog steeds ons bezit, het is niet verkocht, het is een gemeentemonument. En ze hadden er ook een zeil over kunnen leggen en zelfs dat is niet gebeurd, want het is een hele mooie houten kapconstructie, ik ben er zelf in geweest, op die zolder, dat staat nu een beetje te verpauperen en degene die het koopt, moet het maar weer oplossen. Dus dat is mijn eerste vraag. Dat doet me tevens ook denken aan het pand aan de Lange Wijngaardstraat, het oude Joodse gemeenschapshuis telt ook ontzettende lekkages, daar werd ook nauwelijks op gereageerd. En men heeft er helemaal maling aan, ik denk van nou, hè, het wordt toch wel verkocht en die mensen gaan het dan maar opknappen. En volgens mij is dat toch een beetje een cultuur bij het vastgoed, en u bent daar wethouder van en ik vraag u toch even daar op te treden, want ik vind het eigenlijk geen manier van doen.

Wethouder Botter: Ik zal optreden.

Mevrouw Van Zetten: De tweede vraag, en dat geldt dan eigenlijk ook een zaak van vastgoed, dat is dat er tienduizend euro wordt gestoken in parkeergarage De Kamp en dat blijkt dan nodig te zijn voor een constructie omdat de commerciële onderneming met een dakkast daar een paar bomen wil planten. Eerlijk gezegd vind ik het gewoon bezopen, ook gelet op een schijn van belangenverstrengeling dat de gemeente Haarlem na al die inspanningen die zijn gevoerd en betaald door de gemeente om dat project op poten te stellen, ook de bezoeken die ook door de gemeente daar worden gebracht, en de dingen die daar worden georganiseerd, eerlijk gezegd vind ik het een scheef beeld geven in deze stad. En ik vraag u dan ook, ja, of die tien mille niet dan beter kan worden gestoken in het verticale groen wat daar ook hangt en heel armetierig is, omdat er indertijd niet teveel geld aan mocht worden besteed. En dat lijkt me iets dat ten goede komt aan de hele stad en niet dat geld steken in een constructie van het dak.

Wethouder Botter: Het is niet zozeer een rondvraag, meer een opmerking en een oproep en ik zal er ook naar kijken in de toekomst. Geld kun je namelijk maar één keer uitgeven.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Mijnheer Roduner is nog bezig boven, dus ik wil voorstellen om even te gaan pauzeren en een kop koffie of thee te gaan drinken. En dan schors ik hierbij de vergadering.

10. Vaststellen Verordening Doelgroepen woningbouw Haarlem 2020

10.1 Motie 11.8 Doelgroepenverordening Sociaal & Middelduur

De voorzitter: Goed. Ik heet u welkom voor de tweede maal, derde maal, bij de heropende vergadering van de commissie Ontwikkeling. En ik verzoek wethouder Roduner om zich deze kant op te begeven en de mensen en de raadsleden om plaats te nemen in de stoelen. En dan voor de mensen thuis, dan hoop ik dat als ik eenmaal begin, dat het allemaal wat sneller gaat, want iedereen wil natuurlijk op tijd afronden, maar ik zie ... O, je had hem nog niet ... O, kijk. Nu kunt u mij ook zien zelfs nog, heb ik begrepen. Dames en heren, we gaan toch echt beginnen. En als u niet gaat zitten, dan moet u dat zelf weten, maar dan kunt u niet het woord voeren. Ja, mijnheer Garretsen. Wacht even hoor, moment, want we gaan kijken naar agendapunt 10, Vaststellen Verordening Doelgroepen woningbouw. De gemeenteraad heeft in december 2018 de nota Kaders en instrumenten sociale huur en middensegment vastgesteld en onderdeel van die uitwerking betreft de vaststelling van de Verordening Doelgroepen woningbouw, zodat in bestemmings- en omgevingsplannen en omgevingsvergunning met uitgebreide Wabo-procedure de categorieën sociale huur, middeldure huur en sociale koop opgenomen kunnen worden. Hierdoor blijven de woningen beter bereikbaar en betaalbaar voor beoogde doelgroepen. Het college stelt nu aan de raad voor om de Verordening Doelgroepen woningbouw

Haarlem 2020 vast te stellen, zodat in bestemmingsplannen de categorieën sociale huur, middeldure huur en sociale koop kunnen worden opgenomen en de commissie gaat hierover spreken. Mijnheer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, de SP heeft twee punten. Laat ik beginnen met de sociale koopwoning. Ik lees nu een tekst voor, een artikel voor uit het Besluit ruimtelijke ordening: 'Sociale koopwoning: koopwoning met de koopprijs vrij op naam van ten hoogste twee ton, waarbij de instandhouding voor de in de gemeentelijke verordening omschreven doelgroep voor een in de verordening vastgesteld tijdvak van tenminste één jaar en ten hoogste tien jaar na ingebruikname is verzekerd'. Dus daar staat: 'waarbij de instandhouding voor de in de gemeentelijke verordening omschreven doelgroep'. Dus met andere woorden zegt het Besluit ruimtelijke ordening dat een sociale koopwoning alleen maar in een Doelgroepenverordening kan worden opgenomen als de doelgroep is omschreven. En nou is er een discussie ontstaan over, ik heb begrepen, na advies van een deskundige professor, die zegt: er is een tegenstrijdigheid met de Huisvestingswet uit 2014. Nou, de laatste keer dat de Bro, Besluit ruimtelijke ordening in de Tweede Kamer aan de orde is geweest, is 2017. Die memorie van toelichting heb ik uitvoerig gelezen en daar is met geen woord over gesproken dat dat artikel uit de Bro, dat dat strijdig is met de Huisvestingswet. Die Huisvestingswet is in 2014 in de Tweede Kamer aan de orde geweest en dan ging het er hoofdzakelijk over dat tot dan toe kon de gemeente sociale koopwoningen reserveren voor de eigen inwoners. En toen is er besloten na inderdaad ruime discussie dat dat niet meer zou mogen, behalve dan voor de Waddeneilanden die een speciale positie hebben. Dus de SP vindt vol overtuiging dat ook gezien het coalitieakkoord, dat wij op dit punt van harte onderschrijven dat ook een leraar, ook een politieagent in Haarlem moet kunnen komen wonen. En dan maakt het de SP niet uit of de politieagent of de leraar uit Groningen komt, omdat een Haarlemse school een Groningse leraar nodig heeft, dus dat geografische aspect van het mag niet van buiten Haarlem of het moet van buiten Haarlem en het moet buiten de regio, dat vindt de SP prima, maar wij willen wel die inkomensdoelgroep, die willen we wel in de Doelgroepenverordening hebben. Er wordt ook apart met projectontwikkelaars, ik dacht met de Blauwe Wetering bijvoorbeeld, met Luigi Prins, worden afspraken gemaakt over de financiële doelgroepen. Daar wordt Luigi Prins dacht ik zelfs dat het ging om ongeveer 45.000 euro. Ik wijs er verder op dat er verschillende gemeentes zijn, waaronder Kampen, Katwijk, Lopik, Alphen aan den Rijn, dus allemaal gemeentes die toch behoorlijk conservatief zijn, Katwijk weten wij sinds een paar jaar wat meer over, dat daar allemaal in de Doelgroepenverordening, dat daar die inkomensdoelgroep staat vermeld bij sociale koopwoningen. In Kampen is het tot een maximuminkomen van zestigduizend euro. Dat is punt één. Dus de SP vindt dat alsnog, ook voor de sociale koopwoningen een doelgroep moet worden ...

De voorzitter: Mijnheer Visser, CDA.

De heer Visser: Ja, even samenvattend hoor, want u gaat erg snel. Zegt u nu dat wat het collegestuk zegt, dat je geen doelgroep kan beschrijven sociale koop, dat weerspreekt u? U meent dat het wel degelijk kan. Klopt dat, dat u dat zegt?

De heer Garretsen: Ja, ik zeg het nog sterker, ik zeg dat de sociale koopwoning niet in de Doelgroepenverordening kan worden opgenomen als er geen doelgroepen voor die sociale koopwoning is omschreven en daarom heb ik dat artikel uit de Bro uitputtend opgesomd. Want het is ook heel gek als je in de Doelgroepenverordening een woning opneemt zonder een doelgroep, dat vind ik heel vreemd. En de Bro is daar ook heel duidelijk over. Dan het tweede punt waar de SP het over wil hebben, zijn de middenhuurwoningen. Daar is bij gezegd, ook weer bij de memorie van toelichting destijds, dat middenhuurwoningen dan wel schaars moeten zijn. Nou, daar heb je dan de Huisvestingsverordening over. In de Huisvestingsverordening heeft wethouder Langenacker destijds op voorstel van de SP een artikel

opgenomen dat ook andere groepen als de mensen die in aanmerking komen voor een sociale huurwoning, dat die ook in de Huisvestingsverordening kunnen worden genoemd, dus ik vind dat als wij de middenhuurwoning in de Doelgroepenverordening opnemen, waar de SP honderd procent voor is, dat dan de Huisvestingsverordening daar aan moet worden aangepast, want in die Huisvestingsverordening wordt omschreven dat er schaarste is aan middenhuurwoningen. En nou, de gemeente heeft daar ook een paar keer onderzoek naar gedaan, die schaarste is ook vastgesteld. Tot zover de bijdrage van de SP in de eerste termijn.

De voorzitter: De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Ja, dank u wel, voorzitter. Er is veel vraag naar goedkope huurwoningen en de vraag is groter dan het aanbod en dat weten we. En om te voorkomen dat mensen met een laag inkomen achteraan de rij aansluiten, wil ook het CDA graag dat goedkope huurwoning slechts toegewezen kunnen worden aan een groep met een bijpassend inkomen. En dat is precies wat deze Verordening doet. We krijgen een instrument waarmee we doelgroepen kunnen koppelen aan specifieke huurwoningen. Wat betreft sociale koop lijkt het erop, uitgaande van de stukken zoals ik heb gelezen, dat de wet niet toestaan dat we er doelgroepen aan koppelen. Maar het wordt in ieder geval betwist door mijn collega van de SP, daar zou ik graag ook een reactie van het college op. Want hoe dan ook, zolang we bij de sociale koop geen specifieke doelgroep kunnen koppelen, verwacht het CDA ook niet dat het een heel nuttig instrument is. We kunnen deze categorie beschermen al door middel van een antispeculatiebeding en de zelfwoningsplicht, dus zonder doelgroep gekoppeld aan de sociale koop zien we een beperkt voordeel hierbij. Dat was hem.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Ja, dank u wel, voorzitter. Even kort drie punten. De heer Visser noemde het al, het antispeculatiebeding, daar hebben we het in de commissie ook over gehad, en nu staat er bij het stuk op pagina 5, bij punt 4 een termijn van één jaar, maar in de commissie hebben we toch drie of vijf jaar besproken? Dus daar zou ik graag even een toelichting op willen. De minimale instandhoudingstermijn van middenhuur van 25 naar vijftien jaar. Ja, eigenlijk zijn wij het daar niet zo mee eens. Wat is de reden dat we dat gaan verkorten? En nog een vraag van de heer Smit. Er staan bedragen genoemd in de Verordening en dat zou eigenlijk betekenen dat we de Verordening elk jaar moeten aanpassen en dat lijkt ons ook niet wenselijk, dus ja, klopt dat? Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me in grote lijnen aansluiten bij de SP. Wat voor zin heeft het om hier een Doelgroepenverordening vast te stellen wat sociale koop betreft, als we dat niet mogen? En als we kijken inderdaad naar andere gemeentes, dan hebben die gewoon een doelgroepenbeleid wat sociale koop betreft. Kijk naar Zaanstad, ook zeer recentelijk vastgesteld. Die hebben ook gewoon, je komt in aanmerking voor een sociale koopwoning als je een inkomen hebt tussen de 32.000 euro en de 45.000 euro. Zij gaan nog verder en ik zou eigenlijk dat ook heel graag hier in Haarlem willen zien. Laat je een sociale huur achter in Haarlem, dan heb je voorrang. Ben je een starter, dan heb je voorrang. Pas als dat allemaal niet gelukt is, dan gaat hij zeg maar de markt op, met natuurlijk die inkomensvoorwaarden. En tot mijn grote verbazing lees ik dat de instandhoudingstermijn, dat het college daar voorstelt: maak daar één jaar van. Weet je, als je het inkt van zeg maar het koopcontract is nog niet eens opgedroogd na een jaar, dan kan je het alweer doorverkopen. Dat mag toch niet de bedoeling zijn? We willen juist die gewilde woningen aan de onderkant van de prijs vasthouden voor die doelgroepen en dat is wat we hier met zijn allen beogen. En dan is een termijn van één jaar, past daar niet bij. Graag een reactie daarop.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff, PvdA.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn blij dat dit stuk er ligt en dit geeft ons een extra instrument naast de privaatrechtelijke instrumenten en afspraken die wij al maken als gemeente. Natuurlijk zijn wij ook benieuwd naar het antwoord op de vraag van de SP en daar zijn nog wat aanvullingen van andere partijen op gekomen, of het niet mogelijk is, want als het toch mogelijk is, zou het wel heel mooi zijn als het instrument ook voor de sociale koop zou kunnen worden ingevoerd. Ja, eigenlijk willen we heel graag hiermee verder, maar wel graag zo uitgebreid mogelijk. Dus dit antwoord is dadelijk essentieel voor ons standpunt.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. Met het gevaar dat ik misschien een deel van de bijdrage van de heer Garretsen heb gemist en er misschien een dubbeling in zit, ik was iets later binnen. Ik heb inderdaad ook genoteerd dat bij bijlage 2 wij toch graag een toelichting zien op artikel 3 en artikel 4 lid 2, aangaande de sociale koop en die duur van maximaal één jaar. En waar ik ook in technische vragen naar heb gerefereerd, en die heb ik nog niet gezien, die beantwoording, misschien heb ik dat gemist, ik heb gevraagd: wat is de wettelijke basis dat dit maximaal één jaar mag gelden en hoe verhoudt het Besluit ruimtelijke ordening waarnaar verwezen wordt zich tot de intentie van de wetgever zoals u die gesteld heeft in het stuk met betrekking tot de Huisvestingswet dat geen nadere regulering op toewijzing mogelijk is? Waar vinden we die intentie terug? Daar zijn we benieuwd naar. Ook wij zijn erg geschrokken van de, ja, wat ook de heer Aynan net aangeeft, dat we slechts één jaar die regulering in stand kunnen houden, dan denken we dat we ons doel voorbij schieten.

De voorzitter: Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, de ChristenUnie sluit zich zeker aan bij dat artikel 4, die éénjaartermijn van de instandhouding. Dat klinkt erg als een wassen neus en voor je het weet is het voorbij en dan verlies je alle grip. Daarnaast wordt er gesproken, het is fijn dat er een hardheidsclausule is, maar die wordt in de toelichting verder niet behandeld, dus ik weet niet of daar standaard gedachte achter zit, want anders zou ik een korte toelichting willen wat voor hardheid of wat voor gevallen de wethouder dan voor ogen heeft. Tot slot, de bedoeling is dat het gaandeweg in nieuwe bestemmingsplannen wordt opgenomen, wat nou als gaandeweg blijkt dat dat niet werkt? Dan zit je er dus in die bestaande bestemmingsplannen aan vast. Als je dan de nieuwe bestemmingsplannen weer gaat, de volgende bestemmingsplannen niet wil doen, ga je dan de verordening opnieuw aanpassen, of creëer je dan een scheef speelveld, of hoe kijkt de wethouder daar tegenaan?

De voorzitter: Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Enige tijd geleden heeft de gemeenteraad in Haarlem de klimaatcrisis uitgeroepen, maar als je het nieuws van vandaag volgt moet je eigenlijk concluderen dat er nog een tweede crisis is, de wooncrisis, en misschien op dit moment wel onze belangrijkste taak is: help de Haarlemmer aan een huis. Ik zie interrupties.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, die is hier wel degelijk uitgeroepen door wethouder Meijs, ondersteund door Jouw Haarlem.

De heer Bruch: Nou, hartstikke mooi. Daarom zeg ik ook, misschien wel onze belangrijkste taak is: help de Haarlemmer aan een huis. Wat ons betreft zijn dan heel veel middelen geoorloofd en dus ook deze verordening. Wij blijven het jammer vinden dat koopwoningen niet aan doelgroepen kunnen worden toegewezen, dat zou een flinke hulp zijn. Maar misschien heeft de SP daar een oplossing voor, wij wachten met spanning op het antwoord van de wethouder. Er is over dit onderwerp al behoorlijk vaak gesproken, dus ik beperk me eigenlijk tot het opsommen van onze belangrijkste zorgen. We zijn bang dat door de vele beperkingen het aantal te bouwen woningen misschien lager uit zal vallen, omdat ontwikkelaars zeggen: ik ga eerst even ergens anders kijken of daar misschien wat laaghangend fruit is. Exploitatie van sociale huurwoningen is toch een hele aparte tak van sport en daar staat als een ontwikkelende partij niet tot overeenstemming komt met een woningcorporatie, dan zouden ze het zelf kunnen gaan doen, maar ik denk niet dat ze daar veel trek in hebben. Dus je loopt het risico dat zo'n ontwikkelaar dan afhaakt en dan ben je nog verder van huis – of nog verder van huizen, moet ik misschien zeggen.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: In uw bijdrage zegt u: zouden ontwikkelaars daar wel trek in hebben? Er zijn natuurlijk ook een aantal ontwikkelaars – u bent toch ongetwijfeld ook op de hoogte van bijvoorbeeld Wibaut – die daar juist brood in zien, omdat hun portefeuille daar een soort basis heeft die ook in crisistijden gewoon opbrengt. Wat denkt u daarvan?

De heer Bruch: Vind ik hartstikke mooi, alleen ik zeg, het zou dus kunnen, ook mijn eerste punt, dat misschien toch sommige ontwikkelaars gaan kijken ergens anders: daar kan ik makkelijker zonder veel voorwaarden ontwikkelen met een hogere winst. Dus dat is een risico, maar als het inderdaad, als een ontwikkelaar dat wil doen, vinden wij dat helemaal prima uiteraard. Motie 11.8 die ook genoemd wordt, die staat voor vermenging van dure, middeldure en goedkope woningen. Differentiatie om zo te zeggen, dus ik vraag me af of straks ook een deelgebied in de bestemmingsplannen dan wordt aangewezen: hier komen én sociale huurwoningen, én sociale koop, én vrije sector, om die differentiatie te garanderen. Of dat er alleen een stukje sociale huurwoningen in gezet wordt. Eigenlijk samenvattend kan ik zeggen dat we bang zijn dat door het vaststellen van deze verordening toch niet het gewenste effect wordt bereikt. Dat er misschien minder woningen gebouwd zullen worden en dan met name de angst voor middeldure woningen, omdat de sociale huurwoningen worden vastgelegd en de vrije woningen, dat misschien toch de ontwikkelaar gaat voor de mega jackpot en alleen de dure woningen bouwt. Maar misschien kan de wethouder die angst van ons wegnemen en daar wachten wij vol spanning op.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik kan u voor een groot gedeelte volgen, maar niet dat u alleen maar steeds de sociale huur noemt, want de doelgroepenverordening stelt dus juist ook voor om de middenhuur in het bestemmingsplan vast te leggen.

De heer Bruch: Dat klopt, maar ik heb nog maar twee minuten, dus ik ga er een beetje snel d...

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, dank u, voorzitter. Ik zal u een plezier doen, ik zal niet allemaal dingen herhalen die hier allemaal terecht zijn gezegd. Ik zal mij even tot de kern beperken. Wat GroenLinks betreft is elke maatregel die we kunnen aangrijpen geoorloofd en er is inderdaad wooncrisis, de heer Bruch. We hadden ook begrepen,

wat het CDA ook zegt, dat de doelgroepen aanwijzen voor die sociale koopwoningen, dat dat lastig is. Mijnheer Garretsen, ik ken u als iemand die de details weet en van veel zaken op de hoogte is, dus ik ben ook benieuwd of het eventueel mogelijk is en dan kijken we daar graag naar.

De voorzitter: Mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Ik ben ontzettend verheugd dat de woorden sociale koop nu door ongeveer alle fracties in deze commissie uitgesproken zijn, dus dank daarvoor. Het zou heel goed zijn als er meer goedkope koopwoningen beschikbaar komen voor de Haarlemmers. Dat zijn niet per se woningen die altijd heel strak gereguleerd moeten worden, daar bedoel ik mee dat we gewoon ook veel kleine woningen nodig hebben, kleine koopwoningen nodig hebben, omdat daar vraag naar is. Die hoeven helemaal niet aan allerlei eisen en doelgroepenverordeningen te voldoen. Het zou fijn zijn als dat wel het geval is, maar op het moment dat wij woningen creëren die een marktwaarde hebben onder de twee ton – en dat zullen dus in de praktijk gewoon sobere, kleine woningen zijn – daar is ontzettend veel behoefte aan en dat zou ontzettend goed zijn als een deel van de 10.000 woningen die wij als ambitie gesteld hebben als zulke goedkope woningen gerealiseerd worden.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Nog een vraag aan D66. D66 heeft ook altijd gezegd dat ze voor de middengroepen woningen willen hebben, ook voor de koopwoningen – ik zie nu ook het D66-commissielid van harte knikken – maar dan is het toch handig dat je dan er zeker van bent dat die sociale koop terechtkomt bij de mensen die juist die sociale koop nodig hebben om een koopwoning te kunnen kopen? En dat niet iemand die een ton verdient of meer die sociale koopwoning koopt, maar juist iemand die zit in tussen die € 37.000 en de anderhalf keer modaal.

De heer De Groot: Zoals ik het stuk begrepen heb, voordat u uw gloedvolle betoog gehouden hebt, is dat niet mogelijk. Wat ik mee wil geven is dat het belangrijk is dat die woningen gerealiseerd worden. Op het moment – en dan ben ik het met de VVD eens – dat wij heel veel richtlijnen neerleggen voor de ontwikkelaar om zulke woningen te realiseren, dan maken wij het wellicht moeilijker in plaats van makkelijker dat die woningen er daadwerkelijk komen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, u zegt dat u, mijnheer De Groot, blij bent dat er dus woningen aan de goedkope koopkant worden gerealiseerd, voor Haarlemmers. Maar het probleem is dat we blijkbaar niet voor Haarlemmers mogen bouwen, want dat mogen we dan niet regelen. Bent u het dan niet met mij eens dat we daar dus echt gewoon goed naar moeten kijken, dat het ook echt voor Haarlemmers ten goede moet komen?

De heer De Groot: Ik blijf dat, dat zijn eigenlijk twee vragen. Ja, het is belangrijk dat die woningen gerealiseerd worden. Ja, het is ook belangrijk dat in de middeldure sector de woningen gecreëerd worden, zowel koop als huur. De discussie over of je die sec aan Haarlemmers toe kan bedelen is een discussie die hier heel vaak terugkomt, waar we in het verleden ook regelgeving voor gehad hebben. Die kon wettelijk niet meer. Ja, het zou heel prettig zijn als we in ieder geval een deel van die woningen aan Haarlemmers toe kunnen laten komen. Tegelijkertijd is de woningmarkt breder dan alleen maar de Haarlemmer die op zoek is naar een woning, er zijn nou eenmaal heel veel mensen ook buiten Haarlem die graag in onze mooie stad willen komen wonen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: We kunnen ervoor kiezen om bijvoorbeeld de helft voor Haarlemmers beschikbaar te stellen. Dat is dan ook bij deze een vraag.

De heer De Groot: Dan wacht ik het antwoord net zo nieuwsgierig af als u dat doet.

De voorzitter: Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Trots vindt het stuk prima, maar we hebben toch nog wel een paar vragen eigenlijk. We zouden ook dus wel willen zien dat je het eens in Schalkwijk in de Van Deventerstraat, waar alle moeilijke gevallen bij elkaar zitten en zouden blijven zitten, dat we daarvan af willen. We zouden meer spreiding willen in de hele stad. Dat is denk ik ook een ding voor de doelgroepen wat er mee zou moeten kunnen genomen worden, anders komen we denk ik met een motie erover, dus wij zouden dat wel graag willen. En natuurlijk het punt van bouwen voor Haarlemmers, daar zijn wij natuurlijk altijd voor, Haarlemmers eerst. Dus ik hoop dat de wethouder hier wat mee kan doen.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Amand, Haarlemmers eerst – klinkt een beetje eng, overigens – maar neemt niet weg dat ik volgens mij u ook wel eens heb horen vertellen dat ook mensen die hier komen werken die we hard nodig hebben, zoals die leraar voor de klas, toch ook hier gehuisvest moet. Die is per definitie geen Haarlemmer als die van buiten Haarlem hier naartoe moet komen om te werken, want zelf hebben we er niet genoeg.

De heer Amand: Ik zal hier meteen op antwoorden. Politieagenten en onderwijzers, natuurlijk, dat gebeurt in het Rozenprieel ook al, dus ik bedoel, daar zijn we wel voor. Maar we moeten de kansen voor de Haarlemmers, de jonge Haarlemmers die weer kopen willen en huren, dat we die voor moeten laten gaan. Dank u.

De voorzitter: Wie nog meer? Niemand meer? Dan is het woord aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. We zijn dit traject natuurlijk gestart met uiteindelijk het nieuwe beleidskader dat we hebben vastgesteld over sociale huur en middeldure woningen, de beleidsregels daarvan, met het idee: we willen graag een extra instrument in de hand hebben – naast al de anterieure overeenkomst, de privaatrechtelijke afspraken die we met elkaar maken – om te zorgen dat de juiste woningen bij de juiste mensen terecht komen en dat we ook zorgen dat die woningen langer beschikbaar blijven voor de mensen waar we ze voor bedoelen. We zetten in op gedifferentieerd woningbouwprogramma – ik kijk even naar Trots – 40-40-20. In die tweede 40 hebben we bij de totstandkoming van dat beleidskader gezegd, middeldure huur was dat oorspronkelijk, hebben we gezegd: we zouden daar ook nog een extra variant in toe willen voegen, als alternatief voor wat goedkopere, middeldure huurwoningen, namelijk sociale koop. Dat heet sociale koop, maar dat is de facto middeldure koop, omdat we zeggen: er zal ook behoefte zijn aan wat koopwoningen voor mensen die een wat hoger inkomen hebben, als een starter met een middelinkomen en dan is het mooi een perspectief om door te groeien. Eigenlijk de wens die de heer De Groot ook uitspreekt, om ook zulk soort woningen toe te voegen aan de Haarlemse woningvoorraad. Nu hebben wij, en volgens mij de heer Garretsen signaleert dat heel helder: er is een strijdigheid tussen de Huisvestingswet en de BRO. Dat hebben we geconstateerd, we hebben gezien dat in andere gemeenten inderdaad de sociale koopcategorie wordt

toegevoegd en dat daar ook doelgroepen voor worden beschreven, maar naar aanleiding van signalen dat dat misschien wel eens niet zou mogen volgens de Huisvestingswet – de Huisvestingswet heeft een wat liberale gedachte over koopwoning versus huurwoningen – dus het is mogelijk om schaarse huurwoningen te reguleren, maar koopwoningen worden volgens de Huisvesting wat vrijer gelaten. Dus er is een strijdigheid en we hebben daar advies voor ingevraagd, via de gemeente Amsterdam uiteindelijk terechtgekomen bij het ministerie van Binnenlandse Zaken, het expertteam Woningbouw en die heeft dan ook weer een professor ingeschakeld om dat voor ons allemaal te duiden. Dat advies, ik denk dat het goed is dat u dat krijgt. Het is niet helemaal misschien onmiddellijk, het is misschien wat rommelig – ik weet niet of het rommelig is opgeschreven, dat zou ik niet zeggen – maar u krijgt dat gewoon, dus gewoon een advies. Misschien niet in huisstijlformat van de gemeente Haarlem, maar laten we zorgen dat u dat advies gewoon krijgt. Want uiteindelijk is het, wij hebben als college geconstateerd: op basis van dat advies dat sociale koop niet de mogelijkheid biedt om doelgroepen toe te wijzen. U bestrijdt dat, u zegt: ik denk dat dat wel kan, ik zie dat dat in andere gemeentes gebeurt. Wij hebben gezegd: op basis van dat advies denken wij niet dat dat wettelijk kan. Ik denk dat het goed is dat u kennisneemt van dat advies als raad, dan kunt u zelf ook dat oordeel vormen over hoe u daar tegenaan kijkt. Uiteindelijk is het denk ik dan een risico-afweging voor deze raad. In theorie kunnen we het opnemen – ik bedoel, we kunnen u zelfs helpen met een amendement schrijven om het in deze verordening op te nemen – maar de vraag is of je iets in de verordening wil opnemen waarvan je denkt: dat is uiteindelijk niet realistisch, niet haalbaar. Dat is denk ik de ...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik heb u vanmiddag een onderzoeksrapport toegestuurd dat is opgesteld in opdracht van en namens het ministerie van Sociale Zaken. Daarin staat wel kristalhelder in dat de BRO, het Besluit Ruimtelijke Ordening, kan worden toegepast voor wat betreft sociale koopwoningen. Dus dan is dat toch een beetje tegenstrijdig. Het andere punt is dat ik u heb voorgehouden, ik heb die tekst Besluit Ruimtelijke Ordening letterlijk zo voorgelezen, dat je alleen maar sociale koopwoningen in de doelgroepenverordening kan opnemen als je een doelgroep omschreven hebt. Het zou ook heel gek zijn als je woningen in een doelgroepenverordening opneemt, zonder dat er een doelgroep is omschreven. Dus op dat laatste punt heeft u nog geen antwoord gegeven.

Wethouder Roduner: Volgens mij, u zegt eigenlijk in uw eerste vraag hetzelfde wat ik zeg. Er is een strijdigheid, dus er is een strijdigheid en dan is denk ik met elkaar de vraag: hoe gaan we die strijdigheid oplossen, en welke risico's zijn we daarin ook bereid te nemen? Dus wij constateren dat er inderdaad strijdigheid is tussen de BRO en de Huisvestingswet, maar dat de Huisvestingswet eigenlijk voor de BRO gaat. Dus dat is een beetje de lijn van het stuk en dat het dus niet mogelijk is om die sociale koop te reguleren. Ik denk wel dat het goed is dat we in deze doelgroepenverordening sociale koop gedefinieerd hebben. We hebben wel inderdaad naar aanleiding van het feit dat we uiteindelijk geen doelgroep langdurig kunnen toewijzen, gezegd: dat heeft het ook niet zo heel veel zin om die dan tien jaar lang te gaan reguleren, laten we met elkaar proberen af te spreken dat die woningen gebouwd worden, dat we in het bestemmingsplan vastleggen dat er ook sociale koop wordt gebouwd, dat is dan voor een periode van één jaar, als een van de varianten die ook in een bestemmingsplan kan worden genomen. Maar ja, dan kom ik even bij OPHaarlem, het is anti-speculatie, dat zijn dan dingen die we dus niet in deze verordening regelen, maar die je dan uiteindelijk bijvoorbeeld, als we het zelf uitgeven, in een verkoopvoorwaarde van de gemeente Haarlem zitten die, of anders proberen we die via een anterieure overeenkomst de ontwikkelaar te overtuigen om dat ook daarin op te nemen.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Toch even reageren op, laat ik het omschrijven wat u noemt een juridisch risico. Huisvestingswet is in 2014 vastgesteld, het Besluit Ruimtelijke Ordening is voor het laatst in 2017 aan de orde geweest in de Tweede Kamer. Ik heb vanmiddag de memorie van toelichting gelezen, er is geen woord gerept toen over strijdigheid met de Huisvestingswet. Geen woord. Verder, en dat begrijp ik heel goed, geeft u geen duidelijk antwoord op mijn opmerking dat het heel vreemd is om een bepaalde categorie woningen op te nemen in een doelgroepenverordening, terwijl je daar geen doelgroep voor vaststelt. Dus ik stel vast dat er dan op een andere manier strijdigheid ontstaat als we de doelgroepenverordening vaststellen zoals die nu is, namelijk strijdigheid met het Besluit Ruimtelijke Ordening. Dus wij komen daar gewoon denk ik vanavond niet uit met zijn tweeën. Ik ben heel blij dat u dat onderzoek toestuur, maar ik denk ook, en dat heb ik ook in de pauze even gezegd, dat het juridisch risico wat de gemeente loopt als ze wel doet zoals Zaanstad, Hoorn en Kampen – we hebben al die gemeentes opgenoemd – die juridisch risico gering is. Stel dat er dan een rechter zegt: er is strijdigheid met de Huisvestingswet. Dan zal de gemeente de verordening moet aanpassen, maar het zal nooit zo zijn dat met terugwerkende kracht de gemeente allerlei claims aan zijn broek krijgt, dat kan ik u verzekeren. Als dat wel zo is, dan eet ik een kledingstuk van me op.

De voorzitter: '...'

Wethouder Roduner: Volgens mij, ik denk dat het goed is dat we, er zit volgens mij een aantal zaken in de huisvestingsverordening die we met z'n allen graag snel hebben willen vastgesteld. Dus ik zou graag de commissie vragen om in ieder geval hier voortgang mee te maken en dat we proberen de periode die ons nu tot de raad is om uiteindelijk dit vraagstuk ook op te lossen. Wat ik u heb aangekondigd, als we met elkaar constateren dat wat u of gelijk heeft, of dat wij bereid zijn een eventueel risico te nemen als gemeente Haarlem, dan is het amendement, kunnen we u hartstikke snel bij helpen, is zo gemaakt. Dus het amendement kan bij de raadsvergadering zo worden verwerkt als dat nodig is. Alleen het heeft denk ik niet zo heel veel zin om die discussie nog weer over te doen, dus ik zoek even naar een vorm: wat is een goede vorm? We hebben het advies van ons beschikbaar, u heeft uw eigen mening en advies, dus wat is dan een geschikte vorm om uiteindelijk dan ook dat gesprek met elkaar te voeren? Dus volgens mij is er altijd bereidheid van de ambtenaren om iets van een technische sessie te organiseren om ideeën uit te wisselen. Ik zoek even: wat is een geschikte werkvorm daarvan, waarin iedereen ook vertrouwen heeft dat we daar op een goede, zorgvuldige manier uitkomen? Dat zou mijn punt zijn en dan kunnen we gelijk het punt van, uw tweede punt kunnen we dan ook daar gelijk in beantwoorden. Tot slot, mevrouw Kok had nog een vraag over de indexatie van de bedragen. De bedragen worden óf geïndexeerd, dat hebben we opgeschreven in de verordening, óf zijn wettelijke bedragen waarin we aansluiten bij de indexe... Dus vanwege de Rijksindexering, bijvoorbeeld als het gaat over sociale huur. U zegt iets over de middeldure huur, dat we dat van 15 naar 25. U zegt: dat zou ik graag anders zien. Dat is eigenlijk een besluit dat we al eerder hebben vastgesteld, toen we de kaders met elkaar vastgesteld hebben en dat is nu eigenlijk wat hier nu voorligt is een uitwerking daarvan. Dus het is een discussie die we eigenlijk al met elkaar hebben gehad en vastgesteld. De VVD heeft tot slot, differentiatie in het bestemmingsplan. Ja, dat kunnen we dan opnemen. We kunnen middeldure huur opnemen in het bestemmingsplan, we kunnen sociale koop opnemen in het bestemmingsplan. Ik kan me voorstellen dat dat misschien wel twee aparte gebouwen worden in een bestemmingsplan, maar op die manier kunnen we die differentiatie ook borgen in het bestemmingsplan. Dan heb ik volgens mij de vragen wel beantwoord.

De voorzitter: Ja. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik heb ook nog een vraag gesteld over de strijdigheid die mijns inziens bestaat tussen de doelgroepenverordening voor wat betreft middenhuur en de huisvestingsverordening. Als je middenhuurwoningen in de doelgroepenverordening opneemt – staat in de memorie van toelichting – dan moet er schaarste zijn aangetoond. Ik heb vastgesteld dat de gemeente Haarlem dat heeft aangetoond. Maar dan moet daar ook in lijn zijn met de huisvestingsverordening, dus in die huisvestingsverordening moet gewoon, net zoals bij sociale huur, moet worden gezegd welke groepen voor middenhuur in aanmerking komen. Dan kunnen we ook de regel toepassen dat ze voor maximaal 50% een economische of maatschappelijke binding met Haarlem moeten hebben.

Wethouder Roduner: De huisvestingsverordening is een volgend product en die ligt volgens mij volgende week in het college, een concept daarvan, dan gaat die uiteindelijk ter inspraak en dan komt die uiteindelijk bij u terug ter vaststelling natuurlijk.

De heer Garretsen: Ik ben heel tevreden, wethouder.

Wethouder Roduner: Graag gedaan.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, nou ken ik u een beetje. U heeft nog 30 seconden.

De heer Garretsen: '...'

De voorzitter: Zo gaat dat. Time flies when you're having fun. Mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: Nog een aanvullende vraag over die anti-speculatietermijn van één jaar, zoals ook de Actiepartij, Jouw Haarlem, ChristenUnie. Dat hebben we toch in de commissie besproken dat we dat graag langer zouden zien?

Wethouder Roduner: Dat klopt en hier hebben we het gewoon, gaat het over de sociale koop en gaat het niet zozeer over anti-speculatie, maar gaat het over de prijs van de woningen, zullen we maar zeggen. Het anti-speculatie-element, daarvan als wij zelf grond uitgeven, regelen we dat in de algemene verkoopvoorwaarden en daar is het inderdaad voor een langere periode geregeld, of anders proberen we het via een anterieure overeenkomst via een privaatrechtelijke kant, dus niet via een publiekrechtelijke kant, maar via een privaatrechtelijke kant met de ontwikkelaar te regelen. Dus dat blijft zo, alleen dit is een aanvullend instrument en op dit punt heeft het eigenlijk geen toegevoegde waarde, dus hebben we het daarin niet opgenomen. Maar de vijf jaar blijft gewoon staan.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, het heeft wel degelijk een toegevoegde waarde. Dit heeft niks met prijs te maken, maar het is een instandhoudingstermijn. Dat betekent dat die gewoon niet naar een andere doelgroep mag. Maar ik hoor u een voorstel doen waarin we dus ook de termijnen en misschien de doelgroepen kunnen regelen. Wanneer bent u van plan om dat te gaan doen? Komt dit terug in de volgende raad, wat gaan we doen? Dat is mij niet helemaal helder.

Wethouder Roduner: Nee, wat ik u heb gezegd: mijn voorstel zou zijn dat we dit stuk verder brengen naar de raad, want er zit één element in, namelijk over het sociale koop waar discussie over is, waar een juridische discussie over is. Ik heb voorgesteld: laten we de komende drie weken gebruiken om te kijken of we die

verschillende juridische visies naast elkaar kunnen leggen, dat u als commissie daar zich ook een oordeel over kan vormen. Mocht die uiteindelijk als, volgens mij, de heer Garretsen is al overtuigd, dus die zal met een amendement komen, en daar gaan we hem bij helpen. De vraag is natuurlijk of u uiteindelijk mee wil gaan binnen het amendement van de heer Garretsen, laat ik het zo zeggen. Ik denk, dus wat ons betreft, wat het college betreft komt er een soort van technische sessie, of een keer een maandagavond waarin we de raadsleden uitnodigen.

De voorzitter: Mijnheer Visser.

De heer Visser: Ik vind de suggestie van een technische sessie wel een goede, want anders zien we twee adviezen, eentje van de heer Garretsen en eentje van het college, en weet ik nog steeds niet hoe ik dit moet lezen. Dus ik zie wel in de tussenweek zou ik het fijn vinden om een technische sessie te doen, met specifiek dit onderwerp over sociale koop wel of niet als doelgroep op te nemen.

Mevrouw ...: Steunt de PvdA ook.

De voorzitter: Oké. Ja, is dit verder voldoende zo? Hoe gaat dit naar de raad? Bespreekpunt? Zeker, nu al? Ja, dat snap ik.

De heer Aynan: Ja, want het is: of het college komt met een nieuw voorstel, of wij doen een amendement, dus.

De voorzitter: Oké, bespreekpunt.

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Ja, dat hebben we eerder gedaan, ja.

10.1 Motie 11.8 Doelgroepenverordening Sociaal & Middelduur

De voorzitter: Is dan de motie 11.8, Doelgroepen verordening Sociaal & Middelduur, is die voldoende afgedaan? Ja? Ja, u gaat erover, prima.

Overige punten ter bespreking

14. 20.45 uur Centrum Schalkwijk, het sluiten van een koop- en realisatieovereenkomst voor de ontwikkeling van een markthal - lichte voorhang (FR)

De voorzitter: Oké, dan gaan we snel door. Agendapunt 14, Centrum Schalkwijk, het sluiten van de koop- en realisatieovereenkomst voor de ontwikkeling van een markthal. Dit is een lichte voorhangprocedure en deze gaat dus niet naar de raad. Hiervoor heeft zich een inspreker aangemeld, die loopt al naar voren, dat is de heer Hoogland namens de CVvE, Winkelcentrum Schalkwijk. Heeft u al eens eerder ingesproken bij de commissie? Dan weet u hoe het werkt, u bent van harte welkom. Als u hem nog heel even uit wil drukken? Ja, als u hem aan drukt, dan heeft u drie minuten om uw verhaal met de commissie te delen. Gaat uw gang.

De heer Hoogland: Dank u wel. Geachte commissieleden, voorzitter. Mijn naam is Albert Hoogland, ik zit hier als vertegenwoordiger van de eigenaren en ondernemers van Winkelcentrum Schalkwijk. Aan u wordt vanavond gevraagd in te stemmen met een koop- en realisatieovereenkomst voor de ontwikkeling van een

markthal bij het Winkelcentrum Schalkwijk. Het plan ziet op een toevoeging van 800 vierkante meter detailhandel en horeca aan het bestaande winkelcentrum. Ik hoef u niet uit te leggen dat het Winkelcentrum Schalkwijk een lange tijd in zwaar weer zit. De noodzakelijke transformatie van het winkelcentrum neemt een prominente positie in binnen de plannen van Centrum Schalkwijk. Het gezamenlijk doel dat we hebben is een mooi en economisch duurzaam winkelcentrum voor de inwoners van Schalkwijk. De transformatie gaat gepaard met een noodzakelijke sanering van minimaal 15.000 vierkante meter commerciële winkelruimte en horeca. De CVvE is met de gemeente, supervisor Jo Coenen en een aantal risicodragende ontwikkelaars hard bezig met de verdere concretisering van toekomstplannen voor het winkelcentrum. Juist de saneringsopgave maakt de planvorming extra lastig, omdat eigenaren van te saneren vastgoed in de nieuwe plannen financieel zullen moeten worden gecompenseerd. Om het even heel concreet te maken: wanneer we 15.000 vierkante meter commerciële ruimte saneren, komt dat neer op minimaal een compensatie van 30 miljoen euro. Wanneer u vanavond instemt met de verkoop van de grond aan een ondernemer die 800 vierkante meter winkel- en horecaruimte gaat toevoegen aan het winkelcentrum, vergroot u de saneringsopgave voor het hele winkelcentrum automatisch met 800 vierkante meter. Vertaald in euro's betekent dat een verhoging van de saneringsopgave voor de zittende eigenaren van ongeveer 1,6 miljoen euro. Ik zeg hier vanavond niet dat een mooie markthal geen toegevoegde waarde kan hebben voor het winkelcentrum, maar het simpelweg verkopen van een stuk schone bouwgrond aan een ondernemer om daar winkel- en horecameters toe te voegen aan het winkelcentrum, zonder daarbij tegelijkertijd een bijdrage te leveren aan de noodzakelijke saneringsopgave door de eigenaren van het bestaande winkelcentrum en zonder financiële compensatie daarvoor, is wat ons betreft onbegrijpelijk. Hoewel de tekst van de onderbouwing van dit collegebesluit anders suggereert, doet het plan voor de markthal in deze vorm in het geheel geen recht aan de bestaande afspraken tussen gemeente en de CVvE, zoals gemaakt in de samenwerkingsovereenkomst in 2016. Daarin is vastgesteld dat de herontwikkeling van het Winkelcentrum Schalkwijk en de sanering van het winkelcentrum een integrale opgave moet zijn, maar zoet en zuur moeten worden gedeeld. Instemmen met voorliggend plan betekent dat de betreffende ondernemer als koper en de gemeente als verkoper van de grond het zoet pakken en het winkelcentrum met het zuur blijft zitten. We hebben ons standpunt ten aanzien van dit plan vanaf het eerste moment dat het ons ter ore kwam ambtelijk kenbaar gemaakt. Vanavond is de eerste keer dat wij formeel de mogelijkheid hebben dit met de raad te delen. Wij hopen dat u vanavond onze overwegingen zult meenemen in uw advies aan het college en wij verzoeken u het college te vragen het plan te heroverwegen, of tenminste de zittende eigenaren van het winkelcentrum naar rato financieel te compenseren voor de toename van de saneringskosten voor het winkelcentrum. Dank voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Er zijn vragen vanuit de commissie. Mijnheer Visser, gaat uw gang.

De heer Visser: Ja, een vraag. Mijnheer Hoogland, u zegt dat u contact heeft gehad met de ambtenarij toen het plan bij u bekend werd. Wat was hun reactie op uw zorgen?

De heer Hoogland: De reactie is dat men ziet dat de markthal een toegevoegde waarde heeft voor het winkelcentrum en dat het uiteindelijk goed is voor iedereen. Ik kan die redenering wel volgen, maar we hebben hier ook te maken met keiharde sanering van vierkante meters. De financiële consequenties daarvan, die zul je daarin moeten meenemen.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Voorzitter, ik wilde u vragen: is, toen u sprak met de ambtenaren over, of op een ander moment, er zullen ook ambtenaren geweest zijn, of met een bestuurder, in een eerdere fase, is ook daadwerkelijk toen ook tegen u gezegd dat dit een verhoging is van uw saneringsopgave? Want dat kan natuurlijk ook zo zijn

– maar nu stel ik gewoon een vraag die misschien voor u te breed is – dat dit een ander marktaandeel is, waardoor het niet de saneringsopgave verhoogt, ondanks dat er meters in een ander type markt wordt toegevoegd. Zou dat kunnen, of is dat een vraag die ik aan de wethouder moet stellen?

De heer Hoogland: Nou, die mag u best aan mij stellen. Uiteindelijk, die consument die geeft geld uit in zo'n winkelcentrum aan retail, aan horeca en allerlei zaken die worden uitgegeven tijdens een verblijf. Die consument kan die euro maar één keer uitgeven en we staan voor een enorme, complexe opgave om dat winkelcentrum aantrekkelijk te maken voor de consument en om daar de commerciële meters rendabel te laten zijn. Als je dan 800 vierkante meter gaat toevoegen, ja, die meters die kun je ergens anders niet rendabel maken.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Wat ik bedoel te zeggen is: als deze markthal een ander type mensen naar uw winkelcentrum trekt dan de standaard winkel – de supermarkt of de kaasboer – dan zou dat toch niet ten koste hoeven gaan van uw potentieel aantal klanten? Want u trekt extra klanten, het zou zelfs een offsprong kunnen hebben dat u nog meer klanten trekt ook voor andere zaken. Ik woon in Haarlem Noord, stel dat ik naar die markthal kom. Ik kom nooit in Schalkwijk boodschappen doen, maar dan misschien wel.

De heer Hoogland: Ja, maar dat is wel de bedoeling van het hele winkelcentrum, maar daarin moet je dus ook meenemen dat je 15.000 vierkante meter moet saneren. Dus dat is het zoet en het zuur, dat moet je bij elkaar nemen. Het simpelweg toevoegen van vierkante meters en zeggen: ja, maar dan komen er extra mensen, komt er extra omzet. Dat lost het probleem van die sanering niet op. Het Winkelcentrum Schalkwijk had vroeger een bovenregionale functie, dat is afgezakt naar een lokale functie. Dat is ook eigenlijk vastgesteld door iedereen dat dat de toekomstpositie is van het winkelcentrum, een winkelcentrum dat ziet op de verzorging van de lokale consument. Op het moment dat je daar nieuwe functies aan gaat toevoegen, dan gaat dat ten koste van de bestaande vierkante meters.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, mijnheer Hoogland, waar zou u die 800 meter saneren dan?

De heer Hoogland: Het gaat niet specifiek om het saneren van 800 meter. Wij zijn momenteel bezig met plannen om in totaal ruimte te vinden om 15.000 vierkante meter te saneren. Kijk, de Albert Heijn gaat verplaatsen, dat is een 2000 vierkante meter oppervlakte. Dat is meer dan voldoende ruimte om een markthal van 800 vierkante meter in te realiseren, dus waarom niet de vrijvallende 2000 vierkante meter daar benutten om daar die mooie functie toe te voegen, die misschien inderdaad mensen vanuit Haarlem Noord kan gaan aantrekken.

De voorzitter: Andere vragen? Mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u. Mijnheer Hoogland, dat was inderdaad ook wel de vraag die ik daarin had. Volgens mij, dit gesprek loopt natuurlijk al jaren. De initiatiefnemer heeft ook wel in gesprek met de vereniging van eigenaren gezeten om te kijken of het binnen de vierkante meters van het winkelcentrum te realiseren was, maar dat bleek prijstechnisch kwamen jullie daar niet uit. Heb ik dat goed begrepen, zijn die gesprekken ook nog geweest? Want ik begrijp dat de initiatiefnemer gewoon zegt: ik kan het financieel niet realiseren binnen de bestaande winkelmeters.

De heer Hoogland: Ik ben zelf niet zo lang betrokken bij het project dat ik weet of die gesprekken op dat niveau zijn gevoerd. Wat ik wel kan aangeven is dat, iedere ondernemer gaat natuurlijk op zoek naar de voor hem meest rendabele oplossing. Dat is inderdaad het saneren van vierkante meters in combinatie met toevoegen maakt het extra lastig. Dat zien we ook met de ontwikkelingen aan de Zuidstrook, die ontwikkelingen komen heel moeizaam van de grond, omdat daar die sanering in zit. Geef die ontwikkelaars een stuk vrije grond waar ze niet hoeven te saneren en de ontwikkelingsopgave wordt eenvoudig. Dat is hier precies aan de orde, we maken het een ondernemer heel erg makkelijk om een plan rendabel te krijgen, maar we laten het probleem wat daarnaast ligt van 15.000 vierkante meter gewoon liggen voor iemand anders.

De voorzitter: Mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Dan toch nog even een vervolgvraag, want u spreekt hier in om aan te geven dat u het een slecht idee vindt als er 800 meter bij gecreëerd wordt. Tegelijkertijd kunt u niet aangeven of er gesprekken plaatsgevonden hebben om die 800 meter daadwerkelijk in het winkelcentrum te realiseren. Dat vind ik toch raar om te horen.

De heer Hoogland: Ik weet, er zijn in het verleden wel pogingen gedaan om die markthal in dat winkelcentrum te krijgen, alleen ik weet nu op dit moment niet wat de argumenten zijn geweest van de ondernemer om daar verder niet op in te gaan. Ik weet alleen dat die gesprekken tot niets hebben geleid en dat er toen een plan op tafel is gekomen om het op die plek die nu aan de orde is te doen. Ja, en vanaf dat moment waren wij buiten beeld en dat hadden wij graag anders gezien.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Hoogland, dank voor het inspreken. Een paar maanden geleden zijn we hier ook akkoord gegaan met bijvoorbeeld de bouw van een bioscoop met behoorlijk wat vierkante meters en hopelijk ook een nieuwe doelgroep die naar Schalkwijk zal trekken. Ik heb u toen niet horen inspreken met deze redenering. Wat is er anders ten opzichte van de markthal en de bioscoop?

De heer Hoogland: Ten eerste is een bioscoop iets anders dan een markthal, want dat is horeca en daar komt retail in en dat concurreert veel directer met de functies die nu al in het winkelcentrum zitten. Daarnaast is het zo dat de Kinopolis bioscoop, dat plan dat dateert al van veel langer geleden en daar is destijds ook al een samenwerkingsovereenkomst met de CVvE over gesloten. Waar het hier om gaat is dat wij het punt willen maken dat er niet iedere keer meters moeten worden toegevoegd buiten het bestaande winkelcentrum, zonder daarbij rekening te houden met de saneringsopgave die er in het bestaande winkelcentrum voor de eigenaren is.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel. Mijnheer Hoogland, wanneer is die saneringsopgave benoemd en gekwantificeerd tot het aantal van 15.000 meter, weet u dat nog?

De heer Hoogland: Ja, dat weet ik heel goed. In 2018 is er een onderzoeksrapport van DTNP in opdracht van de CVvE opgesteld. Dat is vastgesteld door de ALV en de gemeente is bekend met dat onderzoek. Dat onderzoek is ook de grondslag voor de gesprekken die op dit moment met de gemeente en bureau Coenen en de ontwikkelaars worden gevoerd over de toekomst van het winkelcentrum. Dus ik denk dat we het met z'n

allen allang eens zijn over het feit dat er een enorme saneringsopgave ligt voor de winkelruimte en de horecaruimte in dit winkelgebied.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Bent u er bekend mee dat de gesprekken aangaande die markthal van ver voor 2018 dateren?

De heer Hoogland: Ja, ik weet dat die gesprekken al langer lopen, ja, maar wij zijn het er nooit op deze manier mee eens geweest. Zeker na het bekend worden van het feit dat die sanering zo'n belangrijk onderdeel was van de hele opgave zeggen wij, vinden we het volstrekt onverstandig om meters toe te voegen, daar waar je juist meters wilt verminderen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, mijn vraag was wat de heer Van Leeuwen constateerde. Ik snap het denk ik wel en toch ook weer niet. Ik bedoel, de opgave op de vierkante meters die u heeft, daar wordt het gedaan. Dit wordt toegevoegd op een plein, dus dat heeft op zich geen consequenties voor de vierkante meters die u moet verminderen. U hoeft ook niet extra te verminderen, dus ik probeer het te begrijpen, maar het lukt nog niet helemaal, plus ook dat het al zo veel langer aan de gang is. Dan denk ik: dan komt u nu inspreken, het is al twaalf jaar geleden dat de plannen voor de markthallen daar begonnen, dus dat wist u dan al. Dus ik probeer het echt te begrijpen, maar het enige wat ik denk te begrijpen is dat u die markthal graag in uw gebouw wilde, want dan kunt u die vierkante meters verhuren. Maar dat is denk ik niet zoals we daarnaar moeten kijken, toch?

De heer Hoogland: Ten eerste ben ik niet die partij die aan het verhuren is. Nee, ik denk dat het anders ligt. We zien in heel Nederland dat er een enorme saneringsopgave ligt voor alle winkelgebieden. Alle winkelgebieden in Nederland moeten met gemiddeld zo'n 30% vierkante meters verminderen. Op het moment dat je dan buiten die winkelgebieden waar een ingewikkelde en financieel complexe saneringsopgave ligt vierkante meters toevoegt, dan is het een simpele rekensom. De consument kan haar euro maar één keer uitgeven en als ze die uitgeven op een plek waar je nieuwe meters toevoegt, maak je het alleen maar lastiger om een saneringsopgave elders voor elkaar te krijgen. Dat is het punt waar het hier om draait.

De voorzitter: Goed, volgens mij is uw punt nu helder voor de commissie. Mijnheer Van den Doel, had u nog een andere vraag? Uw punt is helder. Ik wil u namens de commissie hartelijk danken voor uw komst vanavond en verzoeken weer op de tribune plaats te gaan nemen. Dan gaat de commissie ...

De heer Hoogland: Graag gedaan.

De voorzitter: Ja, zeker, heel fijn ook dat u er was. Met de voorliggende nota besluit het college een koop- en realisatieovereenkomst aan te gaan met Marketplace voor de verkoop van grond en de ontwikkeling van een markthal. Voor de bestemmingsplanprocedure zal een separate nota aan het college worden voorgelegd. Ter bespreking dus vanavond in de commissie Ontwikkeling. Mijnheer Garretsen in dertig seconden, gaat uw gang.

De heer Garretsen: In de intentieovereenkomst staat dat het voor maatschappelijke prijzen worden verkocht. Dat is niet gebeurd, het is voor de taxatieprijs verkocht. Dan vind ik dat er geen anti-speculatiebeding aan

moet worden gekoppeld. Ik vind eigenlijk in het kader van een betrouwbare overheid dat de maatschappelijke prijs had moeten worden gerekend. Binnen dertig seconden.

De voorzitter: Keurig binnen de tijd. Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. De ChristenUnie is in principe positief over de plannen. Wij vragen ons op zich wel af: is het allemaal levensvatbaar? Maar dat is natuurlijk voor risico van de ondernemer. Ik zou wel graag willen weten of de wethouder een visie heeft: stel dat het mislukt, hoe gaan wij dan om met een mislukt project in de hele opgave die we daar zelf ook al hebben? Verder, er ligt al een intentieovereenkomst die getekend is, dus veel is al een gepasseerd station. We vragen ons af hoe het met het parkeren zit van de nieuwe ontwikkelingen in relatie tot de parkeerruimte die er al is. Wij vroegen ons af of het ook mogelijk is om te bekijken of er wonen in het plan boven of aan de randen van de markthal mogelijk is, want dat zou dan een gemiste kans zijn met de mogelijkheden tot wonen en de mogelijkheden van de opbrengst. Ik hoop dat ik hiermee niet raak aan de geheimhouding van bepaalde stukken, maar volgens mij niet. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Ja, ik heb toch nog een vraag aan de overzijde, aan de meneer van de ChristenUnie. We hebben een ondernemer, die wil wat en dat moeten we juist stimuleren. We gaan dan niet vragen, als het gaat mislukken, dus ik zie eigenlijk die denkwijze niet van u. Kunt u me verklaren hoe u daar in godsnaam op komt?

De heer Slik: Ja, mijn antwoord aan Trots is: die lag al in de voorgaande tekst, dus die was al beantwoord voordat u de vraag stelde. Er ligt een intentieovereenkomst, het risico komt bij de ondernemer te liggen, maar je moet wel even nadenken: stel, dat, hè?

De heer Amand: Ja, maar een ondernemer, die probeert en dan moet je hem juist, vooral in deze tijd, helpen. Dat hoor ik u niet zeggen.

De heer Slik: Dat had u in mijn woorden kunnen horen. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Jouw Haarlem ziet juist echt een zeer, enorm toegevoegde waarde voor Schalkwijk. We zijn er echt van overtuigd dat het ook een andere doelgroep wordt. Het is een markthal, ik zie ook een soort van foodhallen voor me, met nieuwe klanten en kansen echt voor het winkelcentrum. Daar is Jouw Haarlem in ieder geval van overtuigd. We zijn er echt ontzettend trots op dat een Haarlemse jongen – want daar hebben we het over – bereid is om zijn nek uitsteken en hier echt gewoon geld te gaan investeren. Dus daar zijn we juist heel erg blij mee. Dan lees ik in het collegestuk dat het recent aangekochte verkoopbeleid is op deze koop niet van toepassing. Dan lezen we in de koopovereenkomst dat er dus wel een anti-speculatiebeding is, terwijl hier dus inderdaad sprake is van een marktprijs en dan is het onnodig. Óf je vraagt inderdaad een maatschappelijke prijs en dan zitten we onder de marktprijs en dan mag er een anti-speculatiebeding op, dan is het hartstikke logisch. Óf je gooit het anti-speculatiebeding eraf, want dat maakt het voor de ondernemer alleen maar moeilijker om zijn businesscase voor elkaar te krijgen. Succes met dit mooie project.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. We willen beginnen met groot respect voor deze ondernemer, twaalf jaar lang is hij al bezig. Ik vind het echt knap dat hij het zo lang heeft volgehouden en eindelijk gaat het gerealiseerd worden. We zijn er ook van overtuigd dat het een prachtig plan wordt. Ik woon ook in Haarlem Noord en dit is echt een uniek iets wat hij gaat maken, waardoor er ook klanten van buiten Schalkwijk beslist heen zullen gaan, daar zijn we echt van overtuigd. Dus zeer positief. Omdat het al zo lang loopt, willen we nog even echt de bevestiging van de wethouder: het komt echt op deze plek tegen een goede prijs? Want nu geen struikelblokken meer.

De voorzitter: Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Ik sluit me aan bij de complimenten voor het geduld van de ondernemer hierin. Die heeft trouwens al een vrij goedlopende zaak in Schalkwijk, dus het zou mooi zijn als dit ook gerealiseerd wordt. Richting de vereniging van eigenaren: ik kan me dat standpunt heel goed voorstellen, wij zijn daar ook door hen heel erg goed in meegenomen. Tegelijkertijd, het klinkt wat flauw, maar er komen ruim 4000 woningen in Schalkwijk bij, 8000 potentiële klanten. Dus wat dat betreft, we doen wel degelijk wat om de klandizie van Winkelcentrum Schalkwijk verder te verhogen. Ik hoor een aantal keer het anti-speculatiebeding vallen bij een aantal partijen. Het is deze zelfde commissie die daar luidkeels om geschreeuwd heeft om dat zo vaak mogelijk toe te passen, dus ik vind het wel enigszins bijzonder om dan nu te zeggen: daar moeten we dan afstand van doen. Ik zou het college wel willen vragen, het anti-speculatiebeding – heb ik begrepen – zorgt voor een kostenverhoging bij de initiatiefnemer en dat zit met name in financieringslasten. Ik zou mij voor kunnen stellen dat je misschien ook zou kunnen werken met een realisatieverplichting, waardoor die financiële lasten niet toenemen. Zou het college daar een reactie op kunnen geven om te zien of dat werkt? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer ...: '...'

De voorzitter: O ja, nee, andere kant. Ik zag zoveel handen aan deze kant. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, mijnheer De Groot, het klopt dat we hier inderdaad echt heel hard geschreeuwd hebben om een anti-speculatiebeding. Dat is hartstikke logisch met deze markt, maar deze ondernemer valt nog onder het oude regime en daar was geen sprake van. Dan is het heel logisch dat we dat ook zo gestand doen, net als bij de bioscoop.

De heer De Groot: Dan toch nog even de wedervraag, want wij waren de partij die niet geschreeuwd heeft om het anti-speculatiebeding. Wij waren de enige partij die destijds de motie niet gesteund heeft – één van de partijen die niet gesteund heeft, ik hoor wat gebrom van mijn vriendelijke liberalen. Mijnheer Aynan, ik kan me zo voorstellen dat de wethouder zo meteen zegt: als u het anders wil, dan moet u een motie maken. Dus, dan weet ik dat u dat wellicht gaat doen. Zou u dan in overweging mee willen nemen dat ik mij wel voor kan stellen dat we een vorm van realisatieverplichting daarvoor in de plaats neerzetten? Want ik snap dat het een commerciële prijs is, die is tegelijkertijd moeilijk te bepalen. Ik zou het wel heel jammer vinden – en ik verwacht het niet – maar dat de initiatiefnemer het koopt, vervolgens dezelfde middag weer verkoopt en daar een boekwinst voor in zijn zak steekt. Dus ik zou wel graag een vorm van bescherming daarin terug willen zien. Bent u dat met mij eens?

De heer Aynan: Dat vind ik een hele mooie suggestie van u. Ik ga ervan uit dat deze ondernemer zich echt gewoon met al zijn vezels in zijn lichaam inzet om juist dit hele mooie project, zijn droom, te realiseren. Dus daar ben ik helemaal niet bang voor.

De voorzitter: Ja? Mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw ...: ...

De voorzitter: U heeft geen tijd meer. Nee, mevrouw Otten, Liberaal Haarlem. O, u had nog ... Wacht, wie had er nog interrupties? Oké, nou, dan ga ik nu toch gewoon het rijtje af.

Mevrouw Otten: Liberaal Haarlem is natuurlijk ontzettend voor vrij ondernemen, dat heb ik vanavond al vaker gezegd. Ik zou de wethouder – wethouder, hallo? – ik wil wel even aan de wethouder vragen hoe hij zijn verantwoordelijkheid ziet tot het inkrimpen of het centreren van winkels? We hebben nu in de Grote Houtstraat Noord een enorm probleem, daar gaan drie winkels uit in korte tijd. Enorme gaten en ik lees in de krant, ik lees van trendwatchers, ik lees ook ambtenaren, politici, die het allemaal hebben over inkrimpen en centreren van winkels bij elkaar. Wat we nu eigenlijk gaan doen is weer uitbreiden van een winkelcentrum. Vindt u dat verantwoord?

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook GroenLinks is van mening dat het er moet komen. Wij zijn inderdaad van mening dat er zoveel bewoners extra komen, plus dat het een aantrekkingskracht heeft. Nu zie je dat veel mensen die de producten buiten de wijk moeten gaan halen, die kunnen het nu in de wijk gaan halen. Dat lijkt me echt alleen maar voordelig voor het winkelcentrum, dus daar ik zie ik geen probleem. Het anti-speculatiebeding, ja, dat is een dingetje. Het is gewoon marktprijs, het is door twee makelaars – for crying out loud – door twee makelaars is die prijs vastgesteld, dan is het bijna onmogelijk dat iemand het een dag later voor het dubbele gaat verkopen, dus dat lijkt me uitgesloten. Daarbij zit er ook een kettingbeding in van wat erin moet komen, dus ook daar zit een verplichting in, dus dat zit er al in. Dus wat GroenLinks betreft: ga door en haal het anti-speculatiebeding eraf.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, de VVD kan zich goed vinden in de woorden van D66. We praten hier al twaalf jaar over, fijn dat de ondernemer heeft doorgezet. Jammer dat dit zo loopt met de CVvE, dat had anders gekund, maar uiteindelijk moeten we verder en gaan we akkoord met de stukken.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff, Christen... PvdA.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel – het wordt laat. Ja, het is een initiatief waar ook ons fractielid mevrouw Schopman in het verleden vaak haar nek voor uitgestoken heeft. Prima dat dit van de grond komt, neemt niet weg dat ik nog wel een worsteling zie, ook binnen onze hele fractie, over dat anti-speculatiebeding. Ja, als de kans klein is om het met een ander instrument te voorkomen dat dat om welke reden dan ook heel snel weer verkocht wordt, dan is dat prima, dus wat dat betreft wachten we de reactie van de wethouder af. Ik vind het zelf wel heel erg moeilijk dat niet alleen ik, maar meerdere mensen zijn gebeld met exact dezelfde opmerking, dat wij de laatsten zouden zijn die nog niet hebben ingestemd met een anti-speculatiebeding. Daar krijg ik toch wel enige uitslag van. Ik geloof best in de oprechtheid van het willen realiseren, ik denk ook dat dat

gebeurt, maar dan toch. Enige zekerheid in mondelinge mededelingen voel ik niet, ik wil ze wel zien. Ik heb ook technische vragen gesteld namens de PvdA of het daadwerkelijk zo is zoals mij verteld is, dat de kosten toenemen voor een initiatiefnemer, waarbij een anti-speculatiebeding erop zit die per jaar minder afdracht eist van de meerwaarde. Dus je kunt het nog steeds net zo goed verkopen, dus waarom zou een hypotheekverlener überhaupt een euro meer vragen, want die loopt geen enkel risico, want nog steeds het uitgeleende bedrag is één op één terug te krijgen en ook een ondernemer kan niet meer geld krijgen dan zijn pand waard is en zijn onderneming. Daar hoor ik graag van de wethouder over of mijn inschatting juist is. Dan maakt het mij niet zo heel veel uit welk instrument er ligt, maar wel dat voorkomen wordt dat het kan worden verkocht binnen een paar maanden. Daar komt bij, los van dat ik eigenlijk deze ondernemer een heel warm hart onder de riem wil steken, dat het voor elkaar moet komen en goed, maar hij heeft volgens mij ook – maar ook daarover hoor ik van de wethouder of dat klopt – die koopovereenkomst inclusief anti-speculatiebeding al wel getekend. Als dat niet zo is, dan zijn we vrijer in onze keuzes. Ik snap ook de argumenten die gesteld zijn door de vereniging van eigenaren, maar het is wel heel erg laat om nu aan het eind, op het staartje dat wij een klap moeten geven, nog te komen: dit kan eigenlijk niet, dit is geen goed idee. Daar wilde ik het bij laten en ik zal natuurlijk te vragen beantwoorden die aan de overkant.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, precies. Wat zou ik ook weer zeggen? Dan draaien we het even twee seconden terug.

De heer ...: Je hebt nog twaalf minuten, dus.

Mevrouw ...: Denk even na, je hebt twaalf minuten sowieso.

De heer Van den Doel: Ik kom er niet op, dat is nou vervelend. Ik had een heel mooi punt, vond ik zelf. Nou, het spijt me, ik moet het ...

De voorzitter: Oké, mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, een vraag voor mevrouw Verhoeff. U zegt: de vereniging van eigenaren komt wel heel erg laat. Maar is heel erg laat te laat voor u?

Mevrouw Verhoeff: Nee, het ... Ja, het is te laat in deze zin, omdat ik eigenlijk vind dat mijn vragen maar half werden beantwoord. Als je echt een heel groot probleem ook met je saneringsopgave te groot wordt of groter wordt door deze activiteit. Twaalf jaar ontwikkeling, dan had je toch minstens voordat deze koopovereenkomst getekend werd, tussen de intentieovereenkomst en nu daar wel zwaar punt van moeten maken, ook hier politiek en niet alleen ambtelijk. En ja, het is wel iets waar je altijd afweegt, maar ik denk dat dit een heel ander marktsegment is en dat het dus eigenlijk die saneringsopgave niet zou moeten belasten. Dan heb je ook te maken met de woningen die aan de overkant werden gezegd, er komen veel meer woningen, dus het totale marktaandeel van dit gebied wordt beter.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel weet het weer.

De heer Van den Doel: Het ging over het tekenen van het koopcontract. Dat zal vast ook aan u gecommuniceerd zijn, maar de ondernemer wil zo graag dat het doorgaat, dat elke hobbel wil hij vermijden. Er was toegezegd door ambtenaren dat het anti-speculatiebeding eventueel er wel weer af kon – dat heb ik van

horen zeggen, ik geef het eerlijk toe – maar ik begrijp ook de emotie dat je na twaalf jaar denkt: laat ik het in hemelsnaam tekenen, want als ik het niet teken, dan ben ik zo weer een jaar verder. Ik bedoel, het houdt ook ergens op en dat snap ik ook. Als er dan wordt aangegeven dat anti-speculatiebeding bespreekbaar is, dan is vanuit die emotie snel getekend, wat nog niet per definitie wil zeggen dat hij het daarmee eens is, maar het is wat het is.

Mevrouw Verhoeff: Maar dat neemt niet weg dat de beste man ook een aantekening had kunnen maken, of laten maken, dat het anti-speculatiebeding nog kon worden besproken. Dat is niet gebeurd en het is wel een ondernemer die al vaker een stuk en een afspraak heeft getekend.

De voorzitter: Ja, goed, helder. Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Voorzitter, de ondernemer moet ook maar eens gesteund worden. Het is natuurlijk in Schalkwijk op heden natuurlijk niet de beste locatie, maar dit hoop ik dat het allemaal positief ontwikkelt, want de man is natuurlijk al zo een tijd bezig en ik zie de ambtenaren ook al een beetje knikken. Het is natuurlijk toch een beetje tijd dat daar toch eens een beetje productiviteit komt. Je moet de mensen ook, ondernemers vooral steunen, vooral daar waar het nu nodig is in die buurt. Dus wij zijn helemaal voor, wethouder.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, wij zijn blij dat er na twaalf jaar een overeenkomst ligt, dat er een markthal komt die een verrijking kan zijn voor Schalkwijk. Wij vinden natuurlijk doorgaans, en eigenlijk nu ook, dat een anti-speculatiebeding een onderdeel is van een overeenkomst. Echter, ik heb begrepen een half jaar geleden dat deze wethouder een aantal transacties in Schalkwijk heeft voorgelegd waarin hij aangaf dat het oude afspraken waren. Dat lijkt mij, als je twaalf jaar met de gemeente Haarlem hier aan het praten bent, dat je dan gelijke monniken, gelijke kappen moet hebben. Dus voor ons weegt het om die reden minder zwaar. De realisatieplicht die de heer De Groot voorstelt lijkt mij een eigenlijk vaste prik om dat op te nemen, want je wil dat het gerealiseerd wordt. Voor wat betreft die 15.000 meter sanering die in 2018, hoor ik net, is besproken, ik ga ervan uit dat daar ook rekening is gehouden met de eventuele komst, uitbreiding van 800 meter. Natuurlijk, ook wij zijn huiverig voor überhaupt uitbreiding van retailmeters in Haarlem, gelet op alle perikelen die er zijn op de winkelmarkt, maar deze meneer moet gauw aan de gang kunnen gaan met deze overeenkomst en we komen graag volgend jaar kijken, of over twee jaar, als het klaar is.

De voorzitter: Ja, wie mag ik nog meer het woord geven? Mijnheer Visser, CDA.

De heer Visser: Ja, dank u wel. De markthal lijkt ons een prachtige ontwikkeling in dit gebied en deze verkoop krijgt daarom ook onze instemming. We sluiten ons wel aan bij de opmerking van de D66 dat de discussie over anti-speculatie een beetje vreemd overkomt. Een meerderheid van deze commissie pleit al minimaal een jaar voor een anti-speculatiebeding in elk contract en bij wijze van spreken het eerste getekende contract wat hier voorligt, daar pleiten we ervoor om het er juist uit te halen. Wij hebben er nooit hard in gestaan bij het anti-speculatiebeding, dat staan we nu ook niet, maar menen wel als we als meerderheid van de commissie steeds oproepen om het in beleid te gieten, dat we steeds het anti-speculatiebelang willen, dat we het er wel aan moeten houden. Of gaan we straks als commissie steeds bij elk contract op de stoel van de wethouder zitten? Dat is in ieder geval niet onze voorkeur.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dat gaan we helemaal niet, voorzitter. We moeten ook kijken naar de context van dit verhaal. Dit loopt inderdaad al een jaar of tien en in het collegevoorstel zelf staat dat het aangepaste verkoopbeleid niet van toepassing is op deze verkoop. Dus dan is het vreemd om dat dan wel toe te passen en bijvoorbeeld, een soortgelijk voorbeeld, de bioscoop niet te doen. Wat vindt het CDA daarvan?

De heer Visser: Ik hoef daar niet op te reageren. Ik ... niks.

De voorzitter: Ja, gaat over zijn eigen antwoorden. Wie nog meer?

De heer Aynan: Is het een beetje normaal in deze commissie dat we niet meer reageren op elkaar?

De voorzitter: Ja, dat moet u dan aan mijnheer Visser vragen en die geeft daar dan antwoord. Goed, wie mag ik nog meer het woord geven? Niemand meer, dan is het woord aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Het ligt hier ter lichte voorhang voor, misschien nog goed om dat nog even met elkaar te besluiten. Dus ik kijk even naar de heer Visser: ja, u mag wel degelijk op de stoel van de wethouder gaan zitten, want u mag iets vinden van de overeenkomst die het college van plan is te sluiten. Ik hoor hier, volgens mij, de discussie over anti-speculatiebeding hebben we hier eerder gevoerd. Ik zelf, of namens het college, was toen wat terughoudend en ik heb ook negatief geadviseerd op het anti-speculatiebeding, zeker bij wat meer commerciële functies. Ik zie het bij stukken grond die wij de facto onder marktwaarde verkopen, zoals bijvoorbeeld voor een sociale huurwoning, of echt een zwaar maatschappelijke functie die misschien later veranderd zou kunnen worden, dan denk ik dat het heel veel toegevoegde waarde is en dat we het ook zeker moeten doen. Ik ben wat terughoudend geweest om u te adviseren en te zeggen: doe dat dan maar bij elke grondverkoop, zeker als het wat meer marktconform wordt berekend. Dit is residueel berekend op basis van de commercieel maatschappelijke prijs en ook twee keer getaxeerd, dus volgens mij gewoon een goede marktprijs voor vastgesteld. Dus volgens mij, mijn wedervraag aan u is: ik hoor een aantal partijen van u pleiten voor een verlichting van het anti-speculatiebeding. Het is niet een hele harde scheidslijn die we hebben gemaakt. We hebben gezegd: er zitten al wel wat projecten waar we met elkaar in gesprek zijn. Het hele Nice Passage hadden we al een heel boekwerk aan contractuele afspraken die er uiteindelijk ook ten grondslag liggen. Het college gewoon van met op basis van de nieuwe spelregels ten aanzien van speculatiebeding aan de slag gegaan om dat zoveel mogelijk in koopovereenkomsten te organiseren. Dat is in deze koopovereenkomst geland. Ik hoor een aantal mensen zeggen: het mag eraf, of het moet anders. Ik zie eigenlijk drie varianten. Het gaat eruit. Volgens mij een variant kan zijn: we verkorten het van tien jaar naar vijf jaar. En een variant kan zijn: het blijft in principe tien jaar, maar het vervalt op het moment dat de hal gerealiseerd is. Ik denk dat dat het primaire belang is van de gemeente dat het bouwwerk zoals we dat voor ogen hebben, zoals we dat hebben afgesproken, dat daar ook gerealiseerd wordt. Dat is een verlichting van wat we hebben afgesproken, dat heeft natuurlijk tot consequentie dat als de initiatiefnemer het organiseert en het realiseert bij wijze van spreken, hij het een maand later wel voor een hogere prijs zou kunnen verkopen. Dat is het risico dat u neemt. Daar kunt u wat van vinden. Dus ik ben eigenlijk vooral benieuwd naar, handjes omhoog, wie er iets verlichting wil van het anti-speculatiebeding. Als dat een meerderheid is, kunnen we hem daarna afpellen welke vorm dat dan zou moeten hebben.

De voorzitter: Mijnheer Aynan had ook nog een vraag. Nee? Mijnheer Garretsen, u heeft geen tijd meer.

De heer Garretsen: Drie seconden.

De voorzitter: Daar kan u twee woorden in zeggen, denk ik.

De heer Garretsen: Verschil intentieovereenkomst, koopovereenkomst en betrouwbare overheid.

Wethouder Roduner: Dat is een statement, volgens mij, en u geeft daarmee ook een '...'

De heer Garretsen: Een maatschappelijke pr'...

Wethouder Roduner: In een intentieovereenkomst hebben we ons niet '...'. Ja, eens, oké.

De voorzitter: '...'

Wethouder Roduner: Dus, dat is even mijn primaire vraag aan u: kunt u zich uitspreken over of u vindt dat er wel of geen verlichting moet komen van het anti-speculatiebeding? Ik kan me voorstellen dat dat inderdaad leidt tot iets hogere financieringslasten, het is natuurlijk een extra belasting voor een initiatiefnemer. Als daar een meerderheid voor is in deze commissie, dan kunt u mij een specifieke opdracht nog vragen om het op een bepaalde manier vorm te geven, of het helemaal te schrappen. Of u kunt zeggen: college, doe het zelf maar.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Volgens mij is daar een meerderheid voor, maar ik wil u wijzen op uw eigen tegenstrijdigheid in het stuk. Want u zegt: het recent aangepaste verkoopbeleid – namelijk met een anti-speculatiebeding standaard – is niet van toepassing op deze verkoop. Toch doet u dat, dat is toch een beetje een rare vorm.

Wethouder Roduner: Dat gaat niet over het anti-speculatiebeding, dat gaat over het aangepaste verkoopbeleid ten aanzien van één op één verkoop. Dat is aangescherpt, dus dat element ...

De heer Aynan: Dat is dit.

Wethouder Roduner: ... is aangepast en dit is eigenlijk iets wat buiten het algemeen ... Dit is een andere discussie geweest van het verkoopbeleid.

De voorzitter: Goed, '...' een technische discussie. Zijn er nog opmerkingen? Want anders wil ik straks even de handen omhoog. Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, wethouder, u maakt voor mij een aparte sprong. Kunt u mij uitleggen waarom deze ondernemer wel of niet op de lijst, door u opgesteld, van uitzonderingen heeft gestaan?

Wethouder Roduner: In principe hebben wij zo min mogelijk uitzonderingen. Dus dat is volgens mij helder. Wij hebben u ook best wel, volgens mij, een lijst gegeven van projecten waar ze waren, waarom we bepaalde dingen vonden. De Nice Passage, daar lag een enorm boekwerk aan juridische afspraken ook aan ten grondslag. Hier hadden wij geen afspraken over gemaakt, dus voelden we ons vrij om ook zoveel mogelijk in te zetten om dit conform het nieuwe beleid vorm te geven. Zo hebben we erin gezeten.

De voorzitter: Goed, de vraag van de wethouder is, als ik het goed zeg: wie in de commissie is er voor het verlichten van het anti-speculatiebeding? Handen omhoog. Of niet, hè, dat moet u zelf. Ja, er is een meerderheid voor het verlichten van het anti-speculatiebeding.

Wethouder Roduner: '...' helemaal weg, dus dat '...'

De voorzitter: Oké, wie wil het helemaal verwijderen, het anti-speculatiebeding?

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Ja, nou, het is niet zo'n hele moeilijke vraag. Wie wil het ...

De heer Aynan: Voorzitter?

De voorzitter: Nee, even de vragen, dan kan ik ...

De heer Aynan: Ik vind het heel raar om het op deze manier in de commissie te regelen. Volgens mij, dit is een lichte voorhang, betekent dat als de commissie iets wil, komen we daarop terug in de raad met een motie vreemd ...

De voorzitter: Ja, maar we peilen het even.

De heer Aynan: ... en dan kunnen we zelf bepalen waarvoor een meerderheid is.

De voorzitter: Ja, zo werkt het ook, we gaan het ook niet regelen. Maar we ...

De heer Aynan: Dit moeten de mensen toch ook met hun fracties kunnen afstemmen? Kom op, voorzitter.

De voorzitter: Ja, zeker, maar even peilen. Wie is er voor het verwijderen van het anti-speculatiebeding? Niemand? Er helemaal uit? Daar is geen draagvlak voor.

De heer Garretsen: '...'

De voorzitter: Ja, ja, maar het is gewoon even een vraag, dat is niet heel moeilijk. Dan vragen we aan de wethouder hoe die ermee omgaat.

De heer Garretsen: '...'

De voorzitter: Maar u had geen spreektijd meer. Dan gaan we nu aan de wethouder vragen hoe hij hiermee omgaat.

Wethouder Roduner: Wat mij betreft was het, maar goed, als het tot een motie moet komen, moet het tot een motie komen. Dat is ook prima een manier om richting te geven. Het ligt hier gewoon ter zienswijze voor, dus ik ben op zoek, ik vraag eigenlijk een gedragen zienswijze van deze commissie. Het is niet aan mij uiteindelijk, dus excuus daarvoor, om u daar richting te geven hoe u tot die zienswijze moet komen. Ik merk wel dat er dus blijkbaar behoefte is in deze commissie om tot een verlichting te komen. Ik heb een drietal varianten geschetst waarvan het college zegt: dat zou een optie kunnen zijn. Het er helemaal uithalen, het halveren, of het uiteindelijk te zeggen: op het moment dat er gerealiseerd is, vervalt het. Wat mij betreft hoeven we de discussie nu niet onmiddellijk te beslechten, als u met uw fractie wil praten, dan is dat allemaal prima, dus dat laat ik verder aan de voorzitter om dat proces te organiseren.

De voorzitter: Ja, mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Wethouder, u heeft geen antwoord gegeven op mijn vraag.

De voorzitter: Ja, even dit proces afrondend. U weet hoe het werkt, dus het punt komt terug in de raad en u kunt verder uw moties ...

De heer ...: Het komt niet terug in de raad.

De voorzitter: Komt het ...? O, sorry, het is lichte voorhang, natuurlijk. Maar goed, het is aan de orde geweest, dus u kunt eventueel in de raad moties of iets indienen met ...

Wethouder Roduner: Ja, ik heb nog een paar vragen.

De voorzitter: De wethouder maakt zijn betoog af.

Wethouder Roduner: Ja, ik heb nog volgens mij de tweede vraag is of de gemeente, dat is eigenlijk het scherpst gesteld door Liberaal Haarlem, of de gemeente verantwoordelijk zou moeten zijn voor het inkrimpen van, het afwaarderen van vierkante meters winkelcentrum. Nee, wat mij betreft niet. In het centrum staat een groot pand leeg, 1800 vierkante meter per verdieping, een stuk of negen verdiepingen, dat is ook ongeveer 15.000 vierkante meter. Ik geloof niet dat de gemeente primair verantwoordelijk is voor het saneren daarvan, dus ik geloof ook niet dat de gemeente verantwoordelijk is voor het saneren van de vierkante meters winkelcentrum in Schalkwijk. Mevrouw Otten heeft ook nog gezegd: moeten we dan meer centreren? Het college heeft eerder eigenlijk een voorstel gedaan daarvoor bij het bestemmingsplan Heiliglanden - De Kamp om dat meer te centreren naar de hoofdwinkelstraten. Volgens mij was u het zelf die heeft gezegd, u heeft een amendement ingediend om juist ook de plekken daarbuiten te behouden. Dus vanuit het college, dat wil ik nog wel aangeven, wij realiseren ons dat er een opgave ligt in het Winkelcentrum Schalkwijk. Daar zijn we niet verantwoordelijk voor, maar we kijken er ook niet naar weg. Dat betekent dat we inderdaad terughoudend zullen zijn in de toekomst om vierkante meters daar toe te voegen, het is altijd een balans tussen ruimte geven voor nieuwe initiatieven die iets extra's kunnen toevoegen en rekening houden met bestaande initiatieven. We houden daar volgens mij ook rekening mee, we werken mee aan een wat aangepast woningbouwprogramma in de Zuidstrook, waarbij ook vierkante meters winkelcentrum wordt gesaneerd. Dus ik heb het idee dat wij behoorlijk ons best doen, maar ten principale zijn we daar niet verantwoordelijk voor en is dat natuurlijk ook iets voor de ondernemers en het ondernemersrisico. Dat was hem.

De voorzitter: Prima. Is dit punt hiermee voldoende behandeld volgens de commissie? Dank u wel. Mocht u behoefte hebben dus om nog wijzigingen aan te brengen, dan kunt u dat doen middels motie vreemd in de komende raad.

De heer Aynan: Voorzitter, bij deze aangekondigd.

De voorzitter: Ja, door Jouw Haarlem.

Ter advisering aan de raad

12. 21.30 uur Vaststellen ontwikkelvisie Spaarndamseweg (FR)

De voorzitter: De koffiepauze hebben we al gehad, dan gaan we naar agendapunt ... Er staat hier bij mij 12, maar dat kan hem niet zijn, maar het ... O, dat is verwisseld. Vaststellen de ontwikkelvisie Spaarndamseweg. Er staan al een aantal mensen op, er hebben zich insprekers aangemeld. Mevrouw Kila, de heer Noordhoek, de

heer Schweitzer of mijnheer Sijpkens, en de heer Van der Voort. Ja, dan moet je heel snel. Neemt u plaats. Dames en heren, welkom. Ik zie vier mensen, gaat u zitten. Heeft u allen al eens eerder ingesproken in een commissie? Heren, heeft u al eens eerder ingesproken in een commissie? U heeft het al eens eerder gedaan, u nog niet. Het is niet heel moeilijk, als u straks het knopje indrukt van de microfoon, dan gaat het lampje branden en dan krijgt u drie minuten de gelegenheid om uw verhaal met de commissie te delen. De commissie luistert naar u en is daarna in de gelegenheid om nog een aantal vragen te stellen. Ik had een mevrouw Kila, maar ik zie geen mevrouw zitten, of ik moet het heel verkeerd hebben. Dan ga ik ervan uit dat die niet aanwezig is, dan de heer Noordhoek. Dan bent u als eerste aan de beurt, gaat uw gang.

De heer Noordhoek: Goedenavond allemaal en hartelijk dank voor de gelegenheid om in te mogen spreken. Zoals gezegd, mijn naam is Marc Noordhoek, ik ben de voorzitter van de vereniging Scouting Kon-Tiki en we hebben vorig jaar ons 65-jarig jubileum gevierd al op die tijd op die plek. In maart vorig jaar is ons ter ore gekomen dat het 50 kilovolt gebouw wat naast ons gelegen is verkocht werd. Toen hadden wij zorgen over het gebruik van de speelgelegenheid aldaar, want onze jongste kinderen, de welpen, die zitten nog niet op het water en die gebruiken daar de speelgelegenheid. Bovendien hebben we daar ook onze fietsenstalling staan. Dus ik heb toen een brief geschreven naar de gemeente, het heeft acht maanden geduurd voordat ik daar antwoord op kreeg, maar dat heeft toen geleid tot een gesprek met een ambtenaar van de gemeente en iemand van de projectontwikkelaar. Toen heb ik mijn zorgen geuit over de mogelijkheden voor de continuïteit van die speelgelegenheid. Ook de ambtenaar van de gemeente Haarlem was daar zeer inschikkelijk over, die heeft ook in het verleden bemiddeld bij toenmalige eigenaar Liander dat we daar gebruik van konden maken en daar zou dan ook rekening mee gehouden worden in de plannen. Het heeft toen vervolgens een hele tijd geduurd voordat ik daar weer wat van gehoord heb, tot de ontwikkelvisie in concept langskwam. Daar heb ik toen over deze speelgelegenheid helemaal niets meer van terug gelezen. Bovendien, en dat maakt ons nog meer zorgen, is dat in tegenstelling tot deze mooie voorkant die voor de ontwikkelvisie gebruikt is, waarop onze boot te zien is, genaamd Vertrouwen, lazen wij de tekst dat objecten functies die in het water liggen, die momenteel het zicht op het water ontnemen, geheel of gedeeltelijk verplaatst zouden moeten worden. In plaats van dat we dus vchten om continuïteit van onze speelgelegenheid, lazen wij hier dat we misschien helemaal het veld moesten ruimen. Dat is in het wijkkrantje van de Indische Buurt vrij vertaald in de zin dat Kon-Tiki op termijn moet verplaatsen. U begrijpt, daar maakten wij grote zorgen over, want we hebben eerder in 2002 al plaats moeten maken toen de Schoterbrug aangelegd werd en dat heeft de continuïteit van onze vereniging toen behoorlijk in gevaar gebracht, het ledenaantal is afgenomen. We zijn daar weer bovenop gekomen, we hebben nu een stabiele basis, maar we willen uiteraard heel graag op deze plek door blijven gaan. Wat ik van deze commissie graag zou willen horen is dat ze zich inspant om de continuïteit van de activiteiten van Scouting Kon-Tiki op die plek ook toe te zeggen en te garanderen. Dat was eigenlijk mijn inbreng.

De voorzitter: Hartstikke keurig, dank u wel. Mag u het knopje weer indrukken, gaat het lampje uit. Dan geef ik het woord aan, is het de heer Schweitzer of ...? Ja, gaat uw gang. U heeft drie minuten.

De heer Schweitzer: Ik wil me dan even voorstellen, mijn naam is Peter Schweitzer en ik ben hier samen met mijn buurman Norbert Sijpkens. Wij zijn samen het bestuur van de vereniging van eigenaren Spaarndamseweg 380. Ik spreek dan niet alleen namens ons tweeën, maar namens de 42 overige appartementen. Het is om te beginnen moeilijk om in drie minuten spreekrecht een bezwaar duidelijk te maken waarover een zeer belangrijke beslissing die de gemeente zal gaan nemen en waar wij als bewoners in de lengte van jaren mee te maken hebben. U als gemeente heeft alle tijd en wij hopen dat onze minuten net zo belangrijk zijn als uw tijd. We hebben toch geprobeerd het in drie minuten samen te vatten. In het gehele ontwikkelingsplan

Spaarndamseweg werd gesproken van een ruimte voor bewoning, mensen en meer groen in de omgeving en dat de nieuwbouwplannen een geheel moeten zijn met de omgeving. Daarnaast moet het gehele plan recht doen aan de vroegere bebouwing aan het Spaarne en voor de bewoners moet het Spaarne een boulevard-achtige allure krijgen. Om bij dat laatste te beginnen, een boulevard-achtige allure krijgt men zeer zeker niet door op elke open plek een woontoren te bouwen. Wat te zeggen van de gigantische schaduwen die in de avond over de Spaarne vallen, ons mooie Spaarne. Daarnaast zal ons deze schaduwvroege uren ook voor een groot gedeelte vallen over de naastgelegen huizen van de Transvaalbuurt en de Patrimoniumbuurt. In het begin van de vorige eeuw stonden er bedrijfspanden langs de Spaarne van twee, hooguit drie verdiepingen, geen panden met achttien verdiepingen. Een boulevard is een wandelruimte met plaatsen voor winkeltjes, kiosken en een bankje en een terras, en zeker niet een bebouwing tot aan de trottoirrand, zoals de torenflat in fase 2 van het Deliterrein. De ruimte voor de getekende torenflat en het huidige trottoir, dan is nou net de plaats voor een stukje groen, een perkje, of een bankje. Stel, u woont in een straat met een voortuin van zeven meter en u krijgt nieuwe burens, die willen hun woning aan de voortuin uitbouwen tot aan het trottoir. Ik denk niet dat u dat leuk vindt. Trouwens, de gemeente gaat geen vergunning afgeven, want die uitbouw naar voren wijkt af van de gevellijn van de overige bebouwing in de straat. Maar dan wel een vergunning eventueel afgeven voor een torenflat die zeven meter meer naar voren staat dan de overige bebouwing. Dat is nu het geval met de plannen voor fase 2 van het Schoterkwartier. De naastgelegen flatgebouwen, beide zes verdiepingen hoog, staan ook zeven meter naar achteren geplaatst, gerekend vanaf de trottoirrand. Het zou niet meer dan logisch zijn dat de geplande nieuwbouw langs de Spaarndamseweg in lijn bouwen met de bebouwing die reeds aanwezig is. Men moet geen ruimte zoeken die er niet is. Nog even een opmerking waar onze medebewoners ook verdrietig over zijn. Na de eerste presentatie in de Noorderkerk is er meteen bezwaar aangetekend aan deze punten over het plan in de Spaarndamseweg. Helaas hebben we tot op heden niets van deze gemeente gehoord op onze eerdere bezwaren. Nu na weken hebben wij gebeld met de gemeente en krijgen te horen dat ze nooit wat gehad hadden. Nogmaals ons bezwaar per mail gestuurd, zijn er weer vele weken verstreken en helaas, nog steeds geen antwoorden op onze vragen. Het is tot op heden erg stil wat de gemeente als het aankomt op bezwaar van de naaste bewoners een zeer groot belang in de voorgenomen plannen gemeen. Geachte leden van de commissie, welke beslissing u ook gaat nemen, houdt u het ruim, mooi en groen en neem wijze besluiten, waarbij de huidige omwonenden tot in lengte van jaren zich fijn bij voelen. Dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: U heeft uw best gedaan, het is u gelukt in drie minuten.

De heer Noordhoek: We hebben geoefend.

De voorzitter: U was heel snel. Mijnheer Van der Voort, u weet hoe het werkt. Gaat uw gang.

De heer Van der Voort: Mijn naam is Ton van der Voort, ik ben een beetje schor, ik zal proberen hard te praten. Ik treed op namens de wijkraad Patrimoniumbuurt en de Stichting Wijkbelangen Schoten. We hebben het stuk gezien, het is een mooi stuk, mooi papier, mooie tekeningen, maar we hebben een groot aantal bezwaren tegen het plan. Als ik even van noord naar zuid door het plan heen loopt, dan zie ik bovenaan het 50 kV-station –mijn buurman hiernaast heeft daar al wat over gezegd. Aan de overkant staat een blok en dat blok is van Ymere. Dat is recentelijk opgeknapt, dat zijn sociale huurwoningen en we gaan sociale huurwoningen even weghalen, om daar een blokkendoos neer te zetten. Ymere wist hier trouwens in het begin helemaal niets van, dus in de visie wordt daar zomaar even naar voren gebracht. Dan hebben we het Sonneborn terrein. Het Sonneborn terrein, dat staat inmiddels al meer dan tien jaar leeg, er zijn diverse plannen langs geweest, er wordt niets gerealiseerd en dat is zonde van de tijd. Deliterrein, ik was ongeveer tien jaar, toen heb ik de

gasfabriek zien afbreken en het Shellstation weg zien gaan. We zijn dus nu tientallen jaren verder, tientallen plannen geweest en het getuigt dus niet van realistische visie om dit dan ineens weer zo naar voren te brengen. Dan gaan we nog even verder, dan hebben we de Tuin van Tollenaar. De wijkraad Patrimoniumbuurt heeft met Amvest en de gemeente daar een goed plan neergelegd en dat zou uitgevoerd worden, de eerste steen zou dit jaar of begin volgend jaar geplaatst worden. Vervolgens is de Tuin van Tollenaar verkocht aan Hoorne Vastgoed. Het betekent dat de plannen hiervoor weer in de ijskast gaan. Dus woningbouw die we daar zouden realiseren en de gemeente wil graag 10.000 woningen bouwen, de woningbehoefte daar is wel aanwezig, maar zal de eerste tien jaar weer niet gerealiseerd worden. Dan hebben wij nog Spaarneboog, daar kunnen we heel lang over praten, maar is ook van Hoorne Vastgoed, dus dat zal wel in combinatie met de Tuin van Tollenaar gemaakt worden. Dan hebben we nog Carpetland, dat heeft deze commissie indertijd af geserveerd op advies ook van de Patrimoniumbuurt. In het stuk staat nu: er is gesproken om nieuwe ontwikkelingen. De wijkraad Patrimoniumbuurt is daar niet in gekend. Het tweede is, de wijkraad Patrimoniumbuurt heeft een eigen, alternatief plan ingediend en wij komen dit plan nergens tegen. Het bevreemdt ons dus dat er wel gezegd wordt: er is iets nieuws. Maar niet. Dan hebben ook nog dat mooie bruggetje, daar wil ik verder niet meer over gaan praten, want dat bruggetje slaat natuurlijk helemaal nergens op. 200 meter de ene kant op en 300 meter de andere kant op zijn twee grote bruggen met gescheiden fietspaden, dus dat bruggetje is totaal overbodig, het kost heel veel geld en de gemeente Haarlem heeft geen geld. Bovendien, de reputatie over de bruggen is ook heel slecht van de gemeente. Tot slot, als ik de tekst lees dan kom ik – en ik ben dus maar een gewone, eenvoudige Haarlemse burger – en dan lees ik de tekst in de visie: “Het is overigens een ontwikkeling die alleen kan worden gerealiseerd als alle bewoners hieraan mee willen werken.” Het lijkt mij de verkeerde volgorde, ga eerst eens met de bewoners praten en dan een visie ontwikkelen. Ik kon nog een andere tekst tegen: “Vanwege complexe eigendomssituatie en de termijn waarop deze ontwikkeling kan plaatsvinden, is deze ontwikkeling niet realistisch.” Hoe kan je een visie geven met deze tekst erin: het is niet realistisch? Dan kan ik nog een andere, en dat gaat dan inderdaad over de woningen van Ymere: “Deze woningen zijn recent gerenoveerd en daarom is ontwikkeling op de korte termijn niet realistisch.” Beste ...

De voorzitter: Dank u wel, u bent iets over de tijd.

De heer Van der Voort: Oké.

De voorzitter: Ik dacht dat u een punt aan het zetten was, maar u ...

De heer Van der Voort: Nee, dat is mijn bijdrage aan de visie.

De voorzitter: Ja, dank u wel.

De heer Van der Voort: De visie, ik zou als eenvoudige Haarlemmer voorstellen: ga de visie opnieuw maken.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog vragen vanuit de commissie? U mag het knopje even indrukken van de microfoon. Geen vragen vanuit de commissie? Mijnheer Aynan.

De heer Van Strien: Sorry, voorzitter, ik had mij ook aangemeld en ik heb hier een schriftelijke bevestiging van de griffie.

De voorzitter: Nee, ja, ik heb hier doorgekregen dat u de heer Van der Voort aangemeld heeft.

De heer Van Strien: Ook mijzelf, staat duidelijk in mijn tekst.

De voorzitter: U had ook uzelf aangemeld. Maar goed, maar spreekt u ook namens de Patrimoniumbuurt?

De heer Van Strien: Ik spreek namens diverse organisaties en ook als privépersoon.

De voorzitter: Ik kan, goed, u spreekt zo dicht in de microfoon dat we u niet goed kunnen verstaan. Namens wie spreekt u?

De heer Van Strien: Namens verschillende partijen en dat zal ik u zo direct duidelijk maken.

De voorzitter: Ik krijg de indruk dat dat er enige communicatiemisverstand is geweest. Vindt de commissie het akkoord als mijnheer Van Strien ook inspreekt? Mijnheer Van Strien, u weet hoe het werkt, gaat uw gang.

De heer Van Strien: Nog nooit ingesproken, maar ik ga het proberen. Voorzitter, wethouder, griffie, leden van de raadscommissie Ontwikkeling, dank voor de mogelijkheid om in uw commissie te mogen inspreken. Allereerst wil ik u allen nog namens mijzelf en het bestuur van de wijkraad en de Stichting Wijkbelangen Schoten en haar werkgroepen veel wijsheid, vasthoudendheid, geduld, transparantie, een goed luisterend oor en daadkracht voor 2020 wensen. Ik spreek hier in, gedeeltelijk op persoonlijke titel en gedeeltelijk namens de wijkraad Patrimoniumbuurt en de Stichting Wijkbelangen Schoten. Dit stuk is niet behandelrijp. De situatie rond de Tuin van Tollenaar is volledig gewijzigd. Mijnheer Van der Voort heeft u hier al over ingelicht. Trouwens, het project Tuin van Tollenaar zou een integrale visie worden met het Nelson Mandelapark, dat is ons ambtelijk toegezegd. Echter, in de stukken ontbreekt dit. In de beantwoording van de zienswijze van de heer Rob van Beelen wordt volledig voorbijgegaan aan het feit dat de bewoners van de Wethouder Roodenburgstraat, Rozenhagenstraat, Vredenburgstraat en de wijkraad Patrimoniumbuurt geen wens hebben geuit in verband met uitgang van de parkeergarage van Carpetright aan de Wethouder Roodenburgstraat, maar dat dit als keiharde eis hebben neergelegd. Er ligt nota bene een gerechtelijk vonnis van de Haarlemse rechtbank dat deze laad- en losdeur in de Wethouder Roodenburgstraat niet gebruikt mag worden. Hierover heb ik de juridisch medewerker de heer Karsten Glas, de gebiedsmanager de heer Hans Vriend, en communicatiemedewerker mevrouw Claudia Tempelman van in kennis gesteld, of hier überhaupt wat mee gedaan is, is volstrekt onduidelijk. Het idee, plan om een flat van circa 32 meter hoogte op de locatie Spaarndamseweg 74-76 Carpetright neer te willen zetten, naast huizen van de Patrimoniumbuurt die beschermd stadsgezicht en gemeentelijk monument zijn, is voor ons een aantasting van de genoemde kwalificaties die de gemeente zelf aan onze Patrimoniumbuurt toekent. De gebiedsvisie in de zeven aangedragen gebiedszones ontberen allemaal een integraal mobiliteitsplan voor heel Haarlem, een eerste vereiste bij zulke projecten. Moet bovendien niet eerst ook de infrastructuur bekend zijn en pas dan gaan kijken wat er daar eigenlijk past? Helaas werkt de gemeente Haarlem met de omgekeerde volgorde, met alle gevolgen van dien. Hopelijk wordt ...

De voorzitter: U heeft nog tien seconden.

De heer Van Strien: ... er als er een klankbordgroep wordt gevormd voor de Spaarndamsewegzone niet zo mee omgegaan als met de klankbordgroep van de ontwikkelzone Zuid-West.

De voorzitter: Mijnheer Van Strien?

De heer Van Strien: Ik ga afronden.

De voorzitter: Uw drie minuten zijn voorbij, wilt u het afronden?

De heer Van Strien: Ik ga voor u afronden. Bezint eer gij begint, want als dit voorbeelden zijn van de nieuwe democratie, dan voorzie ik dat de politiek en de Haarlemmers nooit meer dichter tot elkaar zullen komen. Dank u voor uw welwillende aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog vragen vanuit de commissie? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Noordhoek, was het geloof ik, van Kon-Tiki. Ja, ik moet me inhouden om niet die woordgrap te maken, Kon-Tiki-nuïteit, daar had u het over. Ik ben benieuwd wat de reactie van de gemeente was, want ik neem aan dat u daar ook dit heeft besproken?

De heer Noordhoek: De reactie van de gemeente was dat de zin zoals die in eerste instantie in de conceptvisie was opgenomen, genuanceerd is. Die luidt nu als volgt: "Onderzocht wordt of dit uitzicht verbeterd kan worden door bestaande functies op het water, die momenteel een deel van het zicht van het water ontnemen, te verplaatsen. Dit moet uiteraard in goed overleg met deze functies gebeuren." Ik vind het eerlijk gezegd een nuance die ambtelijk klinkt als: we gaan het verplaatsen, maar we doen eerst een onderzoek. Dus ik ben hier niet mee gerustgesteld.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Aan dezelfde spreker. Ik meen toch echt gelezen te hebben dat in de stukken nu Kon-Tiki en ook een aantal woonboten zijn ingetekend, wat in de eerste instantie niet zo was. Haalt u daar niet meer geruststelling uit? Even los van uw vraag over de speelruimte.

De heer Noordhoek: Nee, klopt, in sommige schetsen in het plan was inderdaad de plek van Kon-Tiki verdwenen, maar als ik nou kijk inderdaad naar, ik heb een behoorlijk uitgebreide reactie gegeven op dit stuk en de enige echte feitelijke aanpassing in de visie was het aanpassen van de schetsen en deze nuancering in deze zin. Als ik dan toch ook de vertaling lees zoals die in het wijkkrantje komt, maakt dat in ieder geval onze leden er niet geruster op. Dus ik zou graag een iets hardere toezegging zien van de gemeente Haarlem dat we Kon-Tiki op die plek kunnen continueren.

De voorzitter: Dank u wel. Geen vragen meer vanuit de commissie? Nee? Dan wil ik u alle vier hartelijk danken voor de moeite die u heeft genomen vanavond hier bij de commissie aanwezig te zijn en verzoeken weer plaats te nemen op de tribune. Dan gaat de commissie over tot behandeling. Het doel van deze ontwikkelvisie is het schetsen van een richtinggevend toekomstperspectief voor de ontwikkelzone Spaarndamseweg. De visie voor deze ontwikkelzone die nu voorligt is ter inzage gelegd en daar zijn in die periode 56 reacties op binnengekomen. Die zijn beoordeeld, gemotiveerd beantwoord en heeft geleid tot aanpassingen zoals verwoord in de eerste bijlage. Het college stelt de commissie voor om de ontwikkelvisie Spaarndamseweg vast te stellen. Wie mag ik hierover als eerste het woord geven? Mevrouw Verhoeff, PvdA.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter, ik wil even een punt van de orde maken.

De voorzitter: Ja, mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ik heb geen tijd meer, maar ik had mijn rondvraag ben ik eigenlijk gedwongen om hier te stellen. Ik had expres op schrift gesteld. U waarschuwt niet voor mijn tijd, nu zitten we met een adviespunt

en het vorige ook al, waarbij ik dus helemaal niks meer kon zeggen. Dat vind ik wel verdomd vervelend, want u moet dan ook in de gaten houden of mensen tijd ... Ik kan niet tijdens het spreken mijn tijd in de gaten houden.

De voorzitter: Ja, maar ik kan niet voor u bedenken dat u niet uw rondvraag kunt stellen bij te weinig tijd, dat moet u echt zelf beheren.

Mevrouw Van Zetten: Daarvoor had ik hem ook schriftelijk ingediend. Maar dan moet ik hem nog een keer verant...

De voorzitter: Ik ben er niet voor om uw tijd in de gaten te houden.

Mevrouw Van Zetten: Nee, maar ik vind ook dat u op de tijd moet letten, want nu zit ik hier voor Jan Lul in deze vergadering en dat lijkt me ook niet de bedoeling.

De voorzitter: Goed, het woord is aan mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ik was enigszins van mijn à propos. Wij als PvdA hebben vorige keer wel wat vragen gesteld, maar hebben toen ook al gesteld dat op zich deze visie een positieve ontwikkeling is. De 650 woningen die hier mogelijk zijn zullen niet vandaag of morgen worden gerealiseerd, maar in tegenstelling tot wat net sprekers zeiden, geloven wij wel dat ze er nu daadwerkelijk gaan komen, zeker gezien een flink aantal plannen die wij al in een vergevorderde fase hier hebben gezien. We zijn wel erg tevreden dat nu de woningen die pas over twintig, dertig jaar mogelijkerwijs zouden kunnen komen eruit gehaald zijn, gezien de commotie die mensen toch wel over zich heen voelden komen op het moment dat ze hun eigen woning zagen hebben weggetekend, wat natuurlijk niet de bedoeling was. Het Spaarne als drager vinden wij een heel mooi uitgangspunt, dat komt ...

De voorzitter: Interruptie, mijnheer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, ik heb toch wel een vraag aan mevrouw Verhoeff. Ik ben bij die sessies geweest, ik heb u daar niet gezien, maar het is de hele vraag, die mobiliteitsvisie zit daar helemaal niet bij. Dus die mensen maken hun eigen zorgen omtrent de verkeersafloop en -toeloop in de kleine straatjes. Heeft u daar een mening over?

Mevrouw Verhoeff: Ga ik het zo over hebben. Het Spaarne als drager vinden wij een heel mooi uitgangspunt, we zien dat ook in de plannen zoals ze nu bij ons voorliggen prima bevestigd. De meeste reacties zijn er ook wel redelijk positief over. Wijzelf als PvdA vinden dat die fietsbrug, op het juiste moment ingepast, juist wel een bijdrage kan leveren, zeker omdat het bedrijventerrein dan op de fiets – past precies bij het coalitieakkoord – veel beter en sneller bereikbaar zijn. Het lijkt weinig, 200 meter, maar als je de ene kant eerst op moet fietsen, nog een stuk in de breedte, en weer terug, wordt het toch al gauw een kilometer en dan is het erg fijn dat je een korte route hebt waardoor meer mensen de fiets zullen gaan gebruiken. In dat kader – en dat staat er niet in, maar ik hoor graag van de wethouder of hij dat ook belangrijk vindt – is ook de noord-zuidverbinding van belang tussen dit plan aan de oostkant, aan de kant van het Drosteterrein, het stadsstrand en de Scheepmakersdijk. Wij vinden dat ...

De voorzitter: Nog een interruptie van mijnheer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, toch nog een interruptie op mevrouw Verhoeff. Het is natuurlijk wel zo, gaat u een draaibrug wil u daar hebben, of wil u een brug hebben zoals in Haarlem die niet open en dicht gaat? Wat is daar uw antwoord op?

Mevrouw Verhoeff: De stukken goed gelezen heeft, staat er dat er een beweegbare brug zal moeten komen en hoe die wordt uitgevoerd ...

De heer Amand: Ja, beweegbaar kan zo, maar je kan ook net als in Willemstad, kun je hem laten draaien. Dus wat is uw bedoeling?

Mevrouw Verhoeff: Dat interesseert ons op dit moment nog helemaal niets. Wij wachten het collegevoorstel te zijner tijd daarop af, want wij gaan daar nu niet over.

De heer Amand: Nou, dat overleef ik niet.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff, gaat u verder, want we naderen het einde.

Mevrouw Verhoeff: Ja, dank u wel. Wij vragen wel ook het college, en dat hoeft niet nu direct opgelost te zijn, maar een van de zaken om de kwaliteit van het dragen aan het Spaarne goed uit te kunnen voeren, is natuurlijk wel dat er een alternatieve locatie moet komen voor de aanlegplaatsen van de Schroot Runner. Wij vertrouwen erop dat het wordt opgelost. Dan kom ik bij het punt waar mijnheer Amand net al mij naar vroeg: er zijn natuurlijk zorgen bij iedereen – dat zag ik ook in het college, want die hebben dat braaf opgeschreven en wij vinden dat ook – over de kruispuntafwikkeling op drie punten. Wij zijn ook nieuwsgierig naar de aanpak die in de loop van dit jaar daarvoor gaat komen, want het is natuurlijk wel belangrijk. Ook al wordt het niet veroorzaakt door die extra woningen, als het al een knelpunt is, moet je die wel op het juiste moment weten op te lossen. Wij zijn er zoals gezegd nieuwsgierig naar. Wij zijn wel heel tevreden over de aanpassingen op verzoek van een aantal insprekers, of eigenlijk mensen die een stuk hebben ingediend, dat de toegang van parkeergarages nu vanaf de Spaarndamseweg wordt geregeld en niet vanuit de bewonersstraatjes. Wij vinden dat – mijnheer Amand, dat u het maar gehoord heeft – een prima oplossing. Wij vragen wel de aandacht voor de ontwikkelingen, want een van de ontwikkelingen die wij natuurlijk als PvdA heel graag altijd zien is het snel ontwikkelen van sociale huurwoningen. Daar is één ontwikkelaar bezig bij het 50 kV-station. Wij vragen ons echt af of het extra groen, we houden heel erg van extra groen, maar op deze plek is extra groen bomen met name ingetekend, is dat puur suggestief, of is dat echt op deze plek gedacht, ook op hun gronden? Daar maak ik mij zorgen over, zeker in relatie als ik de vraag hoorde net van Kon-Tiki die juist daar de speelgelegenheid heeft. Je moet niet te veel op één okseltje in de hoek van een brug willen realiseren als je alles goed wil laten functioneren. Voor dit moment waren dat onze opmerkingen.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Welk extra groen of welk groen in de ontwikkelzone waardeert u wel? Ik begrijp niet zo goed, als u kijkt naar ontwikkelzones en u ziet groen, waar kijkt u dan naar als PvdA?

Mevrouw Verhoeff: Geen idee hoe ik dat in zijn brede zin moet beantwoorden, maar wat ik wel zie op deze kaart is, waar er echt misschien wel meer bomen ingetekend kunnen worden langs bijvoorbeeld de wandelpromenade dan dat het nu is, maar nu staat er op andermans terrein een aantal bomen ingetekend. Dat is alleen maar de opmerking die ik heb gemaakt. Verder, ik heb geen filosofie over op welke plekken in deze stad bomen moeten worden ge...

Mevrouw Oosterbroek: Toch nog een vraag, want ik heb het misschien niet goed begrepen, hoor, maar er wordt in een ontwikkelvisie groen ingetekend. Hoorde ik nou dat dan de PvdA suggereert om daar sociale woningen dan toch nog op te plaatsen?

Mevrouw Verhoeff: Nee, er is bij het 50 kV-station in een oksel van de Schoterbrug een woningbouwlocatie ingetekend. Op het aangekochte terrein door ontwikkelaar Wibaut, die daar ik geloof 98% sociale woningbouw in de huursector realiseert, op dat terrein – waar ze nog een probleem hadden met het oplossen van het parkeren, wat ook weer alternatieve oplossingen al wordt ingevuld – is nu ook nog een aantal bomen getekend. Dat gaat over die.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Allereerst dank voor de aanpassingen naar aanleiding van onze opmerkingen in de commissie van augustus. Onze zorgen over de verdeling van de woningen, die blijven. 50% sociale huur, 50% vrij, wij zijn toch bang dat die 50% vrij dure woningen gaan worden en dat de middendure woningen opnieuw het onderspit moeten delven. Daarnaast, en dat geldt eigenlijk voor alle ontwikkelvisies, is er geen oplossing voor de verkeersdruk. Er wordt vaak verwezen naar de mobiliteitsnota, maar we krijgen sterk de indruk dat die zelf ook in de file staat. Dus daar maken we ons grote zorgen over. Wat betreft die brug, misschien kunnen we dat geld linksom of rechtsom beter aan het Frans Hals Museum besteden.

De voorzitter: Ja, mijnheer Visser, CDA.

De heer Visser: Ja, dank u wel, voorzitter. Twee minuten. Dank voor de opbouw van het inspraakverslag en de nota van antwoorden. Het is goed leesbaar en duidelijk dat wanneer inspraak heeft geleid tot wijzigingen, dat je dat goed kan aflezen. Dank daarvoor. Ik lees in het algemeen ook redelijk veel sprekers die positief zijn over de ontwikkelingen, maar op een paar kleine punten wel commentaar hebben. Ik wil een paar punten aanhalen. Om te beginnen maken – en daar komt 'ie weer – veel bewoners zich zorgen om mobiliteit, en dan met name natuurlijk de automobiliteit. Het is bekend dat de auto voor veel mensen noodzakelijk is en daardoor ook veel nieuwe bewoners de wens zullen hebben om een auto aan te schaffen. Zorgen zijn er dus over de afwikkeling van verkeer, we lezen het allemaal, in de nota van antwoorden. De visie verwijst terecht naar te ontwikkelen mobiliteitsbeleid en naar toekomstig onderzoek. Dat is prima, maar ik denk dat we ons moeten blijven beseffen dat we er dus nog niet zijn. Deze visie is richtinggevend en dat is goed, maar we zijn wel afhankelijk van oplossingen die nu nog niet in beeld zijn. Hoe dan ook, de woningbouw moet in de pas blijven lopen met de mobiliteit en de voorzieningen, hand in hand. Ten tweede is het CDA zeer te spreken over de grens tussen de Waarderpolder en de ontwikkelzone. De Waarderpolder is een industriegebied en daar mogen we trots op zijn. In de Waarderpolder wordt gewerkt en in de rest van de stad wordt gewoond. Ondanks dat hebben we nog steeds een laag aantal banen per inwoners in Haarlem. Werken in eigen stad is het effectiefste middel om de auto van de weg te krijgen. Goed dus om deze grens tussen wonen en werken in stand te houden. Ik sluit af. Tenslotte voelt het CDA sympathie voor de Scouting Kon-Tiki. Ze zijn een jaar of tien geleden behoorlijk teruggegaan in hun faciliteiten, van een prachtig clubhuis met genoeg speelruimte naar een drijvend clubhuis. Dit werd destijds veroorzaakt door de ontwikkelingen daar bij Land in Zicht. Zij kunnen op dit moment nog met hun jongste jeugdleden spelen op het terrein van het transformatiestation, maar dit dreigt wel te gaan veranderen. Ik begrijp de reactie van de gemeente, ik heb ook niet direct een oplossing, maar ik roep het college wel op om nog eens naar de situatie te kijken. Het verenigingsleven verdient ook een plaats in deze zone. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Beste wethouder, wij staan eigenlijk best positief tegen deze ontwikkelvisie. Zo, ja ja. De wijzigingen zoals die zijn uitgewerkt in de inspraakreacties, in het verslag, daar zijn goede aanpassingen gedaan aan de visie. Waarom wij het ook positief beoordelen dat er aandacht is voor voorzieningen. Er komt een grote, er is veel vierkante meters beschikbaar voor een zoet, een school, dus daar is aandacht voor in deze visie, vinden wij belangrijk. De school was ik nog even benieuwd naar, de status. Is daar inmiddels voortgang in om op de ontwikkeling van het Sonneborn-terrein? Uiteraard worden wij een beetje de partij van de hoogbouw ondertussen en die ontwikkelingen blijven wij kritisch volgen, maar over het algemeen positief.

De voorzitter: Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: De ChristenUnie is ongeveer even positief als bij de vorige behandeling. Het betreft voornamelijk opvulling van gaten waarvan gelukkig een groot deel al in een vergevorderd stadium is. Daar zijn we blij mee. Ook het punt, het 50 kilovoltstation, daar is wat ons betreft zeker een ontwikkeling mogelijk. Daarnaast moet er dan natuurlijk wel zorgvuldig en zorgzaam met Kon-Tiki worden omgegaan, dus wij willen graag de wethouder het vertrouwen geven dat hij daar ook zorgvuldig mee omgaat. Ja, het punt mobiliteit. Wij zouden graag zien dat de wethouder beter de kansen benut en de ruimte bewaart voor het OV langs de hele zone en als die driehoek, die oksel bij Kon-Tiki ontwikkeld wordt, moet er ook zeker ook genoeg OV-ruimte blijven, ook dat de Schoterbrug niet in de knel komt. Ik zit even te kijken, heb ik nog andere spannende punten? Nee, dat waren ze, dank u zeer.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, ik kan me in hoge mate aansluiten bij hetgeen het CDA net ook zij, de mobiliteit en de dingen die we nog niet hebben die wel van belang zijn om het in de toekomst een haalbare kaart te laten worden. Daar wachten we op, dat hebben we nodig. We zijn het uiteraard niet eens met de status aparte die de heer Visser net noemt voor de Waarderpolder. We zouden juist willen zien dat de Waarderpolder wat meer een echt onderdeel van de stad Haarlem gaat uitmaken. Dat zou betekenen dat deze visie daar ook eigenlijk antwoord op zou kunnen geven, bijvoorbeeld door die fietsbrug, hoewel we niet weten of dat de juiste investering op de juiste plek is, maar als dat ertoe bijdraagt dat de Waarderpolder een beter onderdeel van de stad gaat uitmaken, dan wel. Dus we zien uit naar de vervolgstappen.

De voorzitter: Mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw Otten: Ja, Liberaal Haarlem maakt zich zoals bij elk ontwikkelproject in Haarlem enorme zorgen over mobiliteit. Daarnaast ook wederom enorme zorgen over percentage sociale woningbouw. U dwingt de ontwikkelaar om dure woningen te gaan bouwen en ik hoorde net aan de overkant allerlei partijen praten over woningen voor leraren en politieagenten – nou ja, dat zijn een beetje de nieuwe Henk en Ingrid-figuren volgens mij – maar als u dwingt een ontwikkelaar dure woningen te gaan bouwen komt daar niks van terecht en laten we daar een enorm gat liggen en creëren we een probleem voor de toekomst.

De voorzitter: U heeft nog 25 seconden. Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, bedankt, voorzitter. Ik heb een wat uitgebreider stuk, ik heb ook voldoende spreektijd, dus. Elke ontwikkelzone blinkt uit in verschillende stijlen. Wat ik goed vind van deze ontwikkelzone is dat het stuk informeert over verschillende beleidsstukken die allemaal van invloed zijn en ik vind het ook verfrissend om de inspraakreacties te kunnen lezen en direct de terugkoppeling van wat wij in de raad hebben

gezegd. Erg bedankt hiervoor. Ik heb een aantal punten waar ik wat meer informatie over wil. Wat betreft Kon-Tiki, daar sluit GroenLinks zich aan bij het CDA, maar verder vinden wij ook De Klimmuur een pareltje in onze stad die zich in deze ontwikkelzone bevindt. Punt twee, de invulling van de plint is breed omschreven, maar naar aanleiding van de inspraak zou ik erg graag willen zien dat er ook een mogelijkheid is om kantoorflexwerkplekken te realiseren in de plint, want op deze manier houden we Haarlem ook bereikbaar, want dan kunnen mensen in de buurt werken. Vindt u dat ook een goed idee? De realisatie van de kades voor de watertaxi's en waterbussen, in ieder geval de analyse daarvan, worden opgenomen in het mobiliteitsbeleid. Dat is wat ik begrijp, klopt dat? Dan de realisatie van de fietsbrug vinden wij erg belangrijk. Wordt hier ook een maatschappelijke kosten-batenanalyse voor gemaakt, zodat we die goede afweging ook kunnen maken? Dan last, maar not least, de energietransitie. In deze versie lees ik ook de Richtlijn Duurzaam Bouwen. Dat is voor mij nieuw, wanneer komt deze naar de commissie, want is daar ook een scenario in dat we binnen de ontwikkelvisies energieleverend kunnen bouwen? En mogelijkheden om houtbouw in te zetten, komt dat ook in deze duurzame richtlijn? En kunnen we net zoals de te ontwikkelen stadswijk Merwede de energievoorziening zo inrichten dat er gebruik wordt gemaakt van een collectief WKO met zonnedaken en zonnegevels, of wellicht een lage temperatuur warmtenet, zoals onze proefwijk in het Ramplaankwartier? Dus ja, super blij met de ontwikkelvisie ...

De voorzitter: Mijnheer Slik.

Mevrouw Oosterbroek: ... het is een breed stuk, dus vandaar ook veel verschillende punten.

De voorzitter: Interruptie van mijnheer Slik.

De heer Slik: Een vraag aan GroenLinks. Is het niet overbodig om die maatschappelijke kosten en baten achterwege te laten? De ChristenUnie is net zo'n voorstander van die fietsbrug, maar zou u niet net als mij van de wethouder willen weten of niet gewoon al een economische kosten-batenanalyse voldoende kan zijn? Zo van: de kosten worden al gedekt uit de projecten.

Mevrouw Oosterbroek: Ik denk dat het goed is dat we in deze raad het steeds meer hebben over die fietsbrug en wat voor maatschappelijke baten dat voor onze inwoners oplevert. Dus juist ook zo'n maatschappelijke kosten-batenanalyse is gewoon heel goed om dat nog even te benoemen. Op het moment dat de conclusie is: we hebben alles al ontwikkeld en nu willen we de fietsbrug, maar ja, het potje is op. Dan kunnen we er eigenlijk niks meer aan doen, dus daarom denk ik dat het juist belangrijk is om in een vroege fase de maatschappelijke kosten-batenanalyse naar voren te trekken, zodat we ook ruimte hebben om die fietsbrug uiteindelijk te gaan realiseren.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw Oosterbroek: Dat was mijn termijn.

De voorzitter: Dat was uw betoog. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. We weten dat bereikbaarheid een grote zorg is, maar toen wij voorstellen om het om te keren, laten we eerst dat grote stadsbrede bereikbaarheidsonderzoek uitvoeren en dan de ontwikkelvisies vaststellen, hadden we helaas geen meerderheid. Voorzitter, een paar goede dingen. Het is heel goed dat die speeltuin blijft staan, dat die brug er komt. We hopen echt zo snel mogelijk, dan kunnen we de beide oevers van het Spaarne eindelijk met elkaar verenigen en dan kunnen we ook hopelijk op

beide oevers van het Spaarne ook wonen, want dat is een wens van ons. Voorzitter, Kon-Tiki, ik lees ook in de inspraakreactie dat het eigenlijk niet van ons is en dat we er als gemeente ook niet over gaan, maar wel graag of we daar een hardere toezegging op kunnen geven dan wat er nu in staat. Dat is inderdaad een beetje zacht. Wij zijn juist hartstikke blij met die 50% sociaal en laten we alsjeblieft hopen dat dat ook zo snel mogelijk gerealiseerd wordt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Yes, dank u wel, voorzitter. Het was echt heel erg leuk om de inspraakreacties terug te zien en de reacties daarop, ook omdat we daar dus zelf als commissieleden in meegenomen zijn, dat leverde ook hele interessante reacties op. Ik vond ook de manier waarop dat beschreven was heel leuk, want daarin herkende je daadwerkelijk de mensen in deze commissie in terug, dus dat was goed gedaan. Een van mijn bijdragen destijds was dat ik heel positief was en dat ik complimenten gaf over het feit dat de participatie al meegenomen was. Daar is ook voor bedankt, dus dat is goed om terug te lezen. We zijn in die zin ook nog steeds positief. Toch nog een aantal punten en ik verval af en toe in herhaling, maar inderdaad, er staan een aantal investeringen in dit plan waarvan zeer de vraag is of we die überhaupt ooit kunnen gaan betalen. Denk aan een langzaam verkeer-brug, maar denk ook bijvoorbeeld aan de aanpassingen aan een kade die we nog niet zo lang geleden toch wel behoorlijk opgeknapt hebben. Nou snap ik dat een visie een looptijd heeft en dat we misschien wel doorkijken naar 2040 of 2050, maar wethouder, wilt u mij geruststellen en aangeven dat wij geen kade gaan slopen die we nog niet zo heel lang geleden aangelegd hebben. Met betrekking tot 50% sociale huur. Laat duidelijk zijn dat wij gek zijn op sociale huur en dat wij heel goed begrijpen dat 50% sociale huur aan de westkant van het Spaarne gerealiseerd wordt. Wel blijven wij erbij dat we het heel bijzonder vinden dat we van 40-40-20 naar 50-50 gaan. Dat is wat ons betreft echt een sprong en hadden wij het veel logischer gevonden als 50-30-20 bijvoorbeeld gerealiseerd was. Want nu, de hele tweede 40% in onze afspraak, namelijk de middeldure koop en huur, verdwijnt volledig uit deze mix. Nou staat daar een reactie op en dat is namelijk: dan is het niet te betalen. Maar wethouder, dan moet u me weer geruststellen, dat betekent in mijn optiek dat 10% sociale huur meer 50% van het programma volledig op zijn kop gooit. Ik kan me niet voorstellen dat dat de bedoeling is. Graag uw reactie.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, ik geloof dat we ongeveer dezelfde uitgangspunten hebben bij de ontwikkelvisie Zuid-West en toen heb ik u niet gehoord.

De heer De Groot: Zeker wel.

De voorzitter: Goed, dat zou zomaar kunnen. Was u klaar?

De heer De Groot: Nee, een klein stukje nog, voorzitter. Derde punt, en dan toch ook weer: reguleer het parkeren. Er wordt hier een aantal keer aangegeven: we gaan bij nieuwbouwprojecten reguleren. Het college heeft de vrijheid om bij nieuwbouwprojecten regulering toe te passen en dat hebben wij allemaal al in beleidskaders vastliggen. Alleen, zoals al eerder betoogd, op het moment dat we realiseren op plek A, dan heeft dat consequenties voor de mensen die om plek A heen wonen. Ik wacht nog steeds op een voorstel van het college om met die problematiek om te gaan. Nou heeft de wethouder daar de laatste keer van gezegd dat bij een andere wethouder ligt, namelijk bij de heer Berkhout. Nou zat ik de vorige keer in Beheer, heb ik daar ook nog eens een keer naar gevraagd, maar ik heb nog steeds geen concreet antwoord wanneer wij een

voorstel van het college kunnen verwachten om juist deze problematiek aan te pakken. Dus ik zou heel graag een concrete datum willen horen. Die drie punten zou ik meegeven.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, mijnheer De Groot, u begint weer over parkeren en ook over mobiliteit en waar nou die parkeerplekken kunnen komen. Maar bent u op de hoogte dat er een stadswijk ontwikkeld wordt, dat is een stadswijk en niet een woonwijk, waar eigenlijk helemaal geen parkeerplekken worden toegevoegd, omdat juist het openbaar vervoer goed geregeld is, omdat de fiets goed geregeld is en omdat de bruggen daar goed geregeld zijn. Dus dat het eigenlijk helemaal niet nodig is om iedereen daar een privéauto te faciliteren vanuit openbare grond. Misschien dat u daarin, in ieder geval in die stadswijk, in die plannen alvast even kunt kijken, want dan kunt u die feedback ook weer teruggeven wanneer dan het college met een plan komt daarover. Want ik dacht, er zijn plannen waarbij het gewoon heel realistisch is om niet heel veel parkeren toe te voegen. Vooral in deze ontwikkelzone is het al heel erg druk en staan er heel veel auto's ook gewoon in de weg.

De heer De Groot: Wat leuk dat u mij dit vraagt. Ik heb gelukkig nog een beetje spreektijd, komt dat even mooi uit. Volgens mij begrijpen wij elkaar verkeerd. We hebben met z'n allen parkeernormen afgesproken op basis van hoeveel auto's mensen op dit moment bezitten. Op het moment dat wij dan een nieuwbouwonwikkeling hebben en daar wordt afgeweken van parkeernormen, dan doen we dat omdat we vinden dat andere verkeersvormen die mobiliteit over kunnen nemen. Daar zijn we groot voorstander van, dus het is heel goed als we dat aan kunnen tonen, dan kan dat ook daadwerkelijk invloed hebben op het autobezit. Waar het mij om gaat is dat op het moment dat we dat realiseren, dan wonen er ook mensen om die ontwikkeling heen. Op het moment dat wij niet kunnen controleren of sturen hoeveel auto's die mensen daadwerkelijk hebben, dan zadelen we de mensen om dat project heen op met het probleem van de bezitters van die auto in dat project. Dus heel concreet, u kunt een stadswijk maken zonder autoparkeerplekken, dat kan, alleen u kunt niet verwachten dat de mensen die om die stadswijk heen wonen uiteindelijk de dupe worden van mensen die in die wijk gaan wonen en alsnog een auto nemen. Daar zit de problematiek in en daar wil ik van het college een antwoord op over hoe we die problematiek aan gaan pakken.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, dat is inderdaad heel erg verhelderend. Ziet u wijken in Haarlem waar we dus die stadswijk ook verder kunnen creëren?

De heer De Groot: We hebben, niet geheel tot mijn tevredenheid, maar project New Harlem vastgesteld en daar gaat het college met een parkeernorm van ongeveer nul werken. U kunt ervan uitgaan dat ik het college zeker ga bevragen als wij dat plan eenmaal gerealiseerd hebben over hoe dat nou precies uitpakt heeft daar. Dus dat gaan we zeker doen, daar hebben we voorbeelden van.

De voorzitter: We moeten een beetje tempo gaan maken in de vergadering. Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Maar mijnheer De Groot, u weet ook dat we gelukkig de toezegging hebben van de wethouder dat daar in die New Harlem-projecten een onderzoek komt naar het parkeren en de parkeerdruk daaromheen, dat wachten we nog af. Bent u er voorstander van om dat ook in die omliggende wijken dan te gaan doen, of wilt u dan voor die tijd die regeling van het college hebben dat we het voor de hele stad een keer goed hebben gedaan?

De voorzitter: U heeft drie seconden.

De heer De Groot: Dat laatste.

De voorzitter: Goed, wie mag ik nog het woord geven? Anders gaat het woord naar mijnheer Roduner. Ja, gaat uw gang.

Wethouder Roduner: Ja, voorzitter, ik hoor vooral veel aandachtspunten, dus laten we die niet allemaal herhalen. Mensen vragen aandacht voor mobiliteit, automobilititeit, OV-mobiliteit, bomen bij het 80 kV-station. Ik denk dat we ook daar wel willen kijken: hoe kan het mooie woonprogramma ook samengaan met toch weer een vergroening, dus laten we, of het nou bomen moeten worden of iets anders, maar laten we toch wel proberen die ambitie van ook vergroening daar hoog te houden. VVD had ook een vraag over 50% vrij programma. Volgens mij, dat geven we ook aan in de visie, die 50% is dan misschien niet gereguleerd, maar laten we wel met de ontwikkelaar in gesprek gaan om te kijken of daar dan ook wat andere typen betaalbare woningen in kunnen komen. De heer De Groot vraagt steeds aandacht voor goedkope, kleine woningen. Nou, dat lijkt me prachtig om daar te realiseren, dus laten we het niet alleen maar penthouses worden, maar laten we ook vooral sturen op een mix en dat doen we dan in gesprek ook met de ontwikkelaar. OPHaarlem had een vraag over de school. We zijn in gesprek met de ontwikkelaar van het Sonneborn-terrein om te kijken of daar een school mogelijk is. Betekent wel dat wij daar misschien een stuk grond moeten kopen, dus dat is best een ingewikkeld gesprek, maar dat gesprek loopt in ieder geval. Daar heb ik nog geen resultaat van om u te melden, maar mocht dat tot een bevredigend resultaat komen, kom ik of de wethouder Onderwijs komt natuurlijk bij u terug. Kon-Tiki, meerdere partijen hebben daar aandacht voor gevraagd. Ja, het speelterrein wat ze nu gebruiken is van de ontwikkelaar, dus als die er morgen hekken omheen zet, is dat voorbij. Dus wat wij kunnen doen is in ieder geval proberen dat die twee partijen met elkaar in gesprek gaan om te kijken of in de nieuwe ontwikkeling uiteindelijk ook een plek kan zijn waarin Kon-Tiki nog wat ruimte heeft om zijn activiteiten te ontplooiën. Dat is denk ik een gesprek wat de ontwikkelaar en Kon-Tiki ook samen met elkaar moeten voeren, waar we in ieder geval kunnen helpen om die partijen aan elkaar te verbinden. Ik heb het idee dat we het vrij zorgvuldig hebben geformuleerd, ik kan me niet voorstellen dat we morgen Kon-Tiki verplaatsen, want ik heb nog ook geen nieuwe plek. Volgens mij hebben we heel zorgvuldig in die visie opgeschreven dat het zou een optie kunnen zijn om ze een andere plek te geven, maar dat moet dan met hun in overleg gebeuren en er moet dan dus ook een goede andere geschikte plek zijn. Misschien een plek waar dan wel ook bijvoorbeeld wat meer speelruimte is, maar dat is even de vraag hoe zich dat nog gaat ontwikkelen, maar ik heb op dit moment geen plek, dus ook geen dringende noodzaak om Kon-Tiki te verplaatsen. Ik hoop dat dat Kon-Tiki ook geruststelt, dat wij het een belangrijke voorziening vinden en daar ook zorgvuldig mee willen omgaan. GroenLinks heeft een aantal vragen over de plint. Wat ons betreft prima als die plint ook andere functies krijgt dan alleen maar maatschappelijke functies, maar daar ook flexkantoren, hartstikke mooi. Ik denk werkgelegenheid in zo'n plint en in welke vorm is natuurlijk ook een goede toevoeging. De fietsbrug, u vraagt naar de MKBA. Hij staat in de structuurvisie Openbare Ruimte, dus ik denk dat dat dan ook een plek is om te kijken bij de uitvoeringsprogramma structuurvisie Openbare Ruimte of hij daar een plek vindt. Ik weet dat wij daar voor de Figebrug is daar ooit een MKBA gemaakt. Misschien is het interessant om die er nog een keertje bij te pakken om te kijken in hoeverre dat toegevoegde waarde heeft. Maar uiteindelijk is het niet alleen ...

Mevrouw ...:

Wethouder Roduner: Wat zegt u?

Mevrouw ...: '...'

Wethouder Roduner: Deels van de bedrijfsleven heeft daar natuurlijk uiteindelijk ook bereid zich uitgesproken om daaraan bij te dragen, dus de vraag is of dat ... Uiteindelijk is ook de vraag, niet alleen MKBA, maar wat ook, wie gaat het betalen. De watertaxi weet ik niet of dat in het mobiliteitsbeleid als vervoermiddel nou specifiek wordt meegenomen, dus dat antwoord moet ik u schuldig blijven. Er komt inderdaad een Richtlijn Duurzaam Bouwen, dat is vooral een praktische richtlijn voor ontwikkelaars om te kijken: dit zijn al onze elementen, zowel over gasloos, duurzaamheid op het gebied van energie, duurzaamheid op het gebied van groene daken, duurzaamheid op het gebied van circulair bouwen, et cetera. Een overzicht daarvan zodat de ontwikkelaars weten: dit is wat wij als Haarlem graag vragen beleidsmatig, of wat vanuit de wet voortvloeit. Daar kan de ontwikkelaar zijn voordeel mee doen, dan heeft hij in één klap een helder overzicht om wat te doen. Houtbouw is dan wat ons betreft prima bespreekbaar, energieleverend natuurlijk ook, maar dat is uiteindelijk ook aan de ontwikkelaar. Op het gebied van energie wordt natuurlijk ook de norm vanuit het Rijk aangescherpt, de BENG-norm.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Komt die dan nog naar de commissie, of moet ik daar nog extra om vragen?

Wethouder Roduner: Nee, in principe niet. Het is gewoon bestaand beleid, dus het is een samenvatting van bestaand beleid. Dus volgens mij, het is ook een stuk wat we volgens mij vooral in principe voor de ontwikkelaars vaststellen. Ik kan me voorstellen dat het wel nog een collegebesluit wordt, dus dan kunnen we daar een informatienota op plakken en als u dat graag wilt, kunnen we dat ter kennisname naar de commissie sturen. Dan kunt u het daarna zelf besluiten of u het de moeite vindt om dat te agenderen, maar ik denk dat het een vrij ambtelijk technisch stuk is. Gereguleerd parkeren, vraagt D66 naar. Het is natuurlijk een vraagstuk overal waar je gaat reguleren, waar zijn de grenzen, wat betekent dat voor mensen die aan de andere kant van de grens wonen? In het verleden hebben we de stad gedefinieerd op een aantal zones: wat voor type regulering zou je daarop toe kunnen passen? Zone B is natuurlijk bekend, zone C daar hebben we ook eindgrenzen van gedefinieerd. Die liggen nog wat ruimer dan ze op dit moment zijn vastgesteld, dus als we bepaalde stukken gaan reguleren, dan zegt dat document eigenlijk wat een logische zone zou zijn. Daarbuiten zou je ook eventueel een nieuwe zone kunnen doen, vooral ter bescherming van de huidige bewoners, als dat nodig is en dan bijvoorbeeld gewoon een gratis of goedkoop tarief, dus een tarief waarvan we zeggen: we willen wel vreemdparkeerders uit de wijk weren, maar ...

De voorzitter: U vertelt nou eigenlijk de inhoud van iets. Ik krijg een beetje haast gezien de tijd. Kunt u ...

Wethouder Roduner: Ja, dat is het eigenlijk ook, hoor.

De voorzitter: Volgens mij was het een procesvraag: wanneer komt het?

Wethouder Roduner: We hebben geen concreet voorstel volgens mij om dat nu voor een wijk uit te gaan rollen. We hebben volgens mij bij Zuid-West gezegd: de nieuwbouw kunnen we reguleren, we kunnen daar monitoren in hoeverre het nodig is om de omliggende wijken te beschermen tegen eventuele overlast. Dus op het moment dat die woningen er is, dan ga je daar volgens mij over praten, maar laten we niet nu al gebieden gaan reguleren waar op dit moment geen noodzaak voor is. Dat zou ik op die manier zeggen, dus vooral even wachten tot de gebouwen worden opgeleverd, duurt wel een paar jaar.

De voorzitter: Was u daarmee aan het einde van uw betoog gekomen? Is er behoefte aan een tweede termijn? Er zijn twee mensen met aanvullende vragen, denk ik. Mevrouw Oosterbroek en mijnheer De Groot.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, meer dat ik blij ben met de toezegging om de richtlijn als ingekomen stukken bij de commissie Ontwikkeling te sturen. Over de realisatie van de kades voor de watertaxi's of waterbussen, dat die worden meegenomen in het mobiliteitsbeleid zal ik nog wat extra technische vragen sturen, omdat het natuurlijk ook de andere wethouder betreft.

De voorzitter: Mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Wethouder, kost 10% extra sociale huur ons 40% middeldure koop en huur? En, u geeft al de hoofdlijnen van een mogelijk beleid aan. Ik wil niet dat u morgen gaat uitrollen, ik wil wel weten hoe dat beleid er precies uit gaat zien. Wanneer kunnen we dat verwachten?

Wethouder Roduner: Dat beleid, dus zo'n zone – zo'n zone Z hebben we het volgens mij genoemd, of een buitenzone – dat is in het verleden al een keer vastgesteld en we hebben gezegd: dit zouden contouren kunnen zijn. Hoe dat precies gaat zien, weet ik niet. Dan moet u denk ik ook de collega Berkhout voor vragen hoe dat dan precies vorm zou kunnen krijgen, maar weet wel dat er dus in het verleden al de stad is verdeeld in een aantal zones, waar ook al gezegd is: daar zou een buitenzone kunnen zijn waarbij het tot een ander tarief zou kunnen komen. Dus dat is in het verleden al vastgesteld, dat is op zich een interessant stuk om een keer te zien. Ja, en volgens mij kunt u niet zomaar zo hard zeggen: 10% sociaal kost 40%. Het is wel zo dat sociaal een grotere financiële impact heeft dan middeldure huur, dat heeft u met zijn allen ook kunnen ervaren bij Deliterrein, om het nog even te doen. Het is ook geen wetenschap, het is een combinatie. We leggen ambities neer, we zeggen: aan de westkant van Haarlem willen we graag wat meer sociale woningbouw en juist aan de oostkant willen wat ruimte bieden ook voor andere woningbouwprogramma's. We hebben net het Winkelcentrum Schalkwijk gezien, 20% sociale huur, juist een veel groter stuk middelduur. Dus zo proberen we die stad wat verder in balans te brengen. Het zou prachtig zijn als het precies gaat zoals we het nu met elkaar hebben ingetekend, dat al onze ambities – op het gebied van het woningbouwprogramma gedifferentieerd, op het gebied van parkeren, op het gebied van mobiliteit, op het gebied van groen – allemaal gerealiseerd wordt. We hebben op dit moment nog niet zulke projecten met elkaar gezien, dus het zal – en dat is het eerlijke verhaal, denk ik – we zullen hier heel vaak gesprekken hebben over voorstellen die niet precies zijn zoals we in de visie hebben vastgelegd. Dan is het elke keer denk ik ook aan u de afweging: dit project deze keer iets meer zo'n project, de andere keer iets meer een ander project.

De voorzitter: Dank u wel. Is dit agendapunt voldoende behandeld? Hoe mag het naar de raad dan vervolgens?

Mevrouw Van Zetten: Ja, voorzitter, ...

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, een punt van orde.

Mevrouw Van Zetten: ... maak er een besprekspunt van, want ik ga een motie indienen.

De voorzitter: Ja?

Mevrouw Van Zetten: Ik krijg hier geen tijd om iets te zeggen, dus dat zal ik dan wel in de raad gaan doen.

De voorzitter: U krijgt tijd om hier iets te zeggen, maar u heeft ...

Mevrouw Van Zetten: Nee, nee, mevrouw de voorzitter ...

De voorzitter: Maar die discussie gaan we zo overdoen.

Mevrouw Van Zetten: ... die heb ik niet gekregen, dus ik doe het in de raad. Dank u wel.

De voorzitter: Eventjes, de rest van de commissie. Hoe mag dit naar de raad?

De heer ...: Bespreekpunt.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, wel als bespreekpunt, denk ik.

Mevrouw Van Zetten: Ja, natuurlijk een bespreekpunt.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, ook omdat ik, ik heb zelf ook nog gewoon iets te veel vragen. Als mevrouw Van Zetten dat, ik zou het als bespreekpunt willen.

De voorzitter: Bespreekpunt? We kunnen ook een hamerstuk met stemverklaring doen. Op het moment dat die motie er komt, waarden we hem op.

Mevrouw Van Zetten: Nee, ho ho, bespreekpunt.

De voorzitter: Nee, u gaat, ik vraag even de rest van de commissie hoe die daarover denkt. Mijnheer Visser.

Mevrouw Van Zetten: Nee, maar ik maak een motie.

De heer Visser: Stemverklaring.

De voorzitter: Stemverklaring. Anderen? Ja, ik hoor geen bijval, dus dan toch bespreekpunt? Doen we een bespreekpunt. Bespreekpunt? Ja? Dan is het een bespreekpunt.

13. 22.30 uur Sluiten grondexploitatie Meerwijk centrum complex 043 (FR)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 13, sluiten grondexploitatie Meerwijk centrum. Het project Meerwijk centrum is gelegen in Schalkwijk, bestond uit diverse sloop- en nieuwbouwprojecten, heeft nu een positieve impuls gekregen. Het project is afgerond en de grondexploitatie kan gesloten worden. Het college stelt de raad voor om de grondexploitatie te sluiten en het exploitatieresultaat te verrekenen met de voorziening toekomstige verliezen en de reserve grondexploitaties.

De heer ...: Akkoord.

Mevrouw ...: Akkoord.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Niemand? Iedereen akkoord?

De heer ...: Hamerstuk.

De voorzitter: Hamerstuk.

Mevrouw ...: Nee, nee nee.

De voorzitter: Nee, dat gaat ...

Mevrouw ...: Ik heb nog tijd.

Mevrouw ...: Hamerstuk.

De voorzitter: Jullie moeten nog even aandacht. Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, dank u wel. Ja, wat ons toch wel verbaasd is die rekenrente. Waarom is die zo hoog, waar komt dat vandaan? Want dat maakt toch dat er een enorm tekort op zit. En wethouder, u heeft het goed gezien, er zit een parkeergarage in en dat mogen we toch wel vieren met z'n allen, want we kunnen dus wel parkeergarages bouwen. Ja, het is wellicht voor uw tijd gebeurd, maar kijk nog eens goed naar de stukken, trek er lering uit en dan kunnen we wellicht nog meer parkeergarages bouwen, want het kan dus toch. Maar goed, de rekenrente verbaast ons nogal een waarom zijn de kosten voor woonrijp maken uiteindelijk niet doorgerekend naar de verkoopprijs?

De voorzitter: Verder niemand meer? Ah, mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ik zal het korter houden dan vier minuut elf. Als voormalig planeconoom vind ik het natuurlijk vrij treurig dat het resultaat zo negatief is. Het is goed dat het wel voorspeld is en gedekt en voorzien, maar toch jammer. Ik hoop dat er voldoende uit geleerd is, maar aan de andere kant, het ruimtelijk resultaat is goed, dus is het alleen maar goed als een gesloten kan worden. Dank u zeer.

De voorzitter: Mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Het kost 6 miljoen, maar dan heb je wel wat. Het project loopt al vanaf de jaren 90, dus zoals u weet, de rente was toen echt wel een stuk hoger dan op het moment. Volgens mij de rente wordt gewoon bepaald door of onze financiële verordening, of de BBV, dus daar kunnen we verder ook niet zo heel veel aan doen. Dat is gewoon een doorrekenrente die uiteindelijk natuurlijk ook wel weerspiegeld wordt in de marktrente, maar ja, dat is uiteindelijk als je een lang project hebt. Met de jaren 90 hadden we gewoon, was 4% risicovrij, tegenwoordig is dat nul. Dus ja, dat verklaart denk ik grotendeels toch wel de verschillen.

De voorzitter: Ja, hiermee voldoende behandeld om het een hamerstuk in de raad te laten zijn? Ja? Dank u wel. Dan zijn er twee rondvragen voor de heer Roduner. Van Trots over Delftplein en het Slachthuis. Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: De eerste vraag gaat over het Delftplein, plan ontwikkelt containerwoningen. Twee rechtszaken geweest, één bij de rechtbank, één Raad van State, allebei verloren. Waarom zijn wij niet geïnformeerd? Ten tweede: kan u daar een overzicht van geven welke maatregelen u gaat nemen, hoe staat het nu zo verder? Eigenlijk was de volgende vraag voor wethouder Jur Botter, gaat over Slachthuisbuurt, het Slachthuis. We hebben het dan over het onderhoud van het vastgoed, de goten hangen erbij. Daar is ook een internationale school, daar lopen de kinderen, levert toch gevaar op. Wat gaan we daar doen? Neem het graag eventjes mee voor Jur Botter, deze twee.

Wethouder Roduner: U bent wel degelijk geïnformeerd over de rechtszaken bij het Delftplein en ook volgens mij de vervolgstappen die we gaan doen, namelijk dat we gewoon een nette koninklijke procedure gaan doen. Het Slachthuisterrein zelf, dat heeft inderdaad een aantal panden die niet goed zijn in onderhoud, maar gelukkig hebben we het terrein getenderd aan een ontwikkelaar. Het is een afgesloten terrein, dus je kunt daar ook niet zomaar op als kind, denk ik, om zomaar in te spelen. Die ontwikkelaar gaat er voortvarend mee aan de slag, hartstikke mooi, wordt een heel mooi nieuw terrein en ook die monumentale panden, die worden daarbij goed aangepakt en opgeknapt.

De heer Rijbroek: Maar wat de veiligheid betreft voor de internationale, voor de kinderen, daar hebben we natuurlijk ook toch wel de verantwoording voor.

Wethouder Roduner: De internationale school is volgens mij gevestigd in de Blauwe Wetering, een ander gebouw is dat, dus het lijkt me verstandig dat ze niet gaan spelen in gebouwen die daar niet voor bedoeld zijn. Maar dat geldt niet alleen voor die school, maar geldt natuurlijk voor alle Haarlemmers.

De voorzitter: Daarmee is de vergadering teneinde gekomen. Alhoewel, nou ik dit zeg, u had nog een mededeling.

Wethouder Roduner: Dat is misschien wel goed om hier toch even te melden. Het Dantuma-terrein is een dossier wat al heel lang gespeeld heeft. Ingewikkeld terrein om te ontwikkelen, dat weet u ook. De ontwikkelaar, daar hebben we gesprekken mee gehad over wat voor woningbouwprogramma kan daar komen. Daar zijn we niet uitgekomen, laat ik het zo zeggen, dus het lijkt niet dat we daar tot een vergelijk kunnen komen. We hebben wel corporaties naar voren gestuurd, we hebben ook daarin gekeken of er maatwerk mogelijk was, of dat uiteindelijk tot een vergelijk zou leiden. Binnenkort is er gewoon ambtelijk weer een gesprek met de eigenaar om te kijken: wat is wel mogelijk? Vanuit de gemeente zullen we dan kijken ook bijvoorbeeld of tijdelijke woningbouw op die plek dan een optie zou kunnen zijn. De ontwikkelaar zelf heeft toch aangegeven dat eventueel kantoren voor hem nog een bespreekbare optie is, dus we gaan dat ook zorgvuldig bekijken of dat dan vanuit de gemeente ook gewenst is. Maar we wilden in ieder geval niet laten verrassen dat dit traject gewoon ingewikkeld is en op dit moment even niet loopt zoals we dat allemaal graag zouden willen.

16. 23:00 uur Sluiting

De voorzitter: Dan is de vergadering ten einde gekomen en sluit ik die. Dank u wel voor uw aanwezigheid.